

Politické a sociální dějiny strany mírného pokroku v mezích zákona & lidičky okolo

Úvodem

Stejně jako v románu o dobrém vojáku Švejкови, se to i v „Politických a sociálních dějinách strany mírného pokroku v mezích zákona“, dále jen „Dějiny“, jenom hemží mnoha osobnostmi, postavičkami, karikaturami i kreaturami. Pokusil jsem se je všechny sehnat do jednoho houfu a trochu je připomenout. Někdo se „Dějiny“ jenom mihne, ač je významnou osobností politického či kulturního dění, některá osobnost setrvává v několika kapitolách, v různých souvislostech, někteří se objevují i v Haškově románu, do některých se Hašek pustil ve svých satirických portrétech vydávaných v „Karikaturách“ a někteří, téměř bezvýznamní lidé tehdejší společnosti se zde stávají hrdiny a nejdůležitějšími aktéry té politické komedie okolo voleb v roce 1911.

Abych přispěl trochu do mlýna badatelské činnosti, pokusil jsem se u každého něco nového vypátrat a doplnit tak údaje všeobecně známé. K tomu hlavně dobře posloužily staré policejní pobytové přihlášky ve fondu NAČR. Z nich lze vyčíst mnohé, někdy až překvapivé skutečnosti.

V Praze dne 25. 2. 2013
Jaroslav Šerák

Arbes Jakub

Jakub Arbes.

Dle fotografie na dřevo rył V. Mára.

*Ale jedna věc nám rozhodně imponovala: Mistr **Arbes** dovedl pít. Nepil také jako obyčejný člověk, který zasedne si k pivu jen proto, aby pil bezúčelně, v tomto ohledu mistr **Arbes** byl epikurejcem. Pil s rozkoší a rozkoší bylo dívat se, jak sklání svou bílou hlavu s vysokým inteligentním čelem ke sklenici piva, které pro něho neznamenal jen prostý odvar chmele a sladu, nýbrž nápoj starých germánských hrdinů, kteří u nádob s tímto odvarem stejně vypravovali o svých činech mládeži, jako **Arbes** poučoval nás.*

Arbesovo jméno se v „Dějínách“ objevuje celkem čtrnáctkrát v těchto kapitolách:

„Počáteční program strany...“, „Přítel Stanislav Zeman“, „Svět Zvířat“ a „Mistr Arbes“. A on, tehdy již sedmdesátiletý, toho byl příčinou, když chodil posedět do „Zlatého litru“ na Vinohradech, kde se aktivisté strany scházeli.

Arbes Jakub

Haus - Nro. *52-24-26 10. 4-5 Smíchau*

N a m e n	Charakter	Geburts Jahr	Geburtsort	Heimathschein
<i>Arbes Johann</i>	<i>Schuhmacher, Mister</i>	<i>1800</i>	<i>Merklin</i>	<i>ausf. L. 10/11</i>
<i>Anna</i> <i>geb. Winkler</i>	-	<i>1804</i>	<i>ausf. L. 10/11</i>	
<i>Joh. Jakob</i>	-	<i>1840</i>		
<i>Johann</i>	<i>†††</i>	<i>1842</i>		
<i>Luise: Marie</i>	-	<i>1829</i>		
<i>Elisabeth</i>	<i>geb.</i>	<i>1822</i>		

První policejní přihláška, kde jsou zapsáni i Arbesovy rodiče: Arbes Johann Schuhmacher Mister , *1800 v Merklíně. Jeho žena Anna rozená Winkler *1804. Dále je zde zapsán jako prvorozený syn **Jakob *1840**, Johann *1842 (je označen jako mrtvý †††) a dcery Marie *1829 a Elisabeth *1822, tedy prvorozené dítě. Rodina se po Smíchově několikrát stěhovala: č.p.50; 29; 26; 10; 4; 5.

Arbes Jakub

Lit. *Ar* Pag. *10*

Datum der erfolgten Meldung	Haus. No.	N a m e n	Charakter	Geburts-Jahr	Geburtsort	Heimatschein
<i>25/8 868</i>	<i>310</i> <i>III</i>	<i>Arbes</i>	<i>Schiffhullen</i>	<i>1840</i>	<i>Smichov</i>	<i>h. Pf. Smichov</i> <i>Smichov am</i> <i>17/8 867 p. 385 auf</i> <i>h. b. g. u. l.</i>
<i>12/5 869</i>	<i>1416</i> <i>II</i>	<i>Jakob</i> <i>Arbes</i>				
<i>11/8 71</i>	<i>929</i> <i>II</i>	<i>Josefin geb.</i> <i>Raboch</i>	<i>Quellin</i>	<i>1843</i>	<i>Přerov</i>	<i>Quellin</i> <i>24/6 867 h. b. g. u. l.</i> <i>Maria de Victoria</i> <i>finu.</i>

Jakub Arbes se oženil s Josefinou *1843, rozenou Raboch. Pocházela z Břevnova a sňatek uzavřeli dne 24.6.1867 v kostele Maria de Victoria (v Karmelitské ulici „U pražského Jezulátka“ na Malé Straně) Nejprve bydleli na Malé Straně v č.p. 310, v roce 1869 na Novém Městě č.p.1416 a v roce 1871 tamtéž v č.p. 929. Není tedy všeobecně rozšířenou pravdou, že Arbes nikdy Smíchov neopustil. Přihláška ho již zaznamenává jako spisovatele – *Schriftsteller*.

Arbes Jakub

Datum der er- folgten Ehebindung	Haus Nr.	Namen	Character	Geburts- Jahr	Geburts- Ort	Haus Nr.
30/6- 871	249	Arbes	Journalist	870	Smichow	
7/8 1872	249	Jakub	Journalist			
8.7.8	249	Josefina geb. Kabaich	Gutlin	845	25/4. 912	
4/6. 1890	92	Olga	Lustin	868	Prag	
5/12. 890	656	Julius	Prag	870	Smichow	
25/8. 96	656	Polyxena	Lustin	1877		
14/5. 1901	1010					
22/5. 1908	1137					

Na poslední přihlášce je Jakub Arbes uveden jako žurnalista. Jsou zde zaznamenáni potomci : Olga *1868, Julius † *1870, Edgar *1876 †12.2.1886 a Polyxena *1877

Dalším důležitým záznamem je úmrtí Arbesovy ženy Josefíny †25.4.1912
Jakub zemřel †8.4.1914

A věčné stěhování po Smíchově:

30.5.1871	č.p.219
7.8.1872	č.p. 299
Bez data	č.p.678
4.6.1890	č.p.92
5.12.1890	č.p.656
Bez data	č.p.665
Bez data opět	č.p.656
25.8.1896	č.p. 782
17.5.1902	č.p.1010
22.5. 1908	č.p.1137

Bartošek Theodor JUDr.

*Jest tedy Karel Pelant lotrem? Odpověď jest lehká. On nevěří v boha a v té době právě chystal se na cestu do Ameriky, aby pokřtěné Indiány zas přemluvil, aby v toho těžce nabytého pánaboha nevěřili. Na takovou věc dostal peníze od Volné myšlenky, která tenkrát právě byla ve velké vážnosti, poněvadž zde byl sjezd Volné myšlenky, spojený s onou krásnou érou procesí volnomyšlenkářského, v jehož čele šel Pelant, Loskot, **Bartošek** a Julius Myslík.*

[Pelantova aféra]

Theodor Bartošek *4.11.1877, Ždánice na Moravě – †5.9.1954, Praha. V roce 1907 organizoval světový kongres Volné myšlenky a v roce 1910 se stal jejím dlouholetým předsedou, vydavatelem i redaktorem řady časopisů (Volná škola, Neruda, Havlíček, Volná Myšlenka). Po úředním rozpuštění Volné myšlenky v r. 1915 byl internován v internačním táboře v dolnorakouském Göllersdorfu. Po roce 1918 byl členem revolučního Národního shromáždění a jeho ústavně správního výboru. Byl rovněž spolutvůrcem první ústavy Československé republiky. V ústavodárném parlamentu pak podával dne 26. 5. 1920 návrh prvního zákona - byl to slavný návrh o odluce církve od státu, o němž se již téměř sto let stále jen mluví, aniž by byl realizován.

Bartošek Theodor JUDr.

Den příslušný Datum der erfolgten Meldung	Cis. domu	Jméno a příjmení	Hodnost neb zaměstnání	Rok narození	Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání
	Haus- Nr.	Vor- und Zunamen	Charakter oder Beschäftigung				Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen
15/II 1906	76	Kral Vinohr. Olivia Lehliková vecht. z Čenková a Němčická					
12/3 1907	1313	Wine P.P. a 209					
1500		Kral Vinohradý	Theodor Kantřál advokacie roob.	1877		Ladnice sko. Kyjov Morava	
24 II 1910		Kral Vinohradý	Antonie manželka	1884			
7 VI 1911		Kybova					
		" Marie n. Feiffova					
		I. J. 209					
		12/3. 1907 - 1313 Weinburgel u. Olivia Stohlitz					

Theodor Bartošek byl dvakrát ženatý. Jeho první žena se jmenovala Antonie, rozená Rybová *1884. Druhá žena Marie, rozená Feifrová *1885 pracovala rovněž pro Volnou myšlenku, za což byla disciplinárně stíhána a roku 1913 ve svých osmadvaceti letech byla předčasně penzionována. V roce 1925 byl její zásluhou vybudován dětský domov Volné myšlenky v Souši u Mostu. Bydleli na Královských Vinohradech postupně v těchto č.p. 76, 1313, 1500, 593.

Bouček Antonín

Dle zápisků tehdejšího zapisovatele výboru strany, přítele Boučka, nakladatele a vydavatele Nové edice, sbírky krásných kněh, podávám tu jednu z těch důležitých schůzí.

[Jiná organizační střediska nové strany]

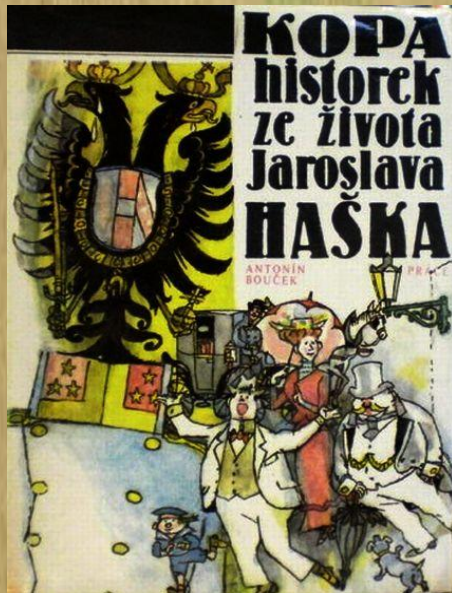
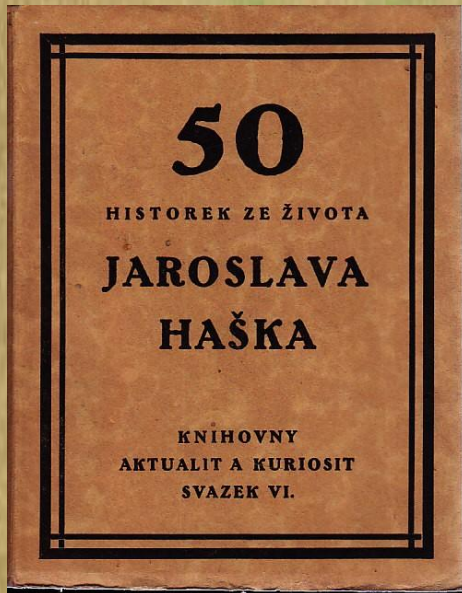
Ident. číslo	jk01012769
Záhlaví	●Bouček, Antonín. 1880-1947
Biograf. údaje	Narozen 22.6.1880 v Praze, zemřel 15.2.1947 tamtéž. Redaktor, novinář, vydavatel, překladatel, práce populárně historické.
Zdroj	PNP-LA

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus Nr.	Jméno a příjmení Vor-u. Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter o. Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Konfession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávek a listin o příslušnosti domov- ské a jiná poznamenání Geb.-u. Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
2.12.1913 11.2.1914	251 Nusle	Antonín Bouček	redaktor v Praze Lidm, nov.	1880		Rovín Selčany

Do 1.12.1913 - Žitné ul. 10n

Jediný Bouček, který mohl být tím Haškovým přítelem je Antonín Bouček, narozený 22.6.1880 podle Autoritního záznamu v Praze. Tomu ale neodpovídá policejní přihláška, kde je jako rodiště uvedeno cosi jako Roviů Selarny. Ovšem pokud jsem to dobře přečetl. Zemřel 15.2.1947 v Praze. Do roku 1913 žil v Žitné ulici 10 a potom v Nuslích č.p. 251.

Bouček Antonín

Byl aktivní po celý svůj život jako novinář v dělnickém hnutí. Nejprve anarchista , v roce 1910 se připojil k sociální demokracii. S Jaroslavem Haškem se znali právě z dob oboustranné inklinace k anarchii, proto později našli společný jazyk i ve straně mírného pokroku v mezích zákona, kde Bouček dělal jakéhosi tajemníka. Byl redaktorem Práva lidu a po vzniku KSČ se stal jejím členem a redaktorem Rudého práva.

Pro nás je důležité že byl autorem

„50 historek ze života Jaroslava Haška“ (1923), později nazvané „Kopa historek ze života Jaroslava Haška“. Naposledy vydáno v roce 1983.

Dostál Karel - Lutinov

*A zatímco klerikální sloup katolické moderny, denunciant páter **Dostál-Lutinov**, nadává Macharovi, úpícímu v nepřátelské Vídni s platem K 4 000,- ročně v roztomilém vlastním domku za Vídní, v této vilce obrací Machar svou pěst směrem k českému království a počíná se mu nelíbit Eliška Krásnohorská a studuje přitom pro budoucnost bedekra po Římě.*

[Počáteční program strany mírného pokroku v mezích zákona]

Karel Dostál - Lutinov, známý též pod pseudonymem Karel Skřivan, *22.9.1871, Prostějov – †29.11.1923, Prostějov; byl český katolický kněz, básník, spisovatel a překladatel, vůdčí osobnost Katolické moderny. Veřejně diskutoval o otázkách víry s osobnostmi, jako byl Tomáš Garrigue Masaryk a byl jedním z tahounů nově vznikajícího křesťanského tělovýchovného spolku Orel existující dodnes a napsal pro něj i hymnu: Hoj, Orli mocných perutí. Na památku svého otce, rodáka z obce Lutín, si zvolil pseudonym Lutinov.

Drobílek Eduard

Haškův přítel, iniciátor a spoluzakladatel Strany mírného pokroku v mezích zákona. Menger píše:*Hašek ve své literární, dosud netištěné pozůstalosti vypisuje - bohužel jen v torsu - dějiny této podivuhodné strany. Na jejím prvním prohlášení jsou podepsáni: Eduard Drobílek, dávno již zesnulý úředník České techniky, o němž Jaroslav napsal několik povídek...*Jaroslav Hašek v Politických a sociálních dějinách strany mírného pokroku v mezích zákona v kapitolách "Pokladník strany Eduard Drobílek" a "Drobílkovo milostné dobrodružství". Z dalších kapitol "Dějin" uvádím jen citáty. kde se vyskytuje Drobílkovo jméno:

*...U svíčky scházeli se přátelé **Drobílek**, dr. Gazda, dr. Grünberger, bratři Ibserové, soudce Koťátko a jiní a jiní, kteří během času propagují na venkově myšlenky strany mírného pokroku v mezích zákona.....a Louis Křikava, abych nepsal o tom černém kabátě od inženýra Kúna, a Kún zas o hostinském Perglerovi a jiní a jiní, mezi nimi **Drobílek**, abych nepsal o Lidce, ba ani o té tlusté vinárnici....*Drobílkovo jméno je i pod manifestem strany z dubna 1911.

Drobílek Eduard

Byl spoluautorem dosud neotištěné divadelní hry "Větrný mlynář a jeho dcera", kde je uveden vedle Jaroslava Haška a Františka Langera. Eduard Drošílák ještě figuruje v Haškově humoresce "Když jsem počal psát" [Národní obzor - 24. 5. 1912] a je hlavním aktérem humoresky "Malá domácí slavnost" [Veselá Praha - 1. 6. 1912]. Drošílkovo jméno si Hašek vypůjčil jako pseudonym k jeho pracím "Bojovnost vídeňských křesťanských sociálů" [Karikatury 23.12.1912] a „Smutný konec válečného zpravodaje ‘Prager Tagblattu‘ “ [Karikatury 25.11.1912]. Policejní přihláška se zřejmě nedochovala, ale dochoval se v AHMP list domovní. Z něho je patrné, že si nakonec vzal Boženku, dceru hostinského Zvěřiny.

[illegible]

Drobílek Eduard

Nejvíce se můžeme dozvědět o Eduardu Drobílkovi z článku PhDr. Jiřiny Masnerové "Jeho Magnificence a ti druzí":byl ke studiu strojího inženýrství přijat ve studijním roce 1902/03 a byl osvobozen od placení školného „cestou milosti“. Během studií si zapsal geometrii polohy, deskriptivní geometrii, hydrauliku, základy nižší geodézie, statiku a dynamiku, základy grafické statiky, nauku pružnosti a pevnosti a matematiku 1. a 2. běh, jak lze vyčíst v katalozích studentů, uložených v našem archivu.....Student strojařiny, který pro nedostatek financí musel studium zanechat. Pracoval jako pomocný kancelista pražského magistrátu a předpokládal, že najde na technice lepší uplatnění. Ovšem podle konfliktních situací v rektorátní kanceláři, jimiž se zabývaly schůze profesorského sboru v tomto období, lze soudit, že si moc nepolepšil.....Pozdě však pro Eduarda Drobílka, který fakticky za svého života, zemřel v roce 1919 ve 37 letech, nebyl potvrzen místodržitelstvím ani ve funkci pokladníka. Nicméně byl vedle svěřené agendy o studenty pověřen i správou příruční technické knihovny – bez nároku na odměnu....Drobílek znal německy, to potvrzuje dochovaná německy stylizovaná korespondence rektorátní kanceláře pro ministerstvo kultury a vyučování, francouzsky a především španělsky. Úroveň znalosti španělštiny je zřejmá v jeho překladu klasického díla Miguela de Carvantes Saavedry „Don Quijote de la Mancha“. Psal také povídky a divadelní hry. Haškův vztah k Drobílkovi můžeme uzavřít přímo citací: „**Všichni ti literáti, kteří byli v našem kruhu, musím říci, že nevážili nikdy tolik, jako vážil přítel Eduard Drobílek.**“ [citát je z "Pokladník strany Eduard Drobílek"].

Dyk Viktor

Kolik zůstal dlužen domovníkům soudruh Škatula? Mám vám, ctění přátelé, vyprávět celou historii o tom, jak kandidát strany státoprávní, Viktor Dyk, vylákal na domovníku klíč od domu a dosud ho nezaplatil?.... V stejné nenávisti chová domovníky i Viktor Dyk, který by nejraději viděl, aby se mohl stát domovníkem v královském hradě na Hradčanech.

[Přednáška o zestátnění domovníků]

Naproti v Korunní třídě zírala na nás okna volební kanceláře strany státoprávní, kde bylo plno nápisů: ‚Volte Viktora Dyka!‘..... A kolem nás v naší pevnůstce hučelo to rozvášněnými politickými zpátečníky, kteří dali se zlákat velkopopovickým pivem a volili Choce, či smíchovským pivem u Líbalů, volíce Viktora Dýka.

[Den Voleb]

Voličové, vím stejné, ba daleko horší věci na poslanecké kandidáty Viktora Dýka a F. V. Krejčího, nemluvě o nich, že pokládají činnost poslaneckou za snadnější živobytí než činnost spisovatelskou, s kterou oba dva pohořeli. Mohl bych říci všecko, co vím o ovdovělé švagrové nevlastní sestry bratrance pana Dýka z matčiny strany a o jedné vdově v Satalicích z příbuzenstva pana Krejčího.

[Projev k založení strany]

Dyk Viktor

*31.12.1877-†14.5.1931. Příslušník generace buřičů (anarchistů), které dal i název svou básnickou sbírkou Buřiči. Básník, prozaik a dramatik, kulturní a politický publicista, divadelní a literární kritik, překladatel z francouzštiny a němčiny. Dyk byl rovněž kandidátem voleb do zemského sněmu v roce 1911, jako Jaroslav Hašek. Zpíva se o něm i v hymně strany:

*Však proti nám nic nepořídí
Dyk, Kramář, Klofáč, Yvonna,
jen my jsme pokrokoví lidi,
ovšem jen v mezích zákona!*

Erben Karel Jaromír

KAREL JAROMÍR ERBEN.

Ve straně mírného pokroku v mezích zákona hrál vynikající roli básník Toman, jehož příjmení vlastně zní Bernášek, Kdyby byl své básně Torzo života podepsal jménem Bernášek, byl by jistě nedocílil toho úspěchu, jako uživ jména Toman, a tomu děkuje Erbenovi. Mnozí lidé, kterým se básně jeho dostaly do ruky, domnívají se, že je psal onen nešťastný Toman z balady Toman a lesní panna, a jeví hluboký soucit s nešťastným autorem. Také se mnozí přeptávali Tomana, jak to vlastně dopadlo s ním a s tou lesní pannou, a v jejich očích zůstal zhýralcem. Byl proto nucen stati se skeptikem; jako proskribovaný člověk počal nadávati na Erbena a odešel do Paříže.

[Básník Toman praví: „Monsieur, n'avez-vous pas une couronne ? “]

Byl český historik, právník, archivář, spisovatel, básník, překladatel a sběratel českých lidových písní a pohádek; představitel literárního romantismu. Kdo by neznal jeho Kytici.... I když jeden z neznámějších literátů, tady se mihne pouze v této epizodě.

Erben Karel Jaromír

Datum der erfolgten Meldung	Haus-Nr.	N a m e n	Charakter	Geburts-Jahr	Geburtsort	Heimatschein
					<i>Einheimisch</i>	
9/8 1857	333 II	Erben	Bruch. Anführer	1811	Miletín	
16/8 57	440 I	Smekl † 21/11 870.				
21/8 57	834 4	Smekl geb. Mečír † 20/8 1857	Gärtner	1818	Žebrák	
25/8 57	182 II	Smekl Eben	Auflager	1814	Prag	
21/8 57	744 II	Smekl	Auflager	1816	do	
4/8 59	188 II	Smekl	Auflager	1818	do	
21/8 59	182 II	Smekl	Auflager	1818	do	
22/11 80	182 II	Smekl	Auflager	1818	do	
9/1903	240 II	Smekl	do	1861	do	
		Musik	Auflager	1862	do	
		Smekl geb. Maslary	do	1866	Jičín	

*7. 11. 1811, Miletín u Hořic v Podkrkonoší – † 21. 11. 1870, v Praze. Jeho první žena Barbora, rozená Mečír *1818 v obci Žebrák na Berounsku, zemřela †10.8.1857
Spolu měli děti Bertu - Blaženu *1844, Ladislavu *1846, Bohuslavu *1851. Se druhou ženou, Sofií, rozenou Mastný *1836 v Jičíně, měl ještě tři děti, které však záhy po narození zemřely: Vladimír *1860 - †9.4.1860, Karel *1861 – 9.4.1861 a Marie *1862 - 1.5.1864. Všichni potomci K.J.Erbena se narodili v Praze.

Erben Karel Jaromír

a opět velké stěhování

9.8.1854, Malá Strana, Vlašská č.p.333

16.1.1864, Staré Město, Michalská č.p.440

Již po smrti Karla Jaromíra Erbena žila rodina na těchto místech:

21.8.1872, Nové Město, dnes Václavské náměstí č.p. 839, Zlatá husa

28.2.1876, Nové město, dnes Václavské náměstí č.p.1282

24.5.1878, Nové Město, Lípová č.p.474

11.10.1889, Nové Město, Černá č.p.1368

31.8.1896, Nové Město, Vladislavova č.p.1587

22.11.1897, Nové Město, ??? č.p. 70

8.9.1903, Nové Město, Jungmannova č.p. 749

Fastrová Olga

*Do této hospody k Bláhům, do jakési politické odbočky organizační, chodil také nezapomenutelný pianista Honza Riedl, jehož bratr Antonín poučoval právě tenkrát paní **Olgu Fastrovou**, jak se mužští mají šatit. To jsou ovšem doby! Dnes, kdo si přečte paní **Yvonny** některý referát o pánské módě, nedovede si ovšem představit v tomto elegánu Toníka Riedlovic, sochaře.*

[Intrikán herec Písecký a jeho drama]

Ano, toto je jediná zmínka o Olze Fastrové v „Dějinách“. Hašek ji však udělal nesmrtelnou svým doslovem k prvnímu dílu románu: *Od hostinského Palivce nemůžeme žádat, aby mluvil tak jemně jako pí Laudová, dr Guth, pí **Olga Fastrová** a celá řada jiných, kteří by nejraději udělali z celé Československé republiky velký salon s parketami, kde by se chodilo ve fracích,*

v rukavičkách a mluvilo vybraně a pěstoval se jemný mrav salonů, pod jehož rouškou bývají právě salonní lvi oddáni nejhorším neřestem a výstřednostem..... dnes se domnívám, že Olga Fastrová v tom létala celkem nevinně. V té době pracovala v redakci Národní politiky, ale jako redaktorka módního přehledu, tedy něco jako v koutku pro ženy. O politiku se mnoho asi nezajímala, patřila spíše mezi politický střed, nakloněný mírně doprava.

Fastrová Olga

Fastrová se objevuje ještě v satirickém textu hymny strany mírného pokroku v mezích zákona "Milion kandidátů vstalo“:

*Však proti nám nic nepořídí
Dyk, Kramář, Klofáč, Yvonna,
jen my jsme pokrokoví lidi,
ovšem jen v mezích zákona!
My vytrváme v každou dobu,
byť spoutali nás v řetězy,
je mírný pokrok na pochodu
a mírný pokrok zvítězí!*

Ano Yvonna je pseudonym Olgy Fastrové. Takto podepisovala své články. Objevuje se i v kupletu, který se stal šlágrelem Jubilejní výstavy v roce 1908:

*Po pražsku si tady zazpívejme,
sem každý ku švandě zaměř krok;
pražské děvy vždycky v lásce mějme
a popřejme si pražský mok!
Sejdeme se u výstavní brány,
jak nám poradila Yvonna.....*

6. strana. 28. června 1923.

Nedělní

Olga Fastrová o pí Lavecké.

Známa tato modní referentka a spisovatelka, osvědčená rádkyně žen, zaslala pí Lavecké dopis, níže uvedeného znění, který jest projevem jejího osobního názoru na moderní kosmetiku, o které se dnes tolik mluví. Jest současně důkazem, že rady a přípravky, doporučované pí Laveckou, jsou skutečně dobré a je-li jich rozumně a přesně dle návodů použito, že přinášejí žádaný úspěch. Paní Olga Fastrová (Yvonna) píše:

Paní H. Lavecké

v Praze.

Vyhovujíc Vašemu milému přání s radostí Vám potvrzuji, že již několik let dávám svůj vlas a pleť ošetřovati ve Vašem závodě, a že s výsledkem jsem dokonale spokojena. Mohu Váš závod s dobrým svědomím doporučit.

Se srdečným pozdravem Vaše

Olga Fastrová
Yvonna.

Nesmíme ale zapomenout na Haškovu humoresku s názvem „Za Olgou Fastrovou“ s její slavnou a naivní otázkou: *Naše setkání bylo opravdu srdečné a první její slova byla: „Je to pravda, Jaroušku, že bolševici v Rusku živí se masem z vojska vyřazených a vybrakovaných Číňanů?“*

Fastrová Olga

Datum der Meldung	Nro. Cons.	Name	Charakter	Geburtsjahr	Geburtsort	Heimatschein
27/8 1892	318	Likhardt	Hilf. Physikal. Assistent	1850	Frankfurt	fr. Pf. G.
26/11 1899	98	Mannin	(franz. Contab.)		Frankfurt	franz. Dm.
25/11 1901	1024	Bänta	Satzungssekretär			3/4 1886.
		Alger	(franz. Contab.)			L. 182.
Vinstrom		Oliver	Lehrer	1876	"	
		Pfeiffer	Rath	1899	"	
		Jöpsch	Rath	1874		
		Cornelius	Rath, i. d. Justiz			

Olga Fastrová se narodila v Praze *17.1.1876 a zemřela rovněž v Praze †8.8.1965. Narodila se v rodině poštovního úředníka (bohužel na této přihlášce jeho povolání nemohu přechíst) Františka Cikharta a jeho ženy Marie, rozené Bártové. Olga Fastrová v dochovaném rukopisu přednášky, kterou přednesla 18. ledna 1956 na

besedě uspořádané při příležitosti jejích osmdesátých narozenin. *Po své svatbě se moji rodiče ubytovali v jednom z tehdy nových domů, vystavěných vedle Slepé brány „na šancích“, v nynější Sokolské třídě. Ten dům dosud stojí, má číslo popisné 1500.* Tady se Olga narodila a asi o rok později i její bratr Oskar. Ten dům v Sokolské stále stojí. Na přihlášce je ještě jméno Josef * 1874. U jeho jména je přeškrtnuto Sohn a německy připsána, pro mne nečitelná poznámka. V roce 1892 je rodina přihlášena na Vinohradech č.p.318 a v roce 1898, to se Fastrová vdávala, žili v č.p. 981 a od roku 1901 v č.p. 1024

Fastrová Olga

Datum der Meldung Datum ohlášení	Nr. Cons. Čís. pop.	Namen Jména	Charakter	Geburtsjahr Rok narození	Geburtsort Rodisko	Daten des Heimatscheines Data listu domovského
18 VIII 1905		Olga				
3 VI 1907		Cikhart				
28 V 1912		Jaromila Olga Ludmila		1899 1901 1903		

Handwritten notes:
 18 VII 1905 Kral Vinohrady
 3 VI 1907 Kral Vinohrady
 28 V 1912 Kral Vinohrady
 Jaromila
 Olga
 Ludmila
 1899
 1901
 1903

Toto je další policejní přihláška, kde se shoduje pobyt s předešlou přihláškou: Vinohrady č.p. 981 a 1024. Tady asi žili Fastrovi spolu s matkou Olgy Marií Cikhartovou. V roce 1905 jsou hlášeni na Vinohradech 1326, v roce 1907 v č.p. 1406 a v roce 1912 v č.p. 1545.

Na této přihlášce je zde zapsán i její muž Otto Faster *1872, který zemřel 26. září 1907 na tuberkulózu plic (nepíše se Fastr, ale Faster). Dále jsou na přihlášce i jejich tři dcery Jaromila *1899, Olga *1901 a Ludmila *1903. Povolání Otto Fastera uvedené na přihlášce je Hausbesitzer – majitel domu a Journalist. Podle dostupných pramenů byl vydavatelem časopisu Thalia, kde Olga Fastrová také

pracovala v administraci. Časopis ale zbankrotoval, poslední číslo vyšlo 1.2.1899. Otto Faster byl také dramatik, autor libret, operet, frašek a překladatel z němčiny a francouzštiny.

V literárním fondu v PNP, jsou uloženy 4 kartony materiálu o Olze Fastrové.

Fastrová Olga

Olga Fastrová s dcerami a asi její poslední fotografie

Forster Vilém

Ale vlezl mu do toho přítel Förster. „Slečno,“ řekl jednoho dne k té, kterou Drobílek tolik miloval, „vy si nesmíte Drobílka vzít, poněvadž miluji vás sám. Jestli však ani mne si nechcete vzít, uděláte nejlepší, když z domova utečete.“ Příštího dne slavil Drobílek své zasnoubení se slečnou Vilmou. Hodinu po zasnoubení přišel Förster a promluvil ke snoubence Drobílkově delší řeč, v níž vysvětloval, že nečiní dobře, když si chce vzít Drobílka, poněvadž je ještě mladá, za druhé že on sám ji miluje a že učiní nejlepší, jak už jí předešle říkal, když uteče z domova a nechá všeho být ...

[Drobílkovo milostné dobrodružství]

Jeden ze spoluzakladatelů strany mírného pokroku v mezích zákona, přítel Jaroslava Haška.*16. 3. 1882 Hory Ratibořské u Tábora - † 22. 5. 1932 Radešovice, okr. Benešov. Po promoci na UK - obor psychologie (1918) studoval ještě v Anglii a ve Francii. V r. 1921 se habilitoval a 1929 byl jmenován mimořádným profesorem na FF UK. V l. 1923–25 byl ředitelem Psychotechnického ústavu v Praze a od r. 1926 ředitelem Vojenského psychologického ústavu v Praze. Hašek jej uvádí v „Dějínách“ s přehlasovaným ö - Förster. Dochovala se policejní přihláška o které se domnívám, že by mohla patřit právě našemu Vilému Forsterovi.

Forster Vilém

Lit. *For* Pag. *36*

Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
<i>26. II 1906 Aufjerd bei Frank</i>	<i>428 III</i>	<i>Wilhelm R. C. Forster</i>	<i>Rechnungs- Aspirant d. Der Landesausschuss</i>	<i>1882</i>	<i>kath</i>	<i>Tabor</i>

Frabša František Salesius

F. S. Frabša.

*V Čechách vyskytují se dva mladí básníci, píšíci jedenkaždý horší verše než druhý. Jest to básník Rosenzweig-Moir a **Frabša**, který stal se po létech upřímným národním socialistou, redaktorem národně sociálního plátku v Kutné Hoře. V té době bylo zvykem, že mladí básníci jako **Frabša** unášeli dcery pekařů, a když na ně otec přišel, dopouštěli se urážky Jeho Veličenstva.*

Pátral jsem, co že to měl básník Frabša za aféru s pekařovou dcerou, ale zatím bezvýsledně. Více se Hašek věnuje Frabšovi v článku "Poslíček strany básník Frabša" .

*4.2.1887,Unhošť - †10.6.1956,Praha, byl český politik, novinář, redaktor, spisovatel a překladatel z ukrajinštiny. Vystudoval reálku. Po roce 1904 zakládal různé knihovny a časopisy. Redigoval tisk národně sociální strany a různé odborové listy. V letech 1918-1924 byl jedním z redaktorů Českého slova.

Frabša František Salesius

Lit. *Fr* Pag. *61. n.*

Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
13/6 593 1907. II	II	<i>Frabša</i>	<i>Redakteur und Schriftsteller</i>	<i>1887. d.</i>		<i>Unhošt Bož. Kladna</i>
<i>Krakovská u Gothardth.</i>		<i>Frant.</i>				

Svobodný František Frabša žil od 31.6.1907 v Krakovské ulici č.p.593 u jakéhosi pana Gothardtha. Jako povolání má uvedeno *Redakteur und Schriftsteller*. Rok narození 1887, bez vyznání, s domovským právem v Unhošti u Kladna.

Fuchs Václav

*....neboť stal jsem se redaktorem Světa zvířat s tou nadějí, že ze Světa zvířat jest jen malý krok do poslanecké sněmovny. A ten, který mne v tom posiloval, byl nebožtík **Václav Fuchs**. Kvůli obchodu dal se pokřtít, žil ze zvířátek a žil z lidí. Byl to zaměstnavatel v nejhorším toho slova smyslu. Nebyl ani tak chytrý, jako mazaný. Uměl křičet, ale když mu někdo vynadal, zalezl do postele. Byl nemoderní, pokud se týče úpravy listu, ale koupil si na dluh automobil. Muž ten je mrtev a o mrtvých nic než dobře. Redaktora považoval za nádeníka a redaktor jeho za blba. A tak se vždy redaktor sešel se svým šéfem. A nakonec se oba dva ctili vzájemně. Kdyby byl **Václav Fuchs** býval politikem a všímal si veřejných otázek, byl by se stal poslancem. [Svět zvířat]*

*A nyní si ale představte, že skutečný básník, jakým je Louis Křikava, seděl v redakci Světa zvířat a měl přeložit z němčiny nějaký článek o opicích. Majitel časopisu **Fuchs** obcházel kolem nového svého redaktora, aby mu dal najevo, že on je tu pánem a že ho živí, a Louis Křikava překládal. [Básník Louis Křikava, jinak Blažej Jordán zvaný]*

Fuchs Václav

Datum der Meldung	Nro. Cons.	Namen	Charakter	Geburtsjahr	Geburtsort	Daten des Heimat-scheines
Datum ohlášení	Čís. pop.	Jména		Rok narození	Rodiště	Data listu domovského
26/12/98	908	Fuchs	redaktor	1857	Hořice	pořad
		Václav	vychovatel			
				† 27.11.1911		
			„Svět zvířat“			
		Marie	chrt	1861		
		roz. Chvalovská				
		Marie	dcera	1885		
		Žofie	dc	1894		
		Václav	syn	1895		

— Dne 27. září skonal v Praze zakladatel a vydavatel populárního časopisu „Svět Zvířat“ Václav Fuchs v Košicích.

Fuchs Václav *1857 v Hořicích - †27.11.1911 v Praze byl majitelem , vydavatelem a redaktorem časopisu „Svět zvířat“. Se svou ženou Marií *1861, rozenou Chvalovskou měl dceru Marii *1885, Žofii - 1894 a syna Václava *1895. Marie se provdala za Františka Pobera, který po smrti Václava Fuchse vedl časopis „Svět zvířat“, později přejmenovaný na „Život v přírodě“. Dcera Žofie se provdala za Haškova přítele Ladislava Hájka, redaktora „Světa zvířat“.

Sídlo časopisu bylo ve vile č.p.908 v ulici Na Hřebenkách, kde Fuchsovi žili od 26. 12. 1898 Dům je zde stále, ale určitě zde proběhla rekonstrukce, takže původní podobu již lze těžko zjistit. A navíc je ve velmi špatném technickém stavu. Před rokem 1971 v něm bydlel filmový režiser Vojtěch Jasný.

Gellner František

F. Gellner

*Jakmile Toman, v Paříži dostal oněch 400 korun, přišel ke **Gellnerovi**, který v té době vzdělával se v Paříži pitím absintu, a prohlásil k němu, že odevzdává mu 350 franků s tou prosbou, aby mu vydával dva franky denně - Gellner to slíbil a řekl, že kdyby Toman přišel a chtěl od něho peníze nazpátek, že mu přeláme hnáty. Za dvě hodiny vrátil se Toman a žádal Gellnera, aby mu především přelámal všechny hnáty a pak mu vrátil 350 franků, že chce začít nový život. Tuto krásnou větu pronášel též velice často přítel Gottwald, který vypůjčuje si v nočních kavárnách pět korun a říká: „Půjč mi pět korun, abych mohl začít nový život!“*

[Básník Toman praví: „Monsieur, n'avez-vous pas une couronne ? “]

Nechci se vyvyšovat, ale průkopníci nových směrů uznají, že já to byl, jež zavedl do českého básnictví moderní vymoženosti jako pivo, viržinka atd. Volný verš jsem si neoblíbil, je v něm málo citu. Proti upřílišněným požadavkům srdce je marno bojovat.“

Gellner František

Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávky a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Aufenthaltsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
16/11 1911 279 I		Gellner František	led. Mlad. malér n. Schriftsteller	1881	Ohne	Tung-Bunlaan

*„Má milá rozmilá, neplakej!
Život už není jinakěj.*

*Dnes bud'me ještě veselí
na naší bílé posteli!*

*Zejtra, co zejtra? Kdožpak ví.
Zejtra si lehneme do rakví.“*
[Perspektiva ze sbírky Po nás ať přijde potopa!]

František Gellner se narodil 19.6. 1881 v Mladé Boleslavi v rodině nepříliš zámožného židovského obchodníka (na policejní přihlášce je uvedeno Ohne, tedy bez vyznání). Nadaný básník, prozaik, kreslíř, karikaturista a ilustrátor, představitel Anarchistických buřičů. Po maturitě v roce 1899 dva roky studoval techniku ve Vídni. Od roku 1901 studoval na Báňské akademii v Příbrami. Roku 1905 odjel studovat malířství do Mnichova a Paříže. V roce 1909 zahájil své studium na malířské akademii v Drážďanech, o rok později však znovu odjel do Paříže. V srpnu 1914 narukoval v Mladé Boleslavi a byl odvelen na haličskou frontu. Pochod ho však vyčerpal a dne 13. září si nakonec lehl u silnice, kde čekal na svůj osud. Od té doby byl prohlášen za nezvěstného.

Podle přihlášky žil v Praze v roce 1911 na Starém Městě v ulici Karoliny Světlé č.p. 279

Gottwald Adolf

*Jsem věru na rozpacích, jak si mám počínat v případě **Adolfa Gottwalda**. Vskutku se nepamatuji, že by nějakou blbost řekl. Ať přemítám, jak chci, nepamatuji se na nic podobného, neboť kdykoliv **Gottwald** mluvil, nemluvil nikdy sám ze sebe, ze svého vlastního nitra, neboť co řekl, byly citáty světových filosofů. A jestli řekli nějakou blbost Kant, Fichte, Schopenhauer, Nietzsche a jiní slavní filosofové (neboť i ten největší filosof se často nějaké blbosti neubrání), mám svalovat vinu na Gottwalda? Inspiroval ty muže Adolf Gottwald? Myslím spíš, že pravdou je opak.*

[Adolf Gottwald, překladatel ze světových jazyků]

Ident. číslo	jk01032562
Záhlaví	● <u>Gottwald, Adolf. 1870-1920</u>
Biograf. údaje	Narozen 16.1.1870 v Horce u Olomouce, zemřel 3.4.1920 v Olomouci. Překladatel z němčiny, angličtiny, francouzštiny, ruštiny.
Zdroj	PNP-LA

Autoritní záznam v NK Praha je velmi stručný, je ale důležité, že známe místo Gottwaldova narození: Horce u Olomouce. Hledal jsem však marně. Proto jsem zapátral v policejních přihláškách a objevil jsem Adolfa Gottwalda narozeného v Hurka bezirk Olmütz, ale v roce 1878, nikoliv v roce 1870. Nakonec jsem objevil vesničku se jménem Horka nad Moravou z v matrice narozených jsem objevil narození Adolfa Gottwalda dne **16.1.1878**, syna Viléma Gottwalda a Amálie, rozené Procházkové, místo narození Horky č.p.27.

Nejvíce vešel do podvědomí čtenářů svými překlady děl A.E. Poe. Překládal Anatola France, Viktora Huga, Guy de Maupassanta a řadu dalších autorů francouzských, italských, německých a anglických.

Gottwald Adolf

Den příslušky Datum der erfolgten Meldung	Cis. domu	Jméno a příjmení	Hodnost neb zaměstnání	Rok narození	Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání
	Haus- Nro.	Vor- und Zunamen	Charakter oder Beschäftigung				Geburts- und Aufenthaltsort, jowie Auszeichnung der Trauung und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen
26/5 1905	14	Phedolf Gottwald	Ph. C. redaktor Translator.	1878			Horka B. ch.
9/10 1913.	170	ale ledig angeheiratet Jozefina Rada	Professor Gottlin	1883			Olamütz 18. Schin. Horka 21. Nov. 28/11. 1890 3. 16.
8/7. 1914.	312	Racek Malva	Racek Hofmeister	1903.			95 9 unreigen

První policejní přihláška nám sděluje, že Adolf Gottwald byl PhC – kandidát filozofie - philosophiae candidatus- Měl tedy za sebou minimálně jednu zkoušku na Filozofické fakultě. Povoláním byl redaktor (nepodařilo se mi zjistit co redigoval), překladatel a profesor (rovněž nevím, kde vyučoval). Jeho žena se jmenovala Božena *1883, rozená Racek. Spolu měli dceru Malvu *1903. Záhada je, proč je na dalších přihláškách uváděn A. Gottwald jako svobodný. Zřejmě se rozvedl. V roce 1902 žil na Vyšehradě , Vratislavova 17; v r. 1913 na Malé Straně, Kampa 510 a v roce 1914 na Karlově náměstí 312

Gottwald Adolf

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Konfession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
16 V 1907		Král. Vinohrady				
16 III 1910	č.p. 546	Vršovice.				
7- V 1913	č.p. 739	Král. Vinohrady				
<i>Gottwald A. C.</i> <i>Adolf</i> <i>redaktor</i> <i>srob.</i> <i>Horka</i> <i>Domane</i> <i>Morava</i> <i>spisovatel 1878 kat.</i>						

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus Nr.	Jméno a příjmení Vor-u. Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter o. Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Konfession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geb.-u. Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
22 XI 1913	565	Král. Vinohrady				
<i>Gottwald</i> <i>Adolf</i> <i>spisovatel 1878 kat.</i> <i>roobodný</i> <i>Horka n. Mor.</i> <i>kat.</i> <i>Domane</i>						

Další přihlášky, kde je uváděn A. Gottwald jako svobodný, což je záhada dosud nevyřešená. V roce 1907 žil na Královských Vinohradech č.p.980, v r. 1910 ve Vršovicích č.p. 546 A v roce 1913 opět na Král. Vinohradech č.p.739 a 565

Gottwald Adolf

Původce : Fara Horka nad Moravou ; Matrika narozených 1864- 1881; Signatura ChIII/7; inv. č. 6344; folio 77; uloženo v Zemském archivu Opava.

fol. 77		Rodni a křestni											
Tom	rok míst den	C	Jméno	naro ženství		pohlaví		věk		Příjmení	Otec jméno, stav a rod	naro ženství	
fol	na poje na			kol.	mladi.	mladi.	star.	mladi.	star.			kol.	mladi.
II	1878 leden 77 16. 18.	27	Adolf	1		1		1			Vilem Gotwald, chalup. ník v Horce, syn Franty Gotvalda, chalupníka v Horce, a jeho manželky Františky, rozené Vitoul.	1	
1878													
matky			naro ženství		křestního jména a stav				křestní				
jméno a rod			kol.	mladi.	jméno babý				jméno		stav a byt		
Amalia, dcera Jgna- a Procházky, milo- níka z Ahovic, a jeho manželky Karoliny, rozené Hrbáček.			1		Jan Vyslouňský knírat				Lemžinský		milionář ze Skalské		
					Antonína Hamplová C. 100 z Horky				Wjstliar		jeho manželky		
									Maria,				

Groš Karel

Do této hospody na rohu Růžových sadů a Blanické ulice chodíval též synovec pražského starosty Groše, který se rodu Grošů naprosto nevyved.

[Intrikán herec Písecký a jeho drama]

*** Blahopřejné projevy města Prahy k osvobození Lvova.** Z praesidia radnice Staroměstské zaslán byl Nejvyšší kabinetní kanceláři Jeho Veličenstva císaře a krále ve Vídni tento telegram: Se srdcem naplněným nejnadšenější a horoucí radostí nad znovudobytím královského hlavního města Lvova a nad skvělými úspěchy spojeneckých armád v sesterské Halli, spěchá věrně poddané zastupitelstvo i veškeré obyvatelstvo královského hlavního města Prahy složití nejoddanější blahopřání ke stupňům Nejvyššího trůnu Jeho Veličenstva císaře a krále. Všemohoucí ozdobil novým vavřínem slavné a hrdé prapory spojeneckých vojsk i odáváme se pevné naději, že Nejvyšší pán vojska, vroucně milovaný nejmilostivější náš mocnář, co nejdříve dočká se ku blahu všech u věrné oddanosti kol něho seskupených národů říše, slavného konečného vítězství! Starosta dr. Karel Groš. — Dále telegraficky tlumočen byl

Grošovu nesmírnou loajalitu k Habsburskému trůnu dokazuje tento článeček v Národní politice z 24.6.1915

Více se o Grošovi Jaroslav Hašek rozepsal později v románu:

*Druhý den, dříve ještě než **dr. Groš** mohl u místodržitele za svou osobu tlumočit zbaběle loajální pocity při vypovězení války, dobrý voják Švejk za velkého sběhu lidu uspořádal po pražských ulicích jiný loajální projev.....Ze sousedních separací bylo slyšet zpěv. Bylo to jako v dobách politického kvašení, v dobách Omladiny. A na radnici **primátor Groš**, největší ostuda Prahy za tři sta let, kdy Praha úpěla pod panstvím Habsburků, ve zvláštním zasedání, zapomenuv, že radníci táhnou vzpomínky z české historie, které dokazují pravý opak toho, než co žvaní, promlouvá o císaři pánu jako o vlastním příteli Poláků....*

Groš Karel

Karel Groš *21.2. 1865–†12.10.1938 byl český právník a mladočeský politik, starosta Prahy od roku 1906 až do pádu monarchie roku 1918. Jeho žena Božena *1867 rozená Greger, byla dcerou Julia Grégra spoluzakladatele strany Mladočechů, poslance českého zemského sněmu a říšské rady a novináře i spoluvlastníka deníku *Národní listy*, který 1. ledna 1861 založil.

Grošovi žili na Novém Městě
v č.p.1545, 1749 a 636

Datum der erfolgten Meldung	Haus- Nro.	N a m e n S p r o c h	Charakter	Geburts-Jahr	Geburtsort	Heimatschein
25/10 1890	1545	Groš	M. Dr.	1865	Praha	
17/11 1891	1749	Ludl	Lied. d. d. d. d. d. d.			
5/11 1901	636	Lojman	Ord. v. d. d. d.	1867		
Graube II		Greger				

Geburtschein in Prag
v. d. d. d. 24 August
1890 b. d. d. d.
Gruß

Grünberger Arnold JUDr.

*Do Slovanské kavárny chodil Pelant, doktor Škarda, nyní primárnemocnice v Banjaluce, dr. Papoušek, nyní advokát ve Vršovicích, dr. Rypáček, nyní státní návladní, a jiní z nás, členů strany. U svíčky scházeli se přátelé Drobílek, dr. Gazda, **dr. Grünberger**, bratři Ibserové, soudce Koťátko a jiní a jiní, kteří během času propagují na venkově myšlenky strany mírného pokroku v mezích zákona.*

[Jiná organizační střediska nové strany]

Datum der erfolgten Meldung	Haus-Nro.	N a m e n	Charakter	Geburts-Jahr	Geburtsort	Heimatschein
5/1 1892	611 I	Grünberger	Doctor	1862	Přerov	Grünberger Arnold
14/1892	611 I	Arnold	Juris		Přerov	29/11 1891 3/11 226
26/1892	614 I		Passant			
19/892	648 I		Praktikant			
2/6 893	648 I					

Pokoušel jsem se něco o tomto právníkovi dozvědět, ale jediné dostupné prameny jsou zatím jen policejní přihlášky. Tato je první v řadě. Dozvídáme se, že Doctor Juris Grünberger Arnold se narodil roku *1862 v Přerově. V období od 5.1.1892 do 8.6.1893 žil na Starém Městě v č.p. 611, 614, 648 a zastával funkci praktikanta na poštovním úřadě.

Grünberger Arnold JUDr.

Datum der Meldung	Nro. Cons.	N a m e n	Charakter	Geburtsjahr	Geburtsort	Heimatort
10/11/1896	896	Grünberger Ludwig Jr Furcht	Militer militär G. Cendler in Prerau	1836	Prerau in Schönbach	
		Arnold Jr Koppe	Gründer H. b. Prof. Dr. Jr H. b. Prof. Dr. " 1879	1862	Prerau in Schönbach	

Na přihlášce z roku 1896 jsou zapsáni i rodiče Arnolda. Otec již byl mrtev. Jmenoval se Moritz a byl *Cantor in Prerau*. Matka Kateřina, rozená Furcht *1836 žila v domácnosti s dětmi Arnoldem, Idou *1870 a Rosou * 1879, na Královských Vinohradech č.p.862

Grünberger Arnold JUDr.

Datum der erfolgten Meldung	Haus- Nro.	N a m e n	Charakter	Geburts-Jahr	Geburtsort	Heimatschein
5/3. 1895.	884 II.	D ^r Grünberger	K. K. Köfmann Konzept.	1862.	Prag.	
2/1 1901	1853 II	Arnold Arnold	Konzept. Praktikant Oberpost- kommissär			
2/9. 1909.	947 VII					

Tato přihláška nám sděluje další pobytová místa, rok 1895 Nové Město č.p. 884, to byl koncepční praktikant na poštovním úřadě, roku 1901 žil v č.p.1853. V roce 1909 bydlel v Holešovicích – Bubnech v č.p. 947. To už byl ale vrchní poštovní komisař.

Grünberger Arnold JUDr.

Datum der Meldung Datum ohlášení	Nro. Kons. Čís. pop.	N a m e n J m é n a	Charakter	Geburtsjahr Rok narození	Geburtsort Rodišťe	Daten des Heimatescheines Data listu domovského
č.p. 1233 17 V 1904	Král. Vinohrady	Grünberger Arnold	Postovní komisař ladig	1862	Prag	
		Rosa Grünberger	Obižan ladig	1879	Prerau	

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Konfession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti domovské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
14. 11. 1910 Bubenec	302	Grünberger Arnold	ladig kk postovní komisař	1862		Prag
24. 6. 1911 Bubenec	297	Grünberger Ida	ladig das obige (2019)	1871		Prerau
29. 9. 1911 Bubenec	331	Grünberger Rosa	ladig postovní komisařka	1879		Prerau

Ta přihláška vlevo je z roku 1904 z Královských Vinohrad č.p. 1233. On je zde zapsán jako poštovní komisař a jeho sestra Rosa, zaměstnána rovněž u pošty, ale nemohu přečíst co dělala. Arnold i Rosa byli svobodní. Přihláška vpravo je z Bubenče z let 1910 – 1911. Je zde zapsána i sestra Ida, rovněž svobodná. V Bubenči postupně žili v č.p. 302, 297 a 331.

Hainišová Sláva

To byla slečna Sláva, která přišla do Prahy studovat, a v romantismu a v poetické náladě neopomenula podívat se na táhnoucí ševce.

Od té doby jej i přátelství připravilo mně trpké chvíle, neboť mně byla stále v patách.

Našla mne všude a to ji utvrzovalo v tom, že naše přátelství je velice pevné.

Vyhýbal jsem se jí, a přece mne našla. Naštěstí namluvila si jednoho Angličana, Němce ze Saska, a já svou ženu. A byl konec.

[Slečna Sláva]

Byla dcerou ředitele školy v Lipníku nad Bečvou a Hašek se s ní seznámil již dříve v roce 1905. Slávka v té době navštěvovala hospodyňskou školu výrobního spolku žen v Lazarské ulici, kam chodila i Jarmila Mayerová a se Slávou Hainišovou se přátelila. To ona seznámila Jaroslava a Jarmilu. Informaci jsem čerpal z vysvětlivek v knize „Politické a sociální dějiny strany mírného pokroku v mezích zákona.“

Hájek Ladislav - Domažlický

*Ku cti jeho budiž řečeno, že byl kdysi také zaměstnán v redakci Světa zvířat. Toto stálé místo přijal právě na tři a půl hodiny. [to píše o básníku Křikavovi] A to ještě tam vydržel poměrně dost dlouho. Jinde ani tak dlouho nevydržel. Ale byl to také skutečně první a poslední případ, kdy v redakci Světa zvířat seděl opravdický básník. Nynější redaktor tohoto časopisu **Hájek** píše sice také básničky, ale básníkem přece jen není. Teď píše veršíky o srnkách, o holubech, o smutných loveckých psech a píše je se stejnou živostí, jako když kdysi psal báseň „Můj tatík lámal kamení a lámal až do umdlení“ - ačkoliv jeho tatík byl ředitelem spořitelny v Domažlicích.*

Takto si Hašek často zažertoval na adresu svého dlouhodobého přítele ze studentských let. Ten se narodil *9. 3. 1884 v Domažlicích a zemřel † 26. nebo 28. 3. 1943 v Praze. Z Haškem se znal již ze studií na obchodní akademii. Spolu také napsali sbírku Májové výkřiky (1903) Pro nás je důležitá jeho kniha „Z mých vzpomínek na Jaroslava Haška“ (1925). Byl redaktorem a šéfredaktorem časopisu "Svět zvířat", kam v roce 1908 přivedl i J. Haška. Působil jako novinář v časopisech Reforma, Nový večerník, Národní střed. Vydal básnické sbírky Noci, Verše, napsal řadu próz.

Hájek Ladislav - Domažlický

V literárním fondu Břetislava Hůly je fotografie z Haškova pobytu v Poděbradech. Podrobněji se o lidech na ní zmiňuji u stránky G.R. Opočenského. Podle popisu pod fotografií je Ladislav Hájek ten muž vedle Haška s rukou u úst. A ta žena vedle je jeho žena Žofie Fuchsová.

Hájek Ladislav - Domažlický

Existuje ještě jedna fotografie ze společnosti u Janotů. Hašek sedí vedle lampy a vedle něho zcela vlevo sedí muž, který je nápadně podobný Hájkovi na fotce z Poděbrad. Proto se domnívám, že by to mohla být druhá známá zachycená podoba tohoto Haškova přítele.

Hájek Ladislav - Domažlický

Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen
2/8. 366 1908 30/11. 1908 2/8. 583 1910.	1153	Hájková Barbora Laštovičková	vдова po účetním spořitelny Domažlicích	1887	Katolické	all udomi do Domažlic příst.
		Ladislav	syn redaktor časop. Svět zvířat	1884		

Dochovali se tři policejní přihlášky. Bohužel z této první, zatím nedokážu určit, kde vlastně Barbora Hájková, rozená Laštovičková, vdova po účetním spořitelny v Domažlicích a její syn Ladislav, v Praze žili v letech 1908 - 1910. Před tím žili na Malé Straně v č.p. 597.

Ladislav je zde již uveden jako redaktor časopisu Svět zvířat

Hájek Ladislav - Domažlický

Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- No.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeits-ort, jedenige Auszeichnung der Trauung und Heimatsdocumente und sonstige Anmerkungen
24/5 1912 Ernygro	246	Hájková Barbra rocz. Laškovská	účetní po společnosti 1857 Kat.	1884		Domažlice, dle úřadní průk.
		Ladislav	syn redaktor časopisu "Průt Kvěst"	1884	svob.	

Druhá přihláška sděluje, že roce 1912 se Hájkovi přestěhovali do Košíř č.p. 246, k jakémusi panu Ernygrovi. Bohužel jsem toto č.p. na mapě z roku 1910 -1915 neobjevil.

Hájek Ladislav - Domažlický

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Konfession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- u. Ausländigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
21/12. 1912 Ferdinandov. tř.	339. I.	Hájek Ladislav	člen redakce a. Zeitschrift „Svět zvířat“	1884	kat.	Taus Bez. č. 10
		Sofie geb. Fuchs	členka	1894	„	

Na poslední přihlášce z roku 1912 je Hájek zapsán jako ženatý. Vzal si Sofii (Žofii Fuchsovou, dceru majitele „Světa zvířat“ a stává se šéfredaktorem tohoto časopisu. Bydleli na Ferdinandově, nyní národní třídě č.p. 339. kde v roce 1914 byla chvíli i redakce.

Hašek Bohuslav

Tak jsme to při večeři rozřezali a **bratr Bohuslav** četl:

Támhle je porodnice, támhle je kříž, támhle je bordel, tam jatky blíž.

„No tohle je pěkné,“ řekla maminka, „a s takovým ty bys chtěla chodit ? Hned mu tu knížku pošleš nazpátek.“

[Básník Racek]

Byl bratr Jaroslava Haška. Narodil se v roce *1886. Žil stále u své matky Kateřiny a po její smrti v r. 1912 se přestěhoval do Holešovic, Vinařské ulice 745 (dnešní ulice Františka Křížka). Byl bankovním úředníkem [Bankbeamter] v bance Slávii, stejně jako jeho otec Josef a krátce i Jaroslav Hašek. V kterém roce Bohuslav zemřel jsem nezjistil, ale bylo to krátce po smrti Jaroslava.

Den přihlásky Datum der erfolgen Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Aufwuchs-ort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen
6/3. 1912	745 VII	Hašek Bohuslav		1886		

Hašková Jarmila

*K tomuto všemu podotýkám, že jsem původně měl v úmyslu všechny osoby, které zde hrají jakousi roli, popsat ve formě románu z galejí, kde by všichni zde jmenovaní byli vrahy, lupiči ze řemesla a podobnou sebrankou. Jedině mé **manželce Jarmile**, která mne uprosila, mají všichni co děkovati, že jsem úmysl změnil a použil této jemné a něžné formy. Neboť čeho já si nejvíce vážím v každé literatuře, jest ona možnost tutéž myšlenku provést různým způsobem.*

Jarmila Hašková se sice mihne v „Dějínách“, v „Adolf Gottwald, překladatel ze světových jazyků“, ale mnoho článků v dějínách je psáno její vlastní rukou. Takže Jaroslavovi pilně pomáhala. V jejím literárním fondu v PNP se dochovalo mnoho materiálu (celkem 1,7 metru), který určitě stojí za prozkoumání: 1. Doklady a) vlastní; b) rodinné (Richarda Haška - syna). 2. Korespondence a) přijatá; b) cizí. 3. Rukopisy a) vlastní; b) cizí. 4. Tisky. 5. Výstřižky (o J. Haškovi a J. Haškové).

Hašková Jarmila

Datum	Platz	Name	Charakter	Geburts-Ort	Heimatschein
18/5. 1880.	413.	Mayer	Lilifängerin	1855. Westmähle	
8/6. 1882.	67.	Josef	Lehrer	1860. Prag	
6. 885	276.	Josef	Einöden	1860. Prag	
		Jarmila	Lehrer	1889. Ff	
		Josef	Lehrer	1881. Ff	
		Milena	Lehrer	1883. Ff	
		Vladimir	Lehrer	1885. Ff	
		Jarmila	Lehrer	1887. Ff	
		Jarmila	Lehrer	1889. Ff	
		Vladimir	Lehrer	1893. Ff	

Narodila se *28.6. 1887 v Praze - zemřela †20.9.1931 v Praze; byla dcerou Josefa Mayera *1855, sochaře a štukatéra a Josefy, rozené Einöderové *1860.

Podle policejní přihlášky žila rodina Mayerových od 18. 5. 1880 na Vinohradech, Erbenova [dnes Bruselská] č.p. 413, od 8.6. 1882 v Komenského [dnes Belgická] č.p. 67, od 6. 6. 1885 opět v Komenského [Belgické] ulici č.p. 276.

Hašková Jarmila

Od 8.6.1911 je rodina policejně přihlášena ve svém novém vlastním domě na adrese Dejvice 291, dnes roh ulic Bubenečská a Jaselská. Nezbyvá než si připomenout její literární dílo:

[illegible]

Více informací o Jarmile lze nalézt na stránkách Virtuálního muzea Jaroslava Haška a Josefa Švejka

Robinson a jiné veselé povídky (1923)

Haniččino jaro (1923)

Povídky o slabých ženách a silných mužích a naopak (1927)

*Z notesu svatého Petra (1930, 1942 –
ilustroval Ondřej Sekora)*

Vinohradské dětičky (1924, 1946)

Drobné příběhy (1960)

Hašková Jarmila

Bratr Jarmily Haškové sestavil rodokmen rodiny Mayerových od roku 1706. Uvádím z něj, s laskavým svolením Richarda Haška ml., část stromu života a děti Josefa Mayera a Josefiny Einöderové

Wěti Josefa **M**anera a Josefinyroz **E**inöderové :

* 18 $\frac{3}{4}$ 79 **Z**denka **M**anerová † 18 $\frac{1}{2}$ 80

* 18 $\frac{10}{11}$ 81 **J**osef **M**aner † 19 $\frac{21}{X}$ 66

* 18 $\frac{5}{8}$ 83 **M**ilena **M**anerová † 19 $\frac{2}{IX}$ 63

* 18 $\frac{26}{8}$ 85 **B**ratislav **M**aner † 18/VIII 1958

* 18 $\frac{21}{8}$ 87 **J**armila **M**anerová † 19 $\frac{20}{IX}$ 31

* 18 $\frac{12}{8}$ 89 **J**aroslav **M**aner † 19 $\frac{24}{V}$ 66

* 18 $\frac{31}{9}$ 91 **J**an **M**aner † 18 $\frac{31}{9}$ 91

* 18 $\frac{15}{9}$ 93 **B**ladimír **M**aner † 19 $\frac{15}{9}$ 98

* 18 $\frac{30}{9}$ 96 **M**arie **M**anerová 18 $\frac{27}{9}$ 99

Hašková Marie

*A nakladatel Herles, máje radost nad touto slávou Herostratovou, který zapálil chrám bohyně Diany v Efezu, vykládal tenkrát mé **sestře Máně**, které se dvořil, že Srdcové eso napsal sám, a věnoval jí výtisk s dedikací, chtěje působiti na ni i na mou nebožku matku oním krásným slovem „básník“.*

[Básník Racek]

Číslo 1. Země Česká. Nr. 1. Land Böhmen.		Praha		Arch zapisovací Aufnahmebogen von	
Kraj Kreis	misto Ort	Mýslářský Maire	ohod. Gemeinde		
Číslo domu Haus-Nr.	Jmeno držitele domu Name des Hauseigenthümers	Jmeno obyvatelův Name der Bewohner	Spůsobilost Qualifikation	Rok, měsíc, den narození Geburtsjahr, Monat, Tag	Hodnotění pohlaví Geschlecht Ständes a vymoženosti podle Práv a Vermögensstand nach Stand und Vermögen Berufszweig, Bildungszweig nach Einkommen an schätzten Familienvermögen
872 872		Martin Jasek	oficiál	3/10 pro c. kr.	
877 877		Františka		9/2	10/4 1882
877 877		rozena Trčková		1884	
879 879					
1880. R 1880. R		dcerka		26/6	
1/1 1884. 1/1 1884.		Maria		1882	(První manželství)

Marie Hašková se narodila *26.6.1882 po smrti svého otce, Martina Haška. *8.10.1847 v Mydlovarech -†10.4.1882 v Praze. Její matka byla Františka *7.2.1884, rozená Friedrichová. Poručníkem se stal otec Jaroslava, Josef Hašek, bratr Martina Haška. Marie se stala poštovním zaměstnancem. Podobně jako její otec a později i její manžel, Josef Škoda *1880.

Hašková Marie

Lit. *Scho* Pag. *VII*

Den příslušný Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, zápisník týkající se oddávek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Aufenthaltsort, sowie Aufzeichnung der Trauung und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen
<i>22.8.1909</i>	<i>206</i>	<i>Škoda</i>	<i>k. k. post. v. p. t. m. t.</i>	<i>1880</i>		<i>Prag</i>
<i>1912</i>	<i>306</i>	<i>Marie</i>				
<i>1913</i>		<i>Slavík</i>	<i>Assistent</i>	<i>1882</i>		
		<i>Miroslav</i>		<i>1907</i>		
		<i>Jarmila</i>		<i>1909</i>		

*Einmischeln Gen.
Probyly z. Turman
v. 1896/1900 z. 118*

Marie se provdala před rokem 1907 za Josefa Škodu *1880, K.k. postassistent.

22.8.1912 bydleli v Bubenči č.p.269 a za rok, 26.8.1913 se stěhují do č.p. 306 . Spolu měli syna Miroslava *1907 a dceru Jarmilu * 1909

Hašková Marie

První pohlednice, kterou poslali Jaroslav a Bohuslav své sestřence Marii 2.8.1900 ze svého 1. výletu po Slovensku.

Herben Jan

*Realisté zatím v Čechách nelení a **Herben** a Masaryk nadávají si navzájem. Masaryk prohlašuje, že je s Herbenem morálně hotov, k čemuž Herben ironicky přisvědčuje s velice nebezpečným dodatkem: „Ale nikdy ne finančně.“*

Hašek má v „Dějínách“ na mysli takzvanou Herbenovu aféru. Herbenovi, jako redaktorovi Času, bylo vytýkáno v tisku, že zpronevěřil část dobročinné sbírky na sirotky po tragédii v mosteckých dolech z roku 1902, které použil k zaplacení nutného účtu za časopis. Herben však byl v celé věci nevině a po prvotních sporech se za něj postavil i Masaryk.

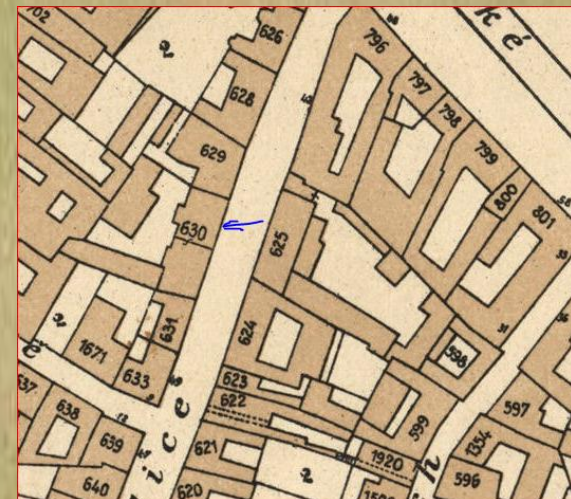
*7. 5. 1857 asi Brumovice okr. Břeclav- †24. 12. 1936; byl český a československý politik, novinář, spisovatel a historik. Roku 1886 vychází první číslo časopisu Čas, jehož byl Jan Herben zakladatelem, když se kvůli svému angažování proti tzv. Rukopisům rozešel se svým předchozím zaměstnavatelem, vydavatelem Národních listů Juliem Grégrem. V letech 1894–1906 byl vlastníkem Času, který dotoval z osobních prostředků. V roce 1901 se Čas přeměnil na deník. V roce 1915 byl Čas zastaven.

Herben Jan

Den příslušky Datum der erfolgten Widmung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Letk narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
18/2 1901 Jungm. Maj.	26 II	Herben Ph. L.	1857	Ev.	Brumovice	
25/5 1906 Sup. domogone.	630 II	Josef Herben Herausgeber des "Čas"			Brz Hustopeč	
		Bronislava geb. Gullin	1861			
		Prokop Vojn	1893			
		Yarog Vojn	1894			
		Jan Vojn	1900			

(Weibnam).

Podle domovského práva se Jan Herben asi narodil v Brumovicích, dnes okres Břeclav, tehdy Hustopeče. Povolání je uvedeno jako *Herausgeber des „Čas“* – vydavatel „Času“. V roce 1906 žila jeho rodina ve Štěpánské ulici 630. Honosný činžovní dům stojí dodnes. Do Herbenovy rodiny patřila jeho žena Bronislava * 1861 a synové Prokop *1893, Jiří *1894 a Jan *1900.

Hilar Karel Hugo

*Jisto jest, že dříve **Hilar** považoval psát za peníze do různých časopisů za velkou nemorálnost. Konečně však opustil své umělecké stanovisko a pod několika pseudonymy přešel do zábavných příloh listů, jak mně sdělil, a tam nevynikl. Jeho práce byly mu vráceny a pamatuji se, že Bakule měl velkou zlost, když našel v jednom časopise tuto noticku listárny redakce: „K. H. Hilar, slabé - nehodí se.“*

[Dr. K. Hugo Hilar]

*Roman Hašek sníval a spřádal tehdy své básnické sny u Botiče a na vyšehradských hradbách. Tam chodíval vymýšlet své hrozné verše a náměty k potřeštěným románům i mladý Bakule, který se podpisoval **Hilar**. To je ten nynější lektor Vinohradského divadla.*

[Vzpomínky na spolek literátů Syrinx]

Hilar Karel Hugo

Lit. D. 2. l. 1/11. H. m. Pag. 3

<i>Datum der Meldung</i>	<i>Nr. Cons.</i>	<i>Namen</i>	<i>Character</i>	<i>Geburts- Ort</i>	<i>Heimat- schein</i>
<i>1/10 886</i>	<i>511</i>	<i>Bakule</i>	<i>Bankbeamter, inkasista u. vydavatel "Modernej Biblioteky"</i>	<i>18/9 886</i>	<i>18/9 886</i>
<i>19/8/1897</i>	<i>512</i>	<i>Vitoušová</i>	<i>Fräulein</i>	<i>Sudoměřice</i>	<i>22/1 884</i>
<i>13 V 1904</i>	<i>513</i>	<i>Marie</i>	<i>Ref.</i>	<i>1888</i>	<i>1888</i>

Král. Vinohrady
13 V 1904
H. 2.2
Král. Vinohrady
14 IX 1912

Sudoměřice
Karl Vinohrady

*5.11.1885, Sudoměřice u Bechyně –
†6.3.1935, Praha, se skutečně jmenoval
Karel Bakule. Jeho otec František Bakule
*1861, bankovní inkasista byl literárně
činný vydavatel „Moderní Biblioteky“.
Matka K.H. Hilara se jmenovala Marie,
rozená Vitoušová *1869. V rodině byla
ještě Karlova sestra Marie *1888.
Bakulovi žili na Královských Vinohradech
od roku 1886 postupně na pěti různých
adresách.

Hilar byl básník, kritik, prozaik a
dramatik. Od 1.1.1921 působil až do své
smrti coby režisér a šéf činohry
Národního divadla. Pro zajímavost: jeho
manželkou byla herečka Zdeňka Baldová

Hrdina Josef Leopold

Prvně fejeton zabil dr. Hrdina v Národní politice a teď ho dotlouká v Českém slovu, kde jsou jeho fejetony již v posledním tažení. A dr. Hrdina nechce již na svět přinést nového mrzáčka, proto přivléká pod čáru své fejetony z Národní politiky, čistě přepsané na čtvrtky. A vy čtete podruhé týž fejeton, a když řeknete šéfredaktorovi Českého slova Pichlovi: „Poslyš, tenhle fejeton už měl Hrdina v Politice,“ tu řekne Pichl: „Ale co na tom, kde by taky Hrdina nabral nové myšlenky.“

[Dr. H.]

Dlouho jsem nevěděl jakého to dr. Hrdinu měl Hašek na mysli, ale autoritní záznam v NKP a to, že publikoval fejetony v Národní politice, mě přesvědčilo, že Hrdina Josef Leopold je ten pravý. Nikdy jsem se o něm neučil, nikdy jsem od něho nic nečetl. Až teprve Hašek mě donutil něco se o tomto člověku dozvědět. Ve fondu NKP je 33 titulů románů, povídek, sbírek básní a fejetonů. Naposledy byl vydán v roce 1942 jeho román Zrazené srdce. To svědčí o kvalitě jeho díla a potvrzuje Haškova slova.

Hrdina Josef Leopold

Datum der erfolgten Meldung	Haus-Nro.	Namen	Charakter	Geburts-Jahr	Geburtsort	Heim
16/889	II	Hrdina	Praktikant	1856	Kralovic	
14/891	II	Josef	Praktikant	1856	Kralovic	
14/898	III					

Z autoritního záznamu v NKP jsem se dozvěděl, že se narodil 23.6.1856 v Karlovicích u Slaného, dnes okres Plzeň – sever. Zemřel 28.2.1933 v Praze. Tomu by odpovídala tato přihláška, kde je místo narození Kralovic b. Schlan a datum narození 1856. Jeho povolání je K.k. Rechnungs Praktikant – C.k. Účetní praktikant . V roce 1883 žil na Novém Městě č.p. 160 a 563 , v roce 1894 na Malé Straně v č.p. 249 a v roce 1898 v č.p.605.

Ident. číslo

jk01042724

Záhlaví

●Hrdina, Josef Leopold, 1856-1933

Pseudonym

Martinovský, Josef, 1856-1933

Biograf. údaje

Narozen 23.6.1856 v Kralovicích u Slaného, zemřel 28.2.1933 v Praze. PhDr., fejetonista, lidový povídkář a básník.

Zdroj

Hradčanské povídky napsal J.L. Hrdina

Humoresky PhDr. Josef Ladislav Hrdina

PNP-LA

Hrdina Josef Leopold

Lit. *Hrd.* Pag. *5. n.*

Den příslušky Datum der erfolgten Meldung	Cis. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- u. Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
<i>24/9/III</i>						
<i>3/10/4 581</i>		<i>Hrdina</i>	<i>Ph. Dr.</i>	<i>1856 k.</i>		<i>Praž</i>
<i>okresní III</i>		<i>Josef</i>	<i>Refinierung Resident Schriftsteller</i>			
<i>2/8 576</i>						
<i>1902 III</i>		<i>Babette</i>	<i>Ph. Dr.</i>	<i>1866</i>		
<i>Melnicke</i>						
<i>42/11. 581</i>		<i>Zdenka</i>	<i>PhDr.</i>	<i>1887</i>		
<i>1905 III</i>						
<i>Melnicke</i>		<i>Vladimír</i>	<i>PhDr.</i>	<i>1891</i>		
		<i>Ludmila</i>	<i>PhDr.</i>	<i>1892</i>		

Den příslušky Datum der erfolgten Meldung	Cis. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- u. Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
<i>14/5. 203</i>		<i>Hrdina</i>	<i>Ph. Dr.</i>	<i>1856 k.</i>		<i>Praž</i>
<i>1913 fm.</i>		<i>Josef L</i>	<i>Ph. Dr.</i>			
		<i>Betty</i>	<i>Ph. Dr.</i>	<i>1866</i>		
		<i>Zdenka</i>	<i>Ph. C.</i>	<i>1887</i>		
		<i>Vladimír</i>	<i>Ph. Dr.</i>	<i>1891</i>		
		<i>Ludmila</i>	<i>Ph. Dr.</i>	<i>1892</i>		

V roce 1901 je již uveden jako c. k. finanční účetní rada, PhDr., ale také jako Schriftsteller – spisovatel. Je zde již zapsána jeho žena Babette , později Betty *1866 a dítka Zdenka Ph.C. *1887, Vladimír Ju.C.* 1891 a Ludmila *1892. Rodina žila od r.1901 na Malé Straně v Mělnické ulici č.p. 585, 576, 581. V roce 1913 žili na Smíchově č.p. 203.

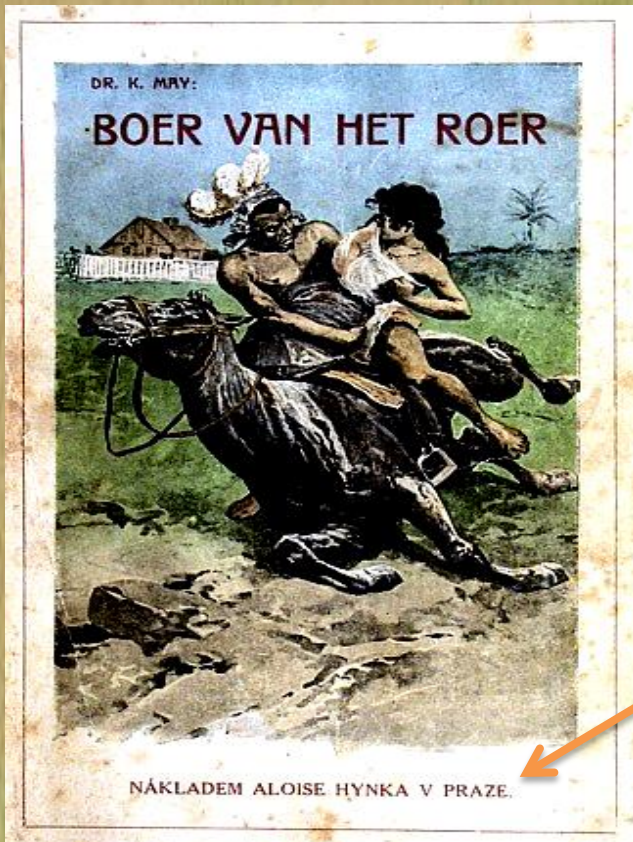
Hynek Alois

*Emanuel šlechtic z Lešehradu málo však dbá své cti šlechtické, poněvadž je ve službách plantážníka **Hynka**. **Hynek** sám jest velice dobrý člověk, ale Emanuel šlechtic z Lešehradu uvízl v jeho tenatech. Rediguje tam různé sbírky se zoufalou odhodlaností, že práce člověka šlechtí, a pracuje pro firmu Hynkovu, ono nakladatelství krváků, s lítostivým vzdycháním, jak by to bylo krásné, kdyby skutečným tím šlechticem byl a měl v Lešehradu své panství, svůj zámek, a nemusel psát Hynkovi povídky, řádek za čtyři haléře.*

[Emanuel šlechtic z Lešehradu]

Hašek měl zcela jistě na mysli Hynkovo nakladatelství, které kolem roku 1870 založil v Celetné č.p. 11 a dal mu své jméno. Podnik časem rozšířil o antikvariát, knihařství, prodej hudebnin a první český obchod s malířskými potřebami.

Alois Hynek se narodil roku 1842 a zemřel v roce 1909, ale nakladatelství fungovalo až do znárodnění v roce 1949. Policejní přihláška se nenašla.

Chlanda František Josef

*Jest málo hudebních skladatelů, kteří by s takovým krásným a nadšeným gestem hrábli si do vlasů, když usedají za piano, aby provázeli svou hrou strašidelné děje, vraždy, zlodějská dobrodružství, drama v kinematografech, jako to činí pianista, hudební skladatel **Chlanda**.*

[Hudební skladatel Chlanda]

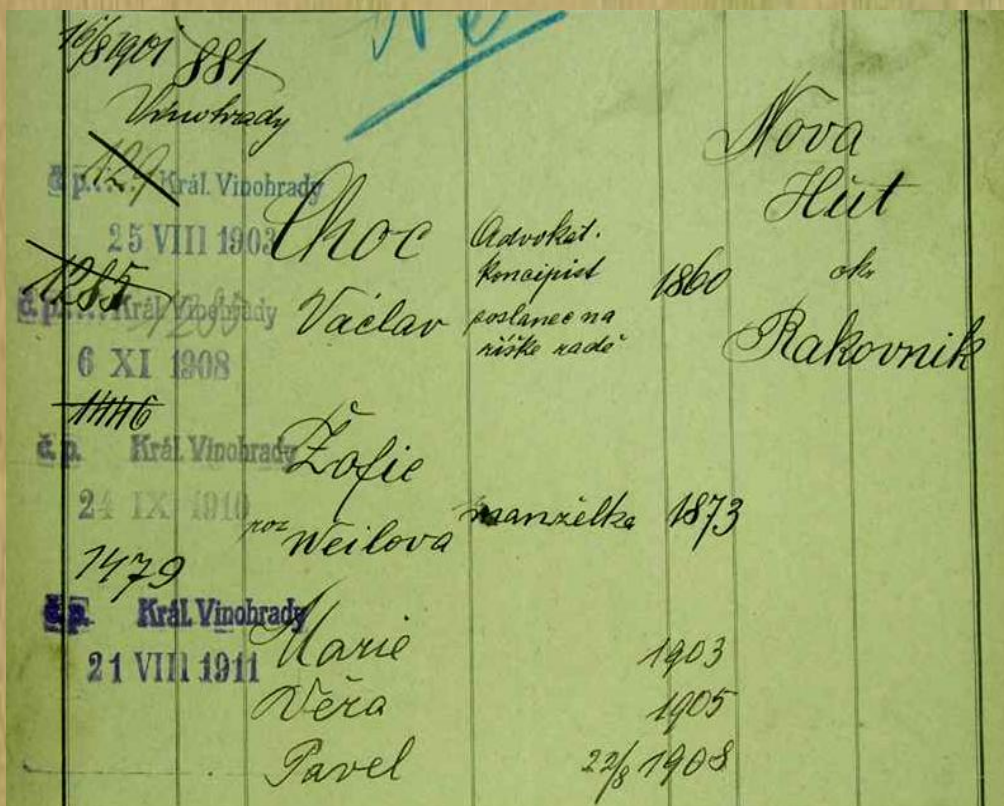
Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu	Jméno a příjmení	Hodnost neb zaměstnání	Rok narození	Vyznání náboženské	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání
Haus- Nro.	Vor- und Zunamen	Charakter oder Beschäftigung	Geburtsjahr	Vyznání	Confession	Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen
835	Král. Vinohrady	Chlanda		1875		Volyně Strakonice
		František Josef	Císařský ruský kapelník	1875		rozvedený
		Marie Ivanovna		1886		
		Eugenie		1906		

11.1.1875 Volyně - † 17.1.1940 v Praze, byl hudební skladatel. Na policejní přihlášce je uveden jako *Císařský ruský kapelník*. Jeho choť, se kterou se rozvedl, se jmenovala Marie Ivanovna *1886 a byla zřejmě Ruska. Bohužel není známo její rodné příjmení. Jejich dcera se jmenovala Eugenie. Žili na Královských Vinohradech č.p. 835. Za povšimnutí stojí omyl policajta, který Chlandu uvádí jako Chladnu. J. Hašek o Chlandovi píše v článku **Hudební skladatel Chlanda**.

Choc Václav

Konám tímto jen milou povinnost, mohu-li pronésti strašlivé obvinění proti zde nepřítomnému protikandidátů Václavu Chocovi..... Přátelé, nyní právě přijde ono strašlivé odhalení. Bývalý národně sociální říšský poslanec Václav Choc, kandidující nyní v témže okrese jako já, jest dlužen za otvírání dveří domovních v Budečské ulici č. 12 1 K 60 h, a na Zbraslavi, kde původně bydlel a vydával se za spisovatele, není dlužen ani haléře, prostě z toho důvodu, že tam ani domovníka neměli.

[Přednáška o zestátnění domovníků]

*23.9.1860 asi Nová Huť Dýšina –
†22.5.1942 Praha, český politik,
publicista a právník. Od roku 1901
působil jako národní sociální poslanec
říšské rady. V době 1. světové války byl
členem domácí odbojové skupiny
Maffie a v roce 1916 byl odsouzen pro
velezradu k šesti letům těžkého žaláře.
Od roku 1901 žil na Král. Vinohradech
postupně na pěti adresách, se ženou
Žofií *1873, rozenou Weilovou, dcerami
Marií *1903, Věrou * 1905 a synem
Pavlem *22.8.1908

Jemelka Alois pater

Na tuto schůzi dostavili se tenkrát také nepřátelé spalování mrtvol z kruhů kněžských a jejich mluvčí, páter Jemelka, pronesl tuto obžalobu proti spalování mrtvol: „Ctěné shromáždění!“ řekl, „nemám nic proti osobě pana dr. Zahoře. Jest to jistě velice zasloužilý pán, který má své vlastní názory na osud člověka po smrti. Ale proti jeho názorům stavím svůj vlastní názor, který musí přesně souhlasit s církevními zákony.

[Přednáška o dr. Záhořovi]

Jemelka se také objevuje v Haškově románu:to s tím Zátkou po čase skončilo moc špatně. Dal se do mariánský kongregace, chodil s nebeskýma kozama na kázání **pátera Jemelky** k Svatému Ignáci na Karlovo náměstí a zapomenul jednou zhasnout,....

*27.3.1862 Kozlovice - †31.1.1917 Vídeň. "Jemelka je jezuita a vede si jezuitsky". Toto o Jemelkovi prohlásil T.G. Masaryk, který se několikrát zúčastnil jeho kázání v chrámu sv. Salvátora v Praze u Karlova mostu. A Jemelka kontroval " pryč s Husem", "katolík si musí vybrat buď národ, nebo církev". Zkrátka ti dva páni se asi neměli v lásce. Zda Jemelka působil v chrámu svatého Ignáce z Loyoly jsem nezjišťoval, ale Hašek zde jako devítiletý chlapec u jezuitů ministroval v roce 1892.

Klimeš Jan vévoda Makedonský

Čech Jan Klimeš, vojvoda Macedonský.

*„Tak je to, bratří, Turek, potvora nekřesťanská, žije jako pes, umře jako pes, a na to přísahám, jako že se jmenuji **Klimeš**.“ Jeho mohutná postava vztyčila se v plné kráse, oko modré mu zaplálo, jeho mohutný vous se rozježil, a to nebyl již Klimeš, tovaryš čalounický, to byl pravý vévoda makedonský, to byl ten hrozný **Klimeš**. A tak nás postavili do první řady, abychom u Turků budili hrůzu. Já, poněvadž jsem měl evropský šat, a Klimeš, poněvadž vypadal jako Goliáš.*

[Makedonský vévoda Klimeš]

Nevystihl ho Hašek naprosto přesně? Jako kdyby tu fotografii měl v ruce.

Klimeš Jan vévoda Makedonský

Den přiblížení Datum der erfolgten Weibung	Čís. domu Haus- No.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
č. 287 31 VII 1906		Kral. Vinohrady "Alchym Wurmow"				
		Klimeš Jan	Redaktor "Kral. Novin" episovatel svob.	1874	Uhér. Hradistě Morava	

4/11 1906 Do Bulharska

Klimeš Jan vévoda Makedonský

Pátrání po jeho stopách je značně obtížné. Podařilo se mi nalézt policejní pobytovou přihlášku na jméno Jan Klimeš, který se narodil v roce 1874. I když měl domovské právo v Uherském Hradišti, tak se tam nenarodil. Prohledal jsem celý rok 1874 i indexy, ale žádný záznam se jménem Klimeš jsem nenalezl. Bydlel v Havlíčkově ulici na Královských Vinohradech, což je dnešní Bělehradská č.p.287 u paní Wurmové od 31.7.1906 do 4.12.1906. Toto datum je uvedeno na přihlášce dole s poznámkou „do Bulharska“. Poznámka mě utvrzuje, že je to námi hledaný vévoda makedonský Klimeš. Zaráží mě však jeho profese, „*Redaktor Národ. novin, spisovatel*“. Není mi jasné, jak mohl pracovat v Národních novinách, které vycházely dočasně v letech 1867 a 1868, jako náhrada za pozastavené Národní listy. Pokoušel jsem se najít nějakou stopu v Národních listech, ale rovněž marně. Publikoval také v Omladině i Nové Omladině.

Takže makedonský vévoda Klimeš zůstává trvalou záhadou stejně, jako Haškovo balkánské dobrodružství, které údajně s Klimešem prožil.

Klofáč Václav Jaroslav

Ohlas tohoto japonského vítězství způsobil tenkrát v Praze velký rozruch; ačkoliv byla zpráva pravdivá, psal tenkrát válečný zpravodaj Národních listů a Národní politiky přítel poslanec Václav Jaroslav Klofáč stále o velkých vítězstvích Rusů nad Japonci.

[Počáteční program strany mírného pokroku v mezích zákona]

*21. 9. 1868 - †10. 7. 1942, byl český politik a novinář; vůdce českých národních socialistů. Pracoval jako poslanec rakouské Říšské rady a zároveň českého zemského sněmu. Byl čelným představitelem opozičního protirakouského radikalismu, propagátorem antimilitaristického hnutí a slovanské vzájemnosti. V roce 1915 byl za to zatčen a v červenci 1916 odsouzen k trestu smrti. Trest mu byl později změněn na 20 let a v červenci roku 1917 byl amnestován, stejně jako Karel Kramář, nastoupivším císařem Karlem I. Jaroslav Hašek o něm napsal fejetony "Václav Jaroslav Klofáč" a "Kde bere poslanec Klofáč peníze." O jeho zatčení píše v další povídce "Kolik kdo má kolem krku". Klofáč se zasadil v roce 1909 o odhalení tajného provokatéra Hynka Maška, a to přímo na půdě říšského sněmu. Hašek se o Klofáčovi v Dějinách strany několikrát zmiňuje.

Klofáč Václav Jaroslav

Datum der Meldung	Nro. Cons.	Namen	Charakter	Geburtsjahr	Geburtsort	Heimatschein
27/1/893	552	Mage			H. Schube	
27/5/1895	628	Mage			Denisch-Berg	
14/4/895	824	Klofáč	Redacteur		Bunzer	
		Manželka	Narodni	1868. am	15/10/1893	
		Jaroslav	listy.	3. 37		
27/11/90	929	Mage				
27/11/90	1096	Amalie				
		Vinohrady				
12/18		Noll.	Praktin.	1870.		
č.p. 1218						
10 IX 1910		Jaroslav	Wohn	1892		
		Milena		1894		
		Zdenka		1895		

Rodina Václava Klofáče pocházela z tehdejšího Německého Brodu a v Praze žila na Královských Vinohradech. Poslední záznam z roku 1910 je č.p. 1218. Bohužel dům již nestojí, na jeho místě je nová budova Finančního úřadu pro Prahu 2.

V rubrice Charakter je uvedeno *Redaktor Národní listy* a tužkou připsáno *říš. poslanec*.

Manželka jeho se jmenovala Amálie, rozená Noll *1870. Spolu měli syny Jaroslava *1892, Zdenka*1895 a dceru Milenu *1894

Knotek Ladislav

Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- No.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Aufzeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
29/8 08.	1162	Knotek Ladislav Božena roz?	redaktor	1884	katol.	Všestudy Hlavenec 27/11. 904. E. 13.

*1884 asi Všestudy; byl redaktor anarchistických časopisů „Práce“, „Nová Omladina“, „Komuna“, „Chudás“. Přeložil do češtiny několik teoretických a historických textů od významných představitelů světového anarchismu.

Byl spolupracovník Karla Vohryzka. Stejně jako Vohryzek, žil Knotek se svou manželkou Boženou na Žižkově. Proto o něm Jaroslav Hašek píše:

Ano, v této době viselo již nad středními Čechy ve vzduchu všeobecné právo hlasovací. V Čechách počínalo se probouzet nejasné vědomí po lidské důstojnosti a anarchista **Knotek** dává zděděné peníze do žižkovské Komuny,.....

[Počáteční program strany....]

Kramář Karel JUDr.

V době, kdy se vyjednávalo o kompromis s mladočechy, byl poslán k doktoru Kramářovi s nějakým přípisem, a když tam všude se ptal v Národních listech každého redaktora: „Bratře, kdepak je bratr Kramář?“ - konečně ho přece našel, a odevzdávaje mu přípiš, řekl přátelsky: „Tady ti nesu, bratře Kramáři, něco od bratrů z Českého slova.“

[Redakční sluha Šefrna]

*27. 12. 1860 Vysoké nad Jizerou – †26. 5. 1937 Praha; český a československý politik, první ministerský předseda ČSR, účastník protirakouského odboje, člen předsednictva ilegální odbojové organizace Maffia spolu s Josefem Scheinerem, redaktorem časopisu Čas. V roce 1915 byl za to zatčen a v červenci 1916 odsouzen k trestu smrti. Trest mu byl později změněn na 20 let a v červenci roku 1917 byl, stejně jako Václav Klobučník, amnestován nastoupivším císařem Karlem I. O politické práci Karla Kramáře v dobách předválečné monarchie napsal Hašek satirickou povídku "Dr. Karel Kramář", "Sláva a konec dra Kramáře". O jeho zatčení píše v další povídce "Kolik kdo má kolem krku".

Kramář Karel JUDr.

Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
13/1 1908	1088	I. Por Kramář	Reichsrats abgeordneter	1860	Kat.	Výsona u Lib. Jilemnice
27/10 1909	234 II. Rybnýanská	Karl	Fabrikant in Libštát.			
		Naděžda	Gottlin	1863	Orthodox	Wojnowitz in Libštát (u Seml.)

Na přihlášce je zaznamenáno, že byl Reichrats – říšský rada, Abgeordnetes – poslanec a Fabrikant in Libštát (okres Semily). Jeho žena se jmenovala Naděžda. Byla to Ruska, rozená Nikolajevna Abrikosovová *1863. Brali se na Krymu v roce 1900. Naděžda zemřela 3.12.1936. V roce 1908 žili na Starém Městě v č.p. 1088 a v roce 1909 na Novém Městě v č.p. 234

Krásnohorská Eliška

Je to jedna z těch velkých osobností, která se Haškovými „Dějiny“ pouze mihne:

*A zatímco klerikální sloup katolické moderny, denunciant páter Dostál-Lutinov, nadává Macharovi, úpícímu v nepřátelské Vídni s platem K 4 000,- ročně v roztomilém vlastním domku za Vídni, v této vilce obrací Machar svou pěst směrem k českému království a počíná se mu nelíbit **Eliška Krásnohorská** a studuje přitom pro budoucnost bedekra po Římě.*

V souvislosti s J. S. Macharem se mihne ještě před tím „Karikaturami“ 18. 1. 1910 : *Machar je realista. Kdyby nebyl fejetonistou Času, byl by ideálním realistou. Jako fejetonista Času je však realistou konzervativním. Miluje Čas, Herbena, Vodáka a Šaldu, částečně i **Elišku Krásnohorskou** a nenávidí mladočechy a Viktora Dyka.*

Věnujme této krásné ženě s upřímným pohledem chvilku pozornosti.

Krásnohorská Eliška

Lit. *Sec* Pag. *X 22 neu*

Datum der erfolgten Meldung	Haus-Nr.	Namen	Charakter	Geburts-Jahr	Geburtsort	Heimatschein
					<i>Einheimisch</i>	
<i>24/8</i>	<i>242</i>	<i>I Pech</i>				
<i>11/8 1834</i>	<i>II</i>	<i>Ondřej</i>	<i>Einheimischer</i>	<i>1804</i>	<i>Jablonec</i>	
<i>11/8 1850</i>	<i>II</i>	<i>geb. 1850</i>				
<i>24/8 1880</i>	<i>II</i>	<i>Münzgebauer</i>	<i>geb. 1803</i>	<i>Prag</i>		
<i>24/8 1884</i>	<i>II</i>	<i>geb. 1816</i>				
<i>11/8 1892</i>	<i>II</i>	<i>geb. 1803</i>				
<i>11/8 1892</i>	<i>II</i>	<i>geb. 1816</i>				

Je všeobecně známo, že její původní jméno je Alžběta Pechová a že se narodila v Praze dne 18.11.1847.

Podle policejní přihlášky v té době rodina žila na Starém Městě v č.p. 242 ve Zlaté ulici. Její otec byl Lackierermeister [lakýrnický mistr] Ondřej Pech *1804 - †1850, který do Prahy přišel zřejmě z Jablonce. Matkou byla druhá Ondřejova žena, Dorota, rozená Vodvářková *1816-†3.2.1892. První Ondřejova žena Marie *1803, zemřela za tragických okolností, jak o tom píše Karolina Světlá: „*V tom náhle, v samém rozpuku životního štěstí, zasáhla tuto rodinku rána strašlivá. Mladá paní Pechová, vypomáhající dle sil svých manželu i v závodě, dne 11. listopadu 1834 vařila na domácím krbu pro dílnu pakost, jenž vykypěl, vzňal se a nebohou popálil tak děsně, že téhož dne v bolestech skonala.*“

Krásnohorská Eliška

Na přihlášce jsou všichni sourozenci Karoliny Světlé. Z prvního manželství Ondřeje s nešťastnou Marií to byly děti: Josef *1826, Karel * 1829 a Marie * 1832. Z druhého Ondřejova manželství s Dorotou Vodvářkovou vzešli tito potomci: Jindřich *1837, Adolf * 1839 (pod jeho jménem je uvedeno *Maler u fotograf*). Julie *1843, Leo *1845, **Alžběta *1847** a Dorota * 1856 (tady asi se policista spletl, správně asi bude 1850. Jinak by se narodila 6 let po otcově smrti, který údajně zemřel na cholera. V roce 1854 se Dorota s dětmi stěhuje ze Zlaté na Nové Město pražské č.p. 111. Pokračujeme na další stránce.

1826	Josef	Příj. 1. 12. 1826	Prag
1829	Karel	Příj. 1. 12. 1829	Prag
1832	Marie	Příj. 1. 12. 1832	Prag
1837	Jindřich	Příj. 1. 12. 1837	Prag
1839	Adolf	Příj. 1. 12. 1839	Prag
1843	Julie	Příj. 1. 12. 1843	Prag
1845	Leo	Příj. 1. 12. 1845	Prag
1847	Alžběta	Příj. 1. 12. 1847	Prag
1856	Dorota	Příj. 1. 12. 1856	Prag

Detail záznamu o Elisabeth Pechové, kde je i záznam o její smrti dne 26. 11. 1926

Elisabeth Pechová	Příj. 1. 12. 1847	Prag	26. 11. 1926
-------------------	-------------------	------	--------------

Datum der erfolgten Reisung	Haus- Nro.
	242
	I
11/3 837	III
	II
11/8 838	III
	II
21/	III
15/880	II
11/5 837	III
	I

do 2.8.1854 Staré Město, Zlatá č.p.242

od 2.8.1854 Nové Město, Spálená č.p.111, dům neexistuje

od 14.8.1878 Nové Město, Štěpánská č.p. 615

od 22.8.1880 Nové Město, Náplavní č.p. 1572

od 24.5.1887 Staré Město, Divadelní č.p. 1032

od 15.2.1893 Nové Město, Spálená č.p.111, dům neexistuje

od 15.10.1902 Nové Město, Resselgasse (Resslova) č.p.1940

od 13.2.1912 Nové Město, Černá ulice č.p.169

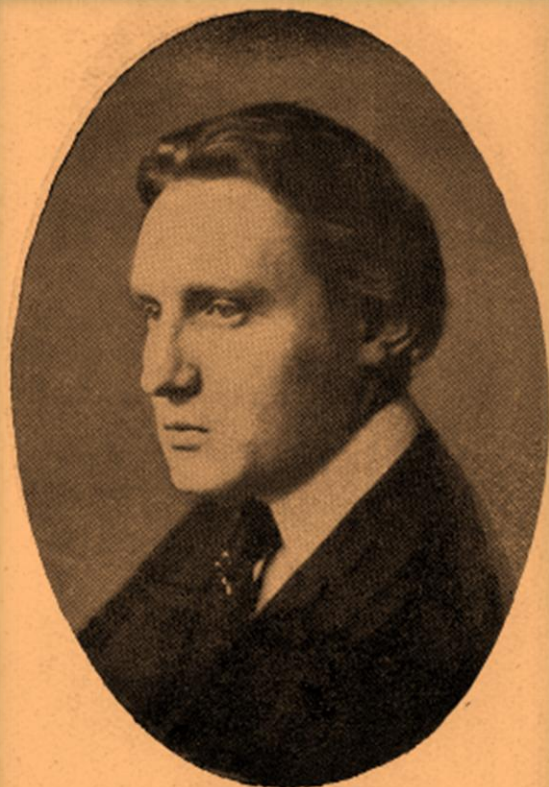

Krecar Jaromír

Kupříkladu Josef Anna Vladimír Krecar, ten vydal sbírku básní svým nákladem pod názvem Předčasné vinobraní, a když jsme později u Litru zpívali různé potupné písničky na ty mladé básníky, o Krecarovi se zpívalo:

*Z předčasného vinobraní
přišlo na nás velké . . .*

[Vzpomínky na spolek literátů Syrinx]

Jarmil Krecar.

Hašek míní zcela určitě Jaromíra Krecara. Ten je autorem sbírky Předčasné Vinobraní.

Říkal si Krecar z Růžokvětu Jarmil, Dušková Jarmila, Krecar Jarmil, Woldan Zdeněk. Narodil se 9.2.1884 ve Vraném u Slaného, zemřel 9.9.1959 v Praze. Je pochován na Olšanech IX., 8. oddělení, hrob č. 201, který spravuje Národní muzeum. Byl též středoškolský profesor, knihovník, beletrista, esejista, překládal z francouzštiny a angličtiny. To vše z autoritního záznamu v NKP. Policejní přihláška se nenašla.

Krecar Jaromír

Ident. číslo	jk01063135
<u>Záhlaví</u>	● Krecar z Růžokvětu, Jarmil, 1884-1959
<u>Pseudonym</u>	Dušková, Jarmila, 1884-1959
<u>Pseudonym</u>	Krecar, Jarmil, 1884-1959
<u>Pseudonym</u>	Woldan, Zdeněk, 1884-1959
<u>Skutečné jméno</u>	Krecar, Jaromír, 1884-1959
<u>Odkaz. forma</u>	z Růžokvětu, Jarmil Krecar, 1884-1959
Biograf. údaje	Narozen 9.2.1884 ve Vraném u Slaného, zemřel 9.9.1959 v Praze. Středoškolský profesor, knihovník, beletrie, eseje, překlady z francouzštiny a angličtiny.
Zdroj	PNP-LA
	Lexikon české literatury - vlastní jméno

Hlavní záhlaví	● Krecar z Růžokvětu, Jarmil, 1884-1959
Název	● Předčasné vinobraní : Verše / Jarmil Krecar
Nakl. údaje	[Praha : nákl. spisovatelovým, 1903]
Popis (rozsah)	18 s. ; 8°
EXEMPLÁŘE	
Číslo nár.bibl.	cnb000595980
Poznámka	Autor též používal pseud.: Woldan, Zdeněk
Systém. číslo	000595980

Autoritní záznam Jaromíra Krecara a kdo by měl zájem si přečíst „Předčasné vinobraní“, tak je uloženo v Národní knihovně v pražském Klementinu.

Křikava Louis

*„To je dobré,“ zvolal **Křikava**. „Víte, co se stalo tomu sazeči, který mi vynechal v jedné básničce jednou celou sloku? Vytáhl jsem mu uši o celý metr. Ostatně jaké řeči, s vámi to také udělám.“*

To se stalo v temže pokojíku, ve kterém jsem o několik let později jako redaktor Světa zvířatřekl panu Fuchsovi: „Jestli ještě pípnete, tak vás vyhodím tímhle vaším oknem na silnici.“

*A tak **Louis Křikava** odešel z tohoto místa, vytrvav tam tři a půl hodiny. A proč? Poněvadž Louis Křikava je pravý básník a básníci neradi píší o paviánech s červenou zadnicí.*

* 12. 12 1873 Přeštice - + 3. 6. 1920 Praha, vl. jménem Alois Maria Křikava byl český básník a prozaik. Byl synovcem bývalého pražského policejního ředitele Karla Křikavy, který z tohoto důvodu držel nad bohémskou společností kolem Jaroslava Haška ochrannou ruku. Louis Křikakva napsal v roce 1904 m.j. i literární dílko Blažej Jordán, čímž si vysloužil to, že se dostal do kapitoly „**Básník Louis Křikava jinak Blažej Jordán zvaný**“ v "Dějinách" strany mírného pokroku v mezích zákona".

Křikava Louis

Lit. *Křim-n.* Pag. *287.*

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeits-ort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
<i>1008</i>	<i>Král Vinohradů</i> <i>u Karla Matějovského</i> <i>8 I 1910</i>	<i>Křikava</i> <i>Louis</i>	<i>spisovatel</i> <i>člen "družice"</i> <i>J. M. C.</i> <i>svob.</i>	<i>1873</i>	<i>bez</i>	<i>Chrudim.</i> <i>Křim.</i>

Dochovaly se tři policejní přihlášky, na obrázku je z roku 1910, kdy bydlel na Královských Vinohradech. Přihláška nám sděluje, že byl člen literární skupiny Máj, v té době překonané. Domovské právo měl v Chrudimi, kde studoval na gymnáziu.

Kubín Jaroslav Kristian

*A tak jsme se seznámili navzájem. Neznámý řekl: „Já jsem **Jaroslav Kubín**, akademický malíř,“ přitažený pak pravil důstojně: „Já jsem František Wagner, člen baletu královského českého zemského národního divadla v Praze.“ - Ještě téhož večera zavedl jsem je k Litru, kdež stali se členy strany mírného pokroku v mezích zákona. Přijímání nových členů dalo se u nás beze všech formalit, jenom každý z nově přijatých členů musil pronést řeč na téma, které jsme mu určili.*

[Malíř Jaroslav Kubín]

17. 2. 1886 + 19. 9. 1937 , malíř, člen spolku výtvarných umělců Mánes v letech 1920-1937. Haškův přítel, spoluzakladatel strany mírného pokroku v mezích zákona a jeden z účastníků Apoštolské cesty. Jeho obraz "Výjev z bible" na snímku, byl v aukci za odhadní cenu 129 000,- Kč

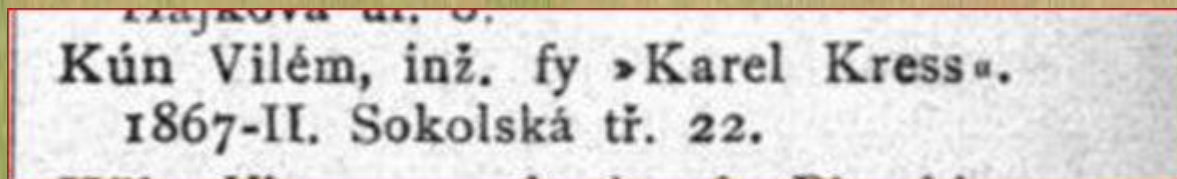
Policejní přihlášku jsem nenalezl.

Kún Vilém ing.

„Ano,“ řekl jsem, „konám poslední přípravy.“ „Vědí o tom již na Moravě?“ nahnul se k nám inženýr **Kún**. „Morava ví již o všem,“abych nepsal o tom černém kabátě od inženýra **Kúna**, a **Kún** zas o hostinském Perglerovi„Aha,“ řekl inženýr **Kún**. Opočenský tiše pokračoval: „A přátelé, to vám mohu říci zcela diskrétně, Pelant strašně páchl.....“

[Persekuce nové strany kruhy vládními]

*1877 - †1934 jeden ze zakládajících členů strany mírného pokroku v mezích zákona. Menger o něm v roce 1935 píše: *Na jejím prvním prohlášení jsou podepsáni:..... nedávno zesnulý známý **překladatel inženýr Kún**,.....* Inženýr Vilém Kún byl překladatel z francouzštiny a básník. Později se jméno tohoto Haškova přítele objevuje i v románu. Je pravdou, že Hašek zde píše *inženýr Khún* a ve straně spolupracuje s inženýrem Kúnem, tedy bez „h“, ale s největší pravděpodobností, s ohledem na nevinnou škodolibost autora, se jedná o tutéž osobu. Je zapsán v pražském adresáři z roku 1910.

Autoritní záznam v NKP

Ident. číslo	jk01070847
<u>Záhlaví</u>	●Kún, Vilém. 1877-1934
Biograf. údaje	Narozen 1877, zemřel 1934. Básník, překladatel z francouzštiny.
Zdroj	PNP-LA

Kún Vilém ing.

Den příhlásky Datum der erfolgte Meldung	domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání nábože Confession	a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatdokumente und sonstige Anmerkungen
1/5 1907	II	Wilhelm	Ingenieur	1878	evang.	Nosislav Hustopeče
2/1 1908	II	Wilhelm	Ingenieur	1878	evang.	Nosislav Hustopeče
20/9 1904	II	Wilhelm	Ingenieur	1878	evang.	Nosislav Hustopeče
14/11 1911	II	Wilhelm	Ingenieur	1878	evang.	Nosislav Hustopeče
19/10 1912	II	Wilhelm	Ingenieur	1878	evang.	Nosislav Hustopeče

Dozvídáme se, že *Kun Wilhelm* pocházel z obce Nosislav u Hustopeče na Moravě. Byl svobodný - ledig a evangelik, povoláním *Ingenieur*. V Praze bydlel na Novém Městě, poslední záznam z roku 1912 byl z ulice Pod Slovany č.p. 1976

Lešetický Emanuel šl. z Lešehradu

Emanuel šlechtic z Lešehradu málo však dbá své cti šlechtické, poněvadž je ve službách plantážníka Hynka. Hynek sám jest velice dobrý člověk, ale Emanuel šlechtic z Lešehradu uvízl v jeho tenatech. Rediguje tam různé sbírky se zoufalou odhodlaností, že práce člověka šlechtí, a pracuje pro firmu Hynkovu, ono nakladatelství krváků, s lítostivým vzdycháním, jak by to bylo krásné, kdyby skutečným tím šlechticem byl a měl v Lešehradu své panství, svůj zámek, a nemusel psát Hynkovi povídky, řádek za čtyři haléře.

[Emanuel šlechtic z Lešehradu]

Lešetický Emanuel byl ženat s Marií rozenou Hladíkovou *1883, se kterou se rozvedl, jak dokazuje dopis na další stránce (je přiložen k policejní přihlášce). Lešetický vlastnil dům na Smíchově s č.p. 1249. Více viz snímek autoritního záznamu dále)

Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
14/11 1904	1249	Lešetický Emanuel	úředník remise banky episovatel šl. z Lešehradu majitel domu č. 1249	1844		Praha, dle údání přísl.
25/4 1911		Marií rozená Hladíková	manželka	1883		

Lešetický Emanuel šl. z Lešehradu

To je ten dopis, kde c.k. policejnímu ředitelství sděluje, že je rozvedený. Máme tak jeho rukopis i s podpisem.

C. k. okresní policejní komisařstvo
na Smíthově.

Vážený pán, jsem na základě
soudního rozkazu na Smíthově číslo 13.
května t. r. nesdělil již se svou bývalou
manželkou, p. Marií Lešetickou z
Lešehradu, společnou domácnost v
domě čp. 1249 na Smíthově a je
taz se oddělovala, ^{prozatím} vřezaná u kam.

Emanuel Lešetický z Lešehradu.

13. května 1913.

Lešetický Emanuel šl. z Lešehradu

Toto je autoritní záznam v NKP. Nemělo by smysl to celé přepisovat. Jen těch pseudonymů!

<u>Ident. číslo</u>	jk01071938
<u>Záhlaví</u>	● Lešehrad, Emanuel, 1877-1955
<u>Pseudonym</u>	Brand, J., 1877-1955
<u>Pseudonym</u>	Frýs, Karel, 1877-1955
<u>Pseudonym</u>	Hart, J. O., 1877-1955
<u>Pseudonym</u>	Hecht, J., 1877-1955
<u>Pseudonym</u>	Helm, Ferdinand, 1877-1955
<u>Pseudonym</u>	Janura, V., 1877-1955
<u>Pseudonym</u>	Jarník, Quido, 1877-1955
<u>Pseudonym</u>	Lešetický, E., 1877-1955
<u>Pseudonym</u>	Přilba, J., 1877-1955
<u>Pseudonym</u>	Stříbrný, Jindřich, 1877-1955
<u>Pseudonym</u>	Verner, E. L., 1877-1955
<u>Pseudonym</u>	Zachar, Jiří, 1877-1955
<u>Odkaz. forma</u>	Emanuel z Lešehradu, 1877-1955
<u>Odkaz. forma</u>	z Lešehradu, Emanuel, 1877-1955
<u>Odkaz. forma</u>	Lešetický z Lešehradu, Emanuel, 1877-1955
<u>Biograf. údaje</u>	Narozen 15.11.1877 v Praze, zemřel 30.5.1955 v Praze. Básník, prozaik, dramatik a kritik, propagátor zájmu o okultismus a zednářské hnutí, překladatel zejména z francouzské, německé a anglické literatury, též z ruštiny, italštiny a japonštiny, sběratel literárních dokumentů.
<u>Zdroj</u>	Básnické dílo Emanuela z Lešehradu Lešetický z Lešehradu, E.: Zářivými pohledy PNP-LA

Ločák Karel

*1879 Písek, †1941; Absolvoval stejnou Československou obchodní akademii jako Jaroslav Hašek, ale v roce 1897. Hašek na akademii začal studovat až v roce 1899. Nás také zajímá ta skutečnost, že vydával humoristický časopis Veselá Praha, kam přispíval Jaroslav Hašek v letech 1911 -1912. Připomeňme si :

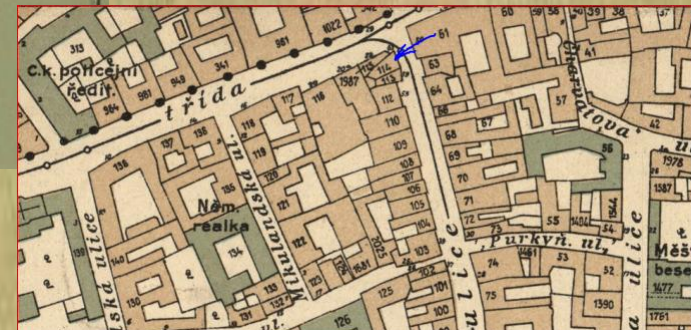
- Zasnoubení v naší rodině – V.P.11/1911
 - Primán Kadraba před latinskou první školní prací – V.P. 1/1912
 - Pan Hykyš – také V.P.1/1912
 - Jak lze s úspěchem zachraňovat sebevrahy – V.P.2/1912
- a mnoho dalších titulů.

Ločákovo jméno se objevuje v úvodní kapitole „Politických a sociálních dějin Strany mírného pokroku v mezích zákona“: *Děkuji tímto svému příteli panu **Karlu Ločákovi**, který poskytuje mně možnost pokud lze obšírně vysvětliti celé politické a sociální dějiny strany mírného pokroku v mezích zákona.* Jeho dík však byl předčasný, protože Ločákovo vydavatelství „Dějiny“ nikdy nevydalo, asi z obav z Haškovy ostré satiry, která se dotýkala některých politicky vlivných osob.

Ločák Karel

Lit. <i>Loc - F</i>		Pag. <i>Sn</i>			
Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus Nr.	Jméno a příjmení Vor-u. Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter o. Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Konfession
19/9	114	<i>Ločák Karel</i>	<i>Verleger</i>	<i>1879</i>	<i>geb. led.</i>
19/13	11				
27/5	114				
1914	11				

Bremleger
Verleger
Redakteur

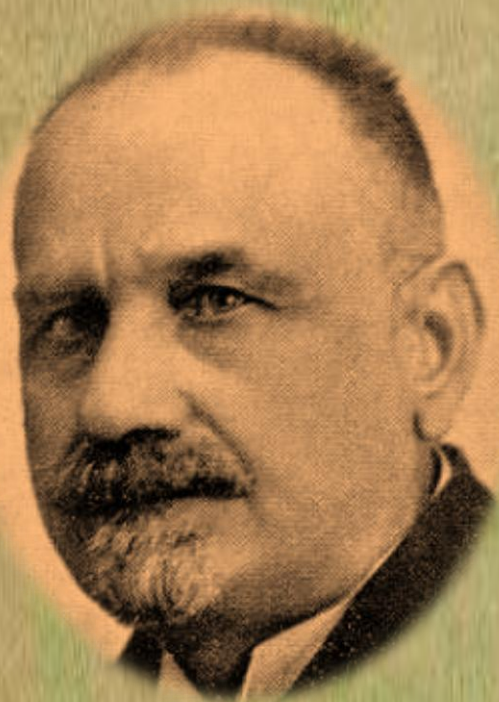
Policejní přihláška nám ukazuje, že bydlel na Nové Městě v domě č.p.114, který stával na rohu Spálené a Národní třídy. Přihláška nám sděluje, že byl skutečně *Verleger*- nakladatel, *Herausgeber* – vydavatel a *Redakteur* a že v roce 1913 byl *led.*[ledig] - svobodný

Loskot František

*Jest tedy Karel Pelant lotrem? Odpověď jest lehká. On nevěří v boha a v té době právě chystal se na cestu do Ameriky, aby pokřtěné Indiány zas přemluvil, aby v toho těžce nabytého pánaboha nevěřili. Na takovou věc dostal peníze od Volné myšlenky, která tenkrát právě byla ve velké vážnosti, poněvadž zde byl sjezd Volné myšlenky, spojený s onou krásnou érou procesí volnomyšlenkářského, v jehož čele šel Pelant, **Loskot**, Bartošek a Julius Myslík.*

[Pelantova aféra]

* 9. 2. 1870 Vraclav (u Vysokého Mýta) - † 16. 2. 1932 Praha. Po maturitě na gymnáziu ve Vysokém Mýtě (1889) vstoupil do semináře v Hradci Králové; r. 1893 byl vysvěcen na kněze a našel své první působiště v Jablonci nad Jizerou. R. 1901 odešel z Jablonce do Prahy, aby mohl pokračovat ve studiu, a r. 1903 získává doktorát teologie. Jak se slučuje jeho povolání kněze s tím, že byl 1909–14 redaktorem volnomyšlenkářského časopisu Volná myšlenka? Ve Volné myšlence viděl uskutečněný program českobratrské tradice: „Český bratr je volný myslitel v rámci své doby“. Odmítal Ježíšovo božství, ale se zvláštní úctou však přistupoval k Ježíši-člověku. Nevěřil, že by byla možná renesance starého náboženství; předvídal zánik církve, jejíž učení se vzdalovalo soudobým potřebám. Odvážné myšlenky na dobu před 110 lety.

Loskot František

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Cis. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávky a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
29. V 1908	234	Loskot Franz Anežka Jr. Čermáková	Th. d. Prof. Dr. Gottlin	1870 1878	č. l.	Vratislav Chrudim

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Cis. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávky a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
887 18 V 1909	Král. Vinohrady	Loskot František	redaktor a odborový spisovatel	1870	č. l.	Vratislav Chrudim
		Anežka roz. Čermáková	manuželtka	1878		

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Cis. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávky a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
16. 12 1909	1089	Loskot František Anežka roz.?	redaktor a odborový spisovatel	1870 1878	č. l.	Vratislav Vys. Mýto

Dochovaly se tyto tři přihlášky. První je z Bubenče, kde žil se svou manželkou Anežkou, rozenou Čermákovou *1878, v č.p. 234 další přihlášky jsou z roku 1909. V květnu žili na Královských Vinohradech č.p. 887 a v prosinci téhož roku na Žižkově č.p.1089

Mahen Jiří

Jiří Mahen na vojně

*12.12.1882 - †22.5.1939 sebevražda; vlastním jménem Antonín Vančura, byl český básník, novinář, dramaturg, knihovník, režisér a divadelní kritik. V letech 1909–1919 byl skutečně redaktorem Lidových novin. Mahen se objevuje v Haškově práci "Politické a sociální dějiny strany mírného pokroku v mezích zákona": *A činí tak s nadějí, že budou všechny mylné pověsti o straně vyvráceny, zejména vylhané tvrzení fejtonisty Lidových novin spisovatele **Mahena**, že stranu mírného pokroku v mezích zákona volby zabily.* A zejména v kapitole "Přítel **Jiří Mahen** a Josef Mach".

Policejní pobytová přihláška se nedochovala.

Mach Josef

*05.02.1883 - †08.11.1951 básník, prozaik a překladatel. Narodil se v Loučeni u Nymburka. Studoval na gymnáziu v Mladé Boleslavi, pak v Praze. Zde a v Innsbrucku navštěvoval filozofickou fakultu, ale univerzitu nedokončil. Byl jedním ze zakládajících členů spolku začínajících literátů Syrx a spoluzakladatel strany mírného pokroku. Složil text její hymny na melodii anarchistické písně "Milion paží v tmách se vzpjalo". O Machovi zejména v kapitole "Přítel Jiří Mahen a **Josef Mach**".

Jediná, mně známá podobizna Josefa Macha. Je pořízena z výřezu fotografie na další stránce, kde je ve společnosti Jaroslava Haška a mně neznámého muže.

Policejní pobyťová přihláška se nedochovala

Mach Josef

Machar Josef Svatopluk

*A zatímco klerikální sloup katolické moderny, denunciant páter Dostál-Lutinov, nadává **Macharovi**, úpícímu v nepřátelské Vídni s platem K 4 000,- ročně v roztomilém vlastním domku za Vídni, v této vilce obrací **Machar** svou pěst směrem k českému království a počíná se mu nelíbit Eliška Krásnohorská a studuje přitom pro budoucnost bedekra po Římě.*

Machara navštívil Hašek v rámci apoštolské cesty spolu s Wágnerem a Kubínem.

*Co bylo naší touhou ve Vídni v tom okamžiku? Koho bychom si tak horoucně byli přáli vidět? -**Machara**. Ano, pumpnout básníka **Machara**. Vždyť v Čase kolikrát jsme četli fejetony, že nějaká česká realistická duše přijela jen kvůli tomu do Vídne, aby uviděla **Machara**. Ovšem, že o tom musela napsat ta dobrá duše fejeton, aby aspoň částečně byly jí hrazeny útraty toho výletu. Už jsem dávno měl podezření, že každý český inteligent přijíždí do Vídne, aby **Machara** pump. A nyní se mi to potvrdilo.....*

Jak konkrétně návštěva u Machara ve Vídni proběhla viz “Honba za Macharem” a „Machar není doma“.

Machar Josef Svatopluk

29. 2. 1864 † 17. 3. 1942; český básník a prozaik nejprve horlivý zastánce Masaryka ve funkci generálního inspektora československé armády , pak jeho odpůrce a ke sklonku života zastánce ultrapravicového nacionalizmu a fašismu. Tím se završila tragédie jednoho z vůdčích básníků hrdé generace devadesátých let 19. století.

Maršner František

Takový krásný den jmenuje se: Praha - továrna na cukrovinky na Vinohradech vypraví několik továrních dělnic a dělníků v nemožných národních krojích, nákladní vůz ověncí červenobílými drapériemi, upevní nahoru na vůz standartu s nápisem ,Banánové kakao, Maršnerovo kakao jest nejlepší.

[Jak se baví Češi ve Vídni]

Narodil se 29. dubna 1857 v Buštěhradě. Zakladatel a majitel továrny na cukrovinky a čokoládu na Vinohradech v Koruní ulici, která se později proslavila pod značkou Orion. Značka sice existuje dodnes, ale z vinohradské Orionky zbylo jen pár zdí. František Maršner vystudoval reálku a obchodní školu v Praze a roku 1879 se stal majitelem koloniálu v Kladně. S nápadem vyrábět turecký med přišla roku 1886 jeho žena Albína. O pět let později se do výroby zapojil a sortiment rozšířil o další cukrovinky a zpracování kakaových bobů. Již v roce 1897 vznikly první vánoční čokoládové kolekce. Firma se roku 1901 změnila na akciovou společnost a Maršner výrobu nadále

modernizoval. V roce 1904 zakoupil velkostatek ve Svatém Janu pod Skalou, kde zrenovoval klášter a zřídil malé lázně. Zemřel 28. července 1917.

Maršner František

Datum der Meldung	No Cono	Namen	Character	Geburtsjahr	Geburts Ort	Heimat schein
21/7 1887	140	Maršner	Lebensmittel-fabrikant	1857	Buštěhrad	
28/5 1889	146	Franya	Redaktor des Český Lojd	1857	Buštěhrad	
5/4 1893	912	Albina	Geb. Podhora	1857		
10/6 1899	958	Maria	Leb. d. d. d.	1882		
	958	Milada		1891		

Policejní přihláška nám doplňuje a potvrzuje předchozí údaje: Maršner František, narozený *1857 v Buštěhradu, má v povolání zapsáno nejen že byl Bonbone fabrikant, ale také Redaktor des Český Lojd [jak napsáno tak přepisuji]. S manželkou Albínou, rozenou Podhora *30.12.1857 - †25.12.1916, měli tři děti: Marii *1882, Karolínu *1888 a Miladu *1891.

Dole na přihlášce je poznámka že i Maršnerova žena Albína, se zabývala výrobou cukrovinek, hlavně tureckým medem: *Die Gattin Albine Mariana hat ein Geschäft mit orientalischen Zuckerwaren* – obchod s orientálními cukrovinkami.

Die Gattin Albine Mariana hat ein Geschäft mit orientalischen Zuckerwaren.

Maršner František

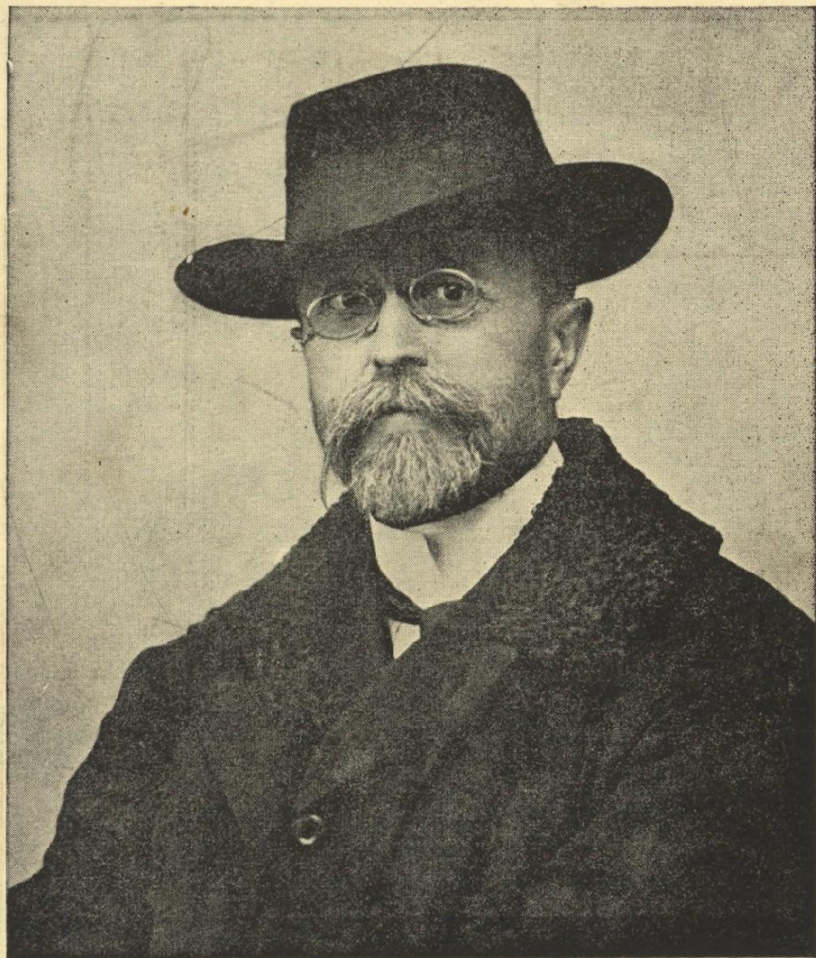
Den přihlásky Datum der erfolgren Meldung	Cis. domu	Jméno a příjmení	Hodnost neb zaměstnání	Rok narození	Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání
Haus- No.	Vor- und Nachnamen	Charakter oder Beschäftigung					Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Beschreibung der Ehegattung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
45	Kral Vinohrady						
6- VII 1912							
		Marsner	rouvrovník				
		František		1857	1857		Bužethrad
		Albina					odr.
		rod					Kladno
			choť	1858			
		Milava	secre	1891			

Z náhrobku na Vinohradských hřbitovech odd. 36

Z předešlé a této přihlášky je patrné, že Maršnerovi žili prokazatelně na Vinohradech od roku 1887. Nejprve v č.p. 146, v r. 1889 v č.p. 146, v r. 1893 v č.p. 212, v r. 1899 v č.p. 958 a v r. 1912 v č.p. 45.

Masaryk Tomáš Garrigue

Psát o T.G.M. by bylo asi nošením dříví do lesa, proto jen základní údaje: *7. 3. 1850 Hodonín – †14. 9. 1937 Lány; byl pedagog, politik, státník a filozof. Byl poslancem rakouské říšské rady a univerzitním profesorem. V roce 1918 se stal prvním prezidentem Československa.

Policejní přihláška z dob monarchie se bohužel nedochovala.

Co o něm říkají „Dějiny“? To je na další stránce:

Masaryk Tomáš Garrigue

*Realisté zatím v Čechách nelení a Herben a **Masaryk** nadávají si navzájem. **Masaryk** prohlašuje, že je s Herbenem morálně hotov, k čemuž Herben ironicky přisvědčuje s velice nebezpečným dodatkem: „Ale nikdy ne finančně.“*

[Počáteční program strany mírného pokroku v mezích zákona]

*Morálního vítězství domůže se každý, komu odpůrce přerazí nohu. Tolstoj kdysi prohlásil, že morální vítězství jest něco ohromně jasného! **Masaryk** si chválí morální vítězství, ale ani Tolstoj, ani **Masaryk** nebyli nikdy zpráskáni. Kdo chce tedy propagovat zásady strany, která teprve se rodí, musí se obyčejně spokojit jen tím morálním vítězstvím a zvolat: My jsme zvítězili, a přitom opodeldokem dát si natírat záda.....*

[Strana roste, ale je bita]

*Teprve později, po nás vyslali realisté **Masaryka** do Ameriky a za řadu let sociální demokraté dr. Soukupa taktéž do Ameriky. A oba dva vrátili se s četnými zkušenostmi; **Masaryk** přinesl do Čech novou ideu, aby se totiž i u nás někdo uchopil té myšlenky, pěstovat na polích druh kaktusových rostlin, jejichž plody jsou velice chutné. A dr. Soukup vyjádřil své zkušenosti touto krásnou, ale trochu podivnou větou: „Zbudujem si svou vlastní Niagaru a můžeme hybnou elektrickou silou zásobiti celé Čechy.“*

[Nagykanidžská idyla]

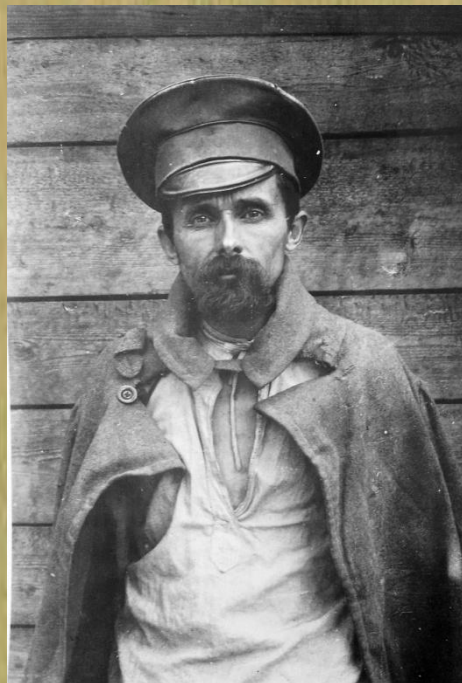
*....Po jeho odchodu přijde profesor **Masaryk**. Klobouk pověsí na věšák a sejme z něho Čas a posadí se ke stolu. Tiše ke dveřím kuchyně: Černou kávu, prosím, jednu sklenici, ale bez cukru, prosím.*

[Sklenice černé kávy]

Mašek Hynek

Alias Viktor, alias Pietro Peri, alias Alexandr, alias Herzog, byl policejní konfident - provokatér, který „pracoval“ zejména v anarchistickém hnutí. Byl veřejně odhalen nejprve v Národní politice dne 12.1.1909 a potom přímo v říšském sněmu ve Vídni dne 13.3.1909 podáním "pilného návrhu poslance Klofáče o činnosti agentů provokatérů ve službách státní policie". V době jednání byl Mašek pod jménem Herzog hospitalizován na německé klinice v Praze. Poté zmizel a objevil se až ve válce v Rusku. Jaroslav Křížek o tom píše *Byl tam poslán rakouskými úřady jako zajatec; měl v Rusku provádět špionáž a podávat zprávy o těch, kteří vystupovali proti Rakousko-Uhersku a dávali se zapsat do čs. Brigády. Hašek, který se s ním opravdu seznámil tak, jak to ve fejetonu napsal, ho však odhalil. A Maška nezachránilo ani to, že se rychle stáhnul až do Taškentu, kde se stýkal s českými a slovenskými zajatci. Na výzvu „Čechoslovana“ byl **Mašek** zatčen a dopraven do žitomirské věznice. Oficiální zprávy pak potvrdily, že za ústupu čs. legií z Ukrajiny v únoru 1918 byl legionáři „detektiv **Mašek** z Prahy zabit bez soudu.* Hašek o něm píše jako o Alexandru Maškovi. Asi jedno z krycích jmen tohoto lotra. A zde asi vznikla domněnka, že se ten agent provokatér jmenoval Alexandr. A už o tom nikdo nepochyboval. On se ale ve skutečnosti jmenoval Hynek a nechával si říkat Viktor. Zřejmě z konspiračních důvodů neexistuje policejní pobyťová přihláška.

Mašek Hynek

Fotografie jsou převzaty z literárního fondu Břetislava Hůly v PNP, kde je mnoho dalšího materiálu dokumentujícího činnost tohoto vředu lidské společnosti. Určitě by to stálo literárně zpracovat jako důkaz, kam až člověk může klesnout.

*.....v Nuslích v Heroldových lázních křtí adventisté nahé staré baby, v Makedonii vypuká revoluce, makedonští povstalci vyhazují do povětří mosty u Bitolje a Soluně, z hradčanského paláce arcibiskupského padá kominík do dvora, vzbouřená válečná ruská loď Potěmkin bombarduje rumunské pobřeží, na Labi pro malou výši vody ukazují se hladové kameny, agent-provokatér **Mašek** vydává se v redakci Komuny za italského anarchistu **Pietra Periho**, uprchnuvšího ze Sevastopole v Rusku, a spí jednu noc u Rosenzweiga-Moira,.....*

Mayer Josef

*Architekt Pepa **Mayer**, člen Mánesu, nestal se sice příslušníkem strany mírného pokroku v mezích zákona. Snad si ani nevšiml, že naše schůzky u Bláhů byly rázu politického, neboť jako pravý umělec nejenže se o veřejné otázky nestará - on dokonce opovrhne vším, co jen dost málo zavání politikou, a urazil by ho zajisté každý smrtelně, kdo by se odvážil předpokládat, že četl někdy v životě politický úvodník, ale přece jeho zásluhy o stranu jsou nepopíratelné, a proto jest mou povinností historika zmíniti se o něm v tomto politickém spise, ačkoliv vím, že bude mu na nejvyšší míru nepříjemné býti takto proti své vůli bezbranný a bezmocný zavlčen až do jakéhosi zdánlivého účastenství na poli politickém. - Avšak pravdě musí být dán průchod a veřejnost nesmí býti klamána v tomto ohledu. I architekt **Mayer**, opakujeme to znovu a výslovně, napomáhal silně vzrůstu naší strany. Seděl za stolem, usmíval se, popotahoval si manžety, škul bl čas od času horním rtem, nekouřil a pil jako nevěsta. Vzdor tomu byl na jeho tácku pokaždé celý věneček. Kdyby byl přišel cizinec mezi nás a uviděl tu hromadu čárek, byl by sprásk ruce nad hlavou a zvolal: „Tohleto musí být ale ochlasta!“*

*Architekt **Mayer** je totiž výborný člověk. Neznáte ho třeba, on nezná vás a vy přijdete k němu a řeknete: „Mohu si to dát napsat na váš tácek?“ - „Ale jó, jó, pročpak ne, prosím.“ A když ho znáte, řeknete bez ptaní: „Napište to támhle na ten tácek.“ A ukážete na tácek architekta **Mayera**. On o tom nepřemýšlí, on to zaplatí, a revanžovat se mu nikdy nemusíte.*

[Mayer Vratislav, slavný malíř sgrafit]

Mayer Josef

Lit. Mayer 2/3 Pag. 1029.

Volum	Blau	Namen	Charakter	Geburts-Ort	Heimatschein
18/1. 1880.	782.	Mayer	Lila Jarmila	1885. Hartmützig	
8/6. 1882.	874.	Joseph	Lehrer	1885. Hartmützig	
6. 885	286.	Joseph	Guthe	1860. Pung	
		geb. Einöden			
		Joseph	Guthe	1889. F	
		Josef	syn	1881. 10/11	
		Milena	drer	1893	
		Vratislav	syn	1895	
		Jarmila	drer	1897	
		Jaroslav	syn	1899	
		Madonna	syn	1893	

* 10. 4. 1881 + 6.12. 1963, bratr Jarmily Haškové rozené Mayerové, byl architekt a člen spolku výtvarných umělců Mánes v letech 1908 – 1911, kdy ze spolku vystoupil. Hašek o něm napsal jakousi satirickou charakteristiku „Architekt Pepa Mayer“. Bylo otištěno z rukopisu Jarmily Haškové. I Hašek v úvodu píše: Kapitola, kterou psala moje paní. Zůstává otázkou, je-li autorem článku Jarmila, nebo Jaroslav, který Jarmile diktoval? Bratři Mayerové stranili Haškovi, když jejich rodiče bránili Jarmile v této známosti, a umožňovali milencům schůzky. Ve svých profesích se „potatili“. Jejich otec, Josef Mayer byl pražský stavitel a štukatér. Synové Pepa Mayer a Jaroslav Mayer byli architekti a Vratislav (†1958), byl malíř sgrafit. Josef Mayer byl povolán hájit císaře pána se zbraní v ruce, ale stejně jako Hašek, přeběhl k Rusům.

Mayer Vratislav

*A ježto jsme vylíčili, jak důležitou roli hrál architekt Pepa Mayerů v organizační odbočce u Bláhů, jest třeba věnovati jednu kapitolu též **Mayerovic Slávovi**, neboť, poznáte-li Mayera jednoho, jest nutno, abyste poznali i druhého, popřípadě třetího a čtvrtého, neboť ačkoliv každý z nich jednotlivě reprezentuje se jako umělec, jeho osobní vlastnosti vyniknou teprve a zazáří vám prudce do očí, postavíte-li ho vedle některého bratra. Proto mluví se všude o bratřích Mayerech, a proto i my zavdělčíme se zajisté veřejnosti, zařadíme-li vedle portrétu architekta Josefa Mayera některého z jeho tří bratrů - **Vratislava**, akademického malíře, jak již bylo řečeno, či architekta Jaroslava Mayera nebo Mayera Vladimíra. Vyvolili jsme **Vratislava**, jako nejstaršího z těchto tří. O jeho zásluhách a kvalitách uměleckých nebudeme se tuto šířiti, neboť učinil tak v jednom z letošních čísel umělecké publikace Dílo malíř Alois Kalvoda a učinil tak svým povoláním perem zajisté věcněji a výstižněji, nežli by mohl autor tohoto spisu. A prohlašujeme, že praví-li mistr Kalvoda, že **Vratislav Mayer vyšinul se poslední velkou prací na rodinném domě v Dejvicích rázem mezi nejpřednější umělce svého druhu, že nevíme, co bychom proti tomu mohli namítat**. Jako příslušníkům strany mírného pokroku bylo by nám sice příjemnější, kdyby se byl nevyšinul tak ‚rázem‘, nýbrž kdyby byl pokračoval jen mírně, krůček za krůčkem, k vytouženým metám, avšak vzdor svému pospěchu je nám tento mladý umělec velice sympatickým a ostatně neshledali jsme v této ukvapenosti nic vybočujícího z mezí zákona.*

Mayer Vratislav

*1885 - †1958, bratr Jarmily Haškové rozené Mayerové, byl malíř sgrafit. Stejně jako jeho bratr Josef i jeho švagr Jaroslav Hašek, přeběhl v době války k Rusům. V roce 1917 se Vratislav s Haškem setkává v Kyjevě, kde Sláva předal Haškovi medailonek a obrázek malého Ríši Haška. Ten pak Hašek nosil po celou dobu pobytu v Rusku. Opět satirická charakteristika "**Mayer Vratislav, slavný malíř sgrafit**". Psáno rukou Jarmily Haškové. Zůstává otázkou, je-li autorem článku Jarmila, nebo Jaroslav, který Jarmile diktoval?

Mayer Vratislav

Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Míst narození Geburtsort	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání
29. 12. 1911	291	Mayer	Hans eig. firm.	1855	Dr. Weinberg	
		Josef				
		Houger				
		vak.				
		Kimmlerová	Gehtin	1860		
		Caroline		1889		
		Madimir		1893		
		Martha		1887		
		Fräulein				

Na této policejní přihlášce sice Vratislav není, ale máme zde černé na bílém Dejvice č.p. 291, což je roh Jaselské a Bubenečské. To je dům Mayerových. Na fasádě jsou dodnes sgrafita Vratislava Mayera patrná, ale jaký byl původní vzhled domu skryl nový nátěr.

Minařík Stanislav

Pamatuji se, že před léty, 'kdy moje strana ještě neexistovala, přítel Stanislav Minařík, právě tenkrát vyhozený z obchodní akademie, seděl v Tůmově kavárně se mnou a s přítelem Hájkem Domažlickým a díval se upřeně na jeden bod.

[Revolucionář Ziegloser]

V Praze žilo tehdy 3 nositelé jména Stanislav Minařík, ale jediný tento se hodí k Haškovi jako jeho přítel:

Datum der Meldung	Nro. Cons.	N a m e n	Charakter	Geburtsjahr	Geburtsort	Daten des Heimatscheines
Datum ohlášení	Čís. pop.	J m é n a		Rok narození	Rodiště	Data listu domovského
9/1903	356	Minařík	Journalist		Bytouchov	
23/1908	1124	Stanislav	Redaktor 1884		Semil	
		Bohumila	geb. Tulach	1884		
		Vladimír	geb. 1908			

Ident. číslo

jk01081761

Záhlaví

● Minařík, Stanislav, 1884-1944

Biograf. údaje

Narozen 6.1.1884 v Bitouchově u Semil, zemřel 1.3.1944 v Letech u Dobřichovic. Nakladatel v Praze, překladatel z polštiny a ruštiny.

Zdroj

PNP-LA

Narodil se v Bytouchově 6.1.1884, Zemřel 1.3.1944 v Letech u Dobřichovic. Stejně stará byla jeho žena Bohumila roz. Tulach. Jejich syn se jmenoval Vladimír *1908. Stanislav Minařík byl redaktorem časopisu „Den“, nakladatel a překladatel z polštiny a ruštiny.

Mužík Augustin Evžen

„Pane redaktore,“ řekl jsem, „vy ráčíte být můj krajan. Já jsem z Mydlovar, tam je několik Mužíků.“ - Nebyla to pravda, ale - - - „Hostinský František Mužík, to je, pane redaktore, můj strýc a jeho bratr, ten se přiznal do - - - „ (kdybych si byl tak mohl teď vzpomenout to místo, kde se Mužík narodil).

*„Nebylo to do Svinař?“ řekl **Augustin Eugen Mužík**. „Tam mám tetu.“*

[Augustin Eugen Mužík]

*15.5.1859 - †31.3.1925) byl český básník a překladatel. Vystudoval filosofickou fakultu Univerzity Karlovy, po celý život se věnoval literatuře, pracoval jako nakladatelský redaktor.

Jak ho Hašek napálil píše v článku **Augustin Eugen Mužík**. Objevuje se ale i v „Nagykanidžské idylce“ jako přítel sládka Znojemského, což je konstatováno i v „Dalším dopise z misionářské cesty“ a naposledy se objevuje v článku „Ženský pseudonym“.

Mužík Augustin Evžen

Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen
22. 12. 1909	1262	Vinohrad.				Nový Hradec St. Hradec
		Mužík		1859		
		Augustin Evž.				
		redaktor na spisovatel				
		Vilma				
		roz. manj.		1860		
		Pštrossovi				

Narodil se v Novém Hradci u Hradce Králové. Žil od roku 1909 na Královských Vinohradech v č.p. 1262 se svou ženou Vilinou *1860 rozenou Pštrossovou

Myslík Julius

*Jest tedy Karel Pelant lotrem? Odpověď jest lehká. On nevěří v boha a v té době právě chystal se na cestu do Ameriky, aby pokřtěné Indiány zas přemluvil, aby v toho těžce nabytého pánaboha nevěřili. Na takovou věc dostal peníze od Volné myšlenky, která tenkrát právě byla ve velké vážnosti, poněvadž zde byl sjezd Volné myšlenky, spojený s onou krásnou érou procesí volnomyšlenkářského, v jehož čele šel Pelant, Loskot, Bartošek a **Julius Myslík**.*

[Pelantova aféra]

Ident. číslo	jk01082591
<u>Záhlaví</u>	● <u>Myslík, Julius, 1877-1938</u>
<u>Pseudonym</u>	Bodlák, J., 1877-1938
Biograf. údaje	Narozen 25.9.1877 v Sušici, zemřel 31.8.1938 v Praze. Novinář, prózy, sborníky písní.
Zdroj	PNP-LA

Ve fondu NKP je 12 titulů, kde je uveden jako původce. Pro informaci jich několik uvádím:

- Dělnické písně : výbor písní sociálně demokratických doplněný písněmi prostonárodními obsahu demokratického neb sociálního
 - Epištola o zrádcích lidu českého!
 - Bodláčí : sbírka veršovaných vtipů a satir
 - Světový kongres Volné myšlenky v Praze 8., 9., 10., 11. a 12. září 1907 : podrobná zpráva
- Úkoly mládeže

Myslík Julius

Datum der erfolgten Meldung	Haus- No.	Namen	Charakter	Geburts-Jahr	Geburtsort	Heimatschein
13/10 1896	II	Myslík	Lehrer	1837	Schüttenhofen	
14/10 1897	II	Yopman			Pisek	
7/10 1897	II	Julius	Gebühr	1877		250-55
14/10 1897	II	Marie	Gebühr	1869		250-55
14/10 1897	II	Ladislav	Gebühr	1871		250-55
14/10 1897	II	Emanuel	Gebühr	1874		250-55
14/10 1897	II	Josef	Gebühr	1876		250-55
14/10 1897	II	Julius	Gebühr	1877		250-55
14/10 1897	II	Alois	Gebühr	1876		250-55
14/10 1897	II	Emilie	Gebühr	1880		250-55

První stopa nás dovedla k rodičům Julia Myslíka, kteří v Praze žili prokazatelně od roku 1896 na Novém Městě v č.p. 1904, později v č.p. 1774 a č.p.1877 . Otec se jmenoval Jan *1837 asi v Sušici – Schüttenhofen, tehdy okres Písek, povoláním byl úředník - Beamter. Matka Julianna, rozená Baštař, se narodila *1842. Spolu měli 7 potomků: Marie*1869-†1899, Ladislav *1871, Emanuel *1874 Technischer Beamter, Josefa*1876, **Julius *1877** , Aloisie 1876 a Emilie *1880

Myslík Julius

Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Míst narození Geburtsort	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Befähigungs-ort, sowie Anzeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
12/10. 1879. 1900 Tábor.	4.	Myslík Julius	Beamter der Prager Bezirks Krankenkasse	1879 Touřimsko	Schlittenhofen Pisek
		Johanna geb. Tschida	geb. Gallina	1882	

Na přihlášce z roku 1900 je již Julius se svou
chotí Janou, rozenou Dietrich *12.10.1883.
Julius byl zaměstnán jako Beamter der
Prager Bezirks Krankenkasse, tedy jako
úředník okresní nemocenské pokladny v
Praze. Měli tři děti Ludmilu *25.6.1901,
Karla *3.5.1904 a Jaromíra *1910. V roce
1900 žili na Novém Městě č.p. 1879, v r.
1904 ve Vršovicích č.p.485, r.1905 na Král.
Vinohradech 1068 a 1159 a opět Vršovice v
r. 1910 č.p.126 a 172

Datum der Meldung Datum ohlášení	Nro. Kons. Čís. pop.	N a m e n J m é n a	Charakter	Geburtsjahr Rok narození	Geburtsort Rodiště	Daten des Heimat- scheines Data lista domovského
1155 26 V 1904 Král. Vinohrady 6-IX 1905	1155 26 V 1904 Král. Vinohrady 6-IX 1905	Myslík Julius	úředník okr. nem. vohl. v Praze	25/6 1879	Justice Pisek	
1159 19 XI 1905 Vršovice. 31 V 1910	1159 19 XI 1905 Vršovice. 31 V 1910	Johanna Tschida	manželka	1882 1883	1879 1883	
126 21 XI 1910 Vršovice. 1910	126 21 XI 1910 Vršovice. 1910	Ludmila Lorel Jaromír	1901 1904 1910	25/6 1901 1904 1910	1901 1904 1910	

Myslík Julius

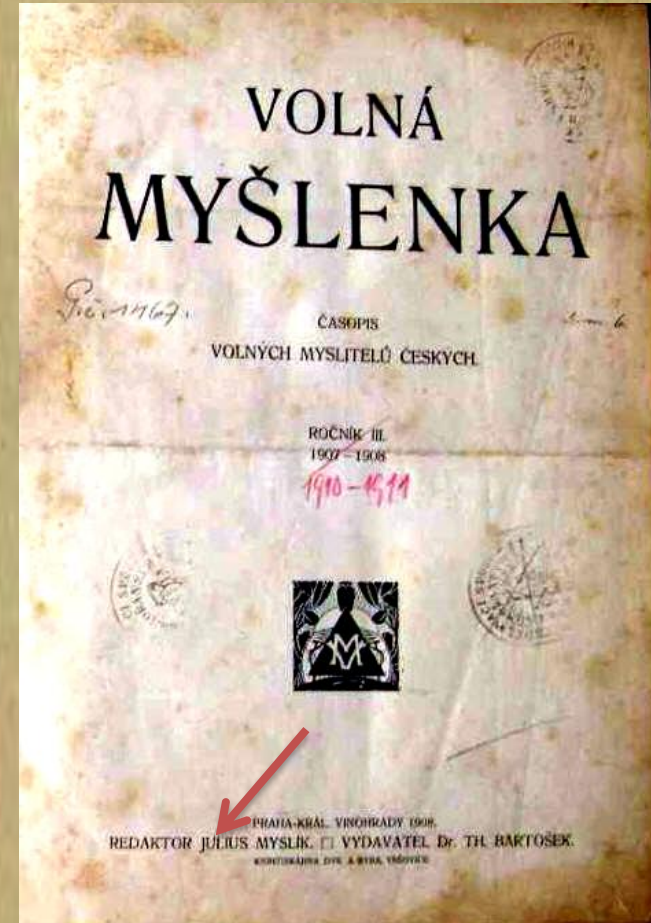
Don prhlášky Datum der erfolgten Meldung	Cis. domu	Jméno a příjmení	Hodnost neb zaměstnání	Rok narození Geburtsjahr	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání
Haus- Nr.	Vor- und Zunamen	Charakter oder Beschäftigung		Vyznání náboženské Confession	Geburts- und Aufenthaltsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen
Dejvice 285 1912	Myslík Julius Anna vps Gustav Ladislava Rudolf Jarmila	Redaktor 1874		1882 1904 1910	Dejvice L. Dvůr

Hymna klerikálů

*Ze špíny jsme vzešli,
ze špíny a bláta,
cesta naše světem
špínou je zaváta.*

*Ze špíny jsme vzešli,
v špíny žijem kvase,
špínou bojujeme,
špínou zajdem zase.*

A toto je poslední přihláška z roku 1912, kdy rodina Myslíkova žila v Dejvicích č.p.285. Tady je důležité si povšimnout, že Julius uvedl povolání Redakteur. Zcela jistě již řídil stejnojmenný časopis hnutí Volná myšlenka, cílem tohoto antiklerikálního hnutí byla odluka církve od státu. Asi časopis redigoval do roku 1915, kdy byl zakázán, česká sekce Volné myšlenky byla rozpuštěna a Julius Myslík byl uvězněn.

Novák Arne PhDr.

*Vezměme si za příklad kritika **dr. Arne Nováka**, ten vypadá v pravém slova smyslu jako mistr popravčí, a kritik Vodák z Času pohlíží před sebe zachmuřeně a má typ onoho muže, který vodí odsouzence k šibenici. A na všechny výkladní skříně knihkupectví pohlíží jak Arne Novák, tak i Vodák s velkým opovržením, neboť tam čtou za sklem jména proskribovaných...*

[Profesor František Sekanina, český kritik]

Prof. PhDr. Arne Novák, vlastním jménem Arnošt František Marie Novák se narodil v Litomyšli * 2.3.1880 - zemřel †26.11.1939 v Poličce byl český literární historik a kritik, bohemista a germanista. V literárním fondu PNP se nalézá obsáhlý (6,5 m) fond Arne Nováka:

1. Doklady a) vlastní; b) rodinné. 2. Korespondence a) přijatá (E. Bass, K. Čapek, J. Dolanský-Heidenreich, F. Drtina, V. Dyk, Z. Dyková-Hásková, P. Eisner, O. Fischer, P. Fraenkl, A. Grund, J. Horák, M. Hýsek, F. Chudoba, J. Jakubec, H. Jelínek, R. Jesenská, E. Jurčinová, J. Karásek ze Lvovic, A. Kraus, J. Kvapil, A. Lauermannová-Mikschová, S. Lom-Mojžíš, T. Nováková - matka, G. Pallas, J. Pekař, A. Pražák, R. Promberger, H. Siebenschein, F. Strejček, J. Svítíl, R. Svobodová, F. X. Šalda, O. Šimek, J. Štenc, F. Tábořský, J. Thon, A. M. Tilschová, J. Vlček, J. Vrba, J. z Wojkowicz); b) odeslaná; c) rodinná (J. Nováková - manželka, V. Haasz - švagr); d) cizí (J. Durdíka). 3. Rukopisy a) vlastní (poezie, próza, odborné práce a články, přednášky, studie, recenze, projevy, poznámky, pracovní materiál); b) cizí (J. Horák, F. Chalupa, R. Jakobson, D. Jeřábek, M. Strettiová-Musilová). 4. Tisky. 5. Výstřižky. 6. Fotografie.

Policejní přihlášky jsem nenalezl.

Opočenský Gustav Roger

Jest miloval všechny ženský, Gustav Roger Opočenský.

*Básník **Opočenský** pochází z rodiny, kde pravý cit náboženský jest velice rozvinut. Jest to rodina neobyčejně početná, ze které vznikli samí evangeličtí pastoři. I otec G. R. Opočenského byl váženým pastorem v obci Krouné za Chrudimí a z úst svého otce sál Opočenský mravní názory na svět, které také provázejí celou jeho dráhu životní...*

Gustav Roger Opočenský se narodil 12. dubna 1881 v Krouně u Vysokého Mýta v rodině evangelického faráře. Literárně začal působit kolem roku 1903, kdy se stal členem literárního sdružení Syrinx. Byl známou postavou předválečné bohémské Prahy. Později spolupracoval též s kabaretem Karla Hašlera. Od roku 1909 byl Gustav Opočenský členem spolku spisovatelů Máj. Pracoval jako účetní úředník a posléze vrchní tajemník ministerstva sociální péče. Zemřel 4.9.1949 v Praze.

Z jeho tvorby nás, haškology, nejvíce zajímá: *Balada o duši Jaroslava Haška*. 1936 a *Čtvrt století s Jaroslavem Haškem*. 1948

Opočenský Gustav Roger

G.R. Opočenský je ten fešák v popředí, opřený o hůlku. Jedná se o vzácnou fotografii z Poděbrad, někdy kolem roku 1910. A další společnost? Zleva neznámý muž s cigaretou, Žofie Hájková, rozená Fuchsová, její manžel Ladislav Hájek, Jaroslav Hašek, Josef Lada, Polyxena Longenová E.A. Longen a opět neznámý muž. Fotografie je v literárním fondu Břetislava Hůly v PNP Praha.

Opočenský Gustav Roger

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- No.	Jméno a příjmení Vor- und Nachnamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Ausg. idmung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
232 č.p. 26 II 1906	Král. Vinohrady	<i>Opočenská</i> <i>Mario</i> <i>Koleva</i> <i>Trojanova</i>	<i>vdova po</i> <i>evang. faráři</i> <i>Gustavu</i>	1861		<i>Krouna</i> <i>Chrud.</i> <i>Chrudim</i>
		<i>Gustav</i>	<i>syn</i> <i>studující</i>	1881		

Policejní přihláška k datu 26.2.1906, na které je Gustav - tehdy student, již jen se svojí matkou Marií, rozenou Trojanovou (*1861). Přihláška také dokládá, že jeho otec Gustav, byl evangelický farář pocházející z Krouna na Chrudimsku. Bydleli tehdy na Královských Vinohradech č.p. 232 v tehdejší Havlíčkově ulici, dnes Bělehradské.

Opočenský Gustav Roger

Syn G.R. Opočenského, Gustav Opočenský, *7.12.1920 - †17.12.1992 byl divadelní a filmový herec. Poznali jsme ho například v husitské trilogii: „Jan Hus“ (papežský posel), „Jan Žižka“ (Jindřich z Hradce), „Proti všem“ (Mikuláš z Husi). Na snímku je coby indián Topahekuahah zvaný Psí ocas (1989).

O svém dědovi, G. R. Opočenském, píše jeho vnuk, sochař Pavel :...*Dědeček byl milovník lehkých slečen, měl kabaret v Lucerně, psal vtipné verše, a protože jeho kamarád ze školy byl pražský policejní ředitel, pomáhal prostitutkám, které se dostaly do nesnází. Děda inklinoval k anarchismu ... řekl bych, že v naší rodině nebyl respekt k zákonům hlouběji zakořeněn.* [Podotýkám, že Gustav se nekamarádil s policejním ředitelem Křikavou, ale jeho synovcem Louisem Křikavou, básníkem, jinak Blažej Jordán zvaný.

Osten Jan

*V Simplicissimu objevil se kdysi veselý obrázek z mnichovského dvorního pivovaru, kde malíř Thóma hledal syžet ku svým črtám. Tlustý muž, sedící na sudě, praví k sklepnici: „Heute schmeckt es mir nicht. Kann i'nach zehntem Maas ka' Durst kriagen!“ Ku svému překvapení poznal jsem v tom dobrém muži na obrázku **Jana Ostena**. Znají ho tam všechny sklepnice v Hofbräuerei jako stálého hosta, každý rok pravidelně dvakrát usedá na svůj vlastní sud v pivovare dvorním v Mnichově a přemýšlí, kolik má tady v Mnichově vypít piva, aby na sebe nabral opět nějaké kilo, aby v pražských redakcích budil větší respekt.*

[Nejtlustší český spisovatel Jan Osten]

23.3.1871 Zdislavice – 19.4. 1901 Praha; vlastním jménem Jan Ohrenstein. Pracoval jako poštovní úředník, první místo získal až na německorakouských hranicích u Bodamského jezera. Ovlivněn cestováním zde začíná psát první povídky. Poměrně brzy se vrátil do Prahy a už ji neopustil. Počátkem devadesátých let se jeho povídky začaly objevovat v besídce Národních listů. Je také autorem dramatických her, literárních a divadelních recenzí. Překládal z francouzštiny a němčiny (Maupassanta, Heina). Publikoval v Národní politice, Zlaté Praze, Lumíru. Hašek si ho dobírá v článku **Nejtlustší český spisovatel Jan Osten**.

Osten Jan

Dochovaly se jeho policejní přihlášky, kde je uveden jako geometr, oficiál c.k.pošt a telegrafu. Domovské právo neměl ale ve Zdislavicích, ale v sousedních Souticích na okrese Vlašim. Na té levé je s bratrem Jaroslavem *1874 (byl c.k. stavebním adjunktem při c.k. ředitelství pošt a telegrafů v Praze) a Arnškou Týninkou (Albertina) Vlášková * 1878. V roce 1904 bydleli na Královských Vinohradech č.p.1085.

Ta vpravo je starší, z roku 1900. To žil na Smíchově č.p. 467

Datum der Meldung Datum ohlášení	Nro. Cons. Čís. pop.	Namen Jména	Charakter	Geburtsjahr Rok narození	Geburtsort Rodistě	Daten des Heimatscheines Data listu domovského
12/1904 1085		Chrenstein		1874	Vlašim	
22 V 1904		Jaroslav	c.k. stavební adjunkt při c.k. ředitelství pošt a telegrafů v Praze		Praha	
		Arnška Týninka		1878		
		Vlášková				
		Jan	Geometr c.k. 1874 officiál techn. oddělení pošt a telegr. v p.b.		Praha	

Den přihlášky Datum d.r. erfolgten M. bang	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodistě, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti domovské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
27/6.467 1900		Chrenstein Johann	h. h. Post- Official	1871		ang. nach Prag

Papoušek František JUDr.

*Do Slovanské kavárny chodil Pelant, doktor Škarda, nyní primárnemocnice v Banjaluce, **dr. Papoušek, nyní advokát ve Vršovicích**, dr. Rypáček, nyní státní návladní, a jiní z nás, členů strany. U svíčky scházeli se přátelé Drobílek, dr. Gazda, dr. Grünberger, bratři Ibserové, soudce Koťátko a jiní a jiní, kteří během času propagují na venkově myšlenky strany mírného pokroku v mezích zákona.*

[Jiná organizační střediska nové strany]

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus Nr.	Jméno a příjmení Vor-u. Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter o. Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Konfession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti domov- ské a jiná poznamenání Geb.-u. Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen
440 Vršovice 12/12-9/13		Papoušek František J. A. Dr.		1879	Katol.	Vršovice okr. Krumlov
		Božena				setba 1883

JUDr. Papoušek František * 1879 v Netřebicích u Krumlova a žil ve Vršovicích, dnešní Ruské ulici, v č.p.470 se svojí sestrou Boženou. Více se mi zjistit nepodařilo.

Pelant Karel

*28.10.1874 †24.1.1925. Patřil k spoluzakladatelům Volné myšlenky a čilým organizátorům předválečného protiklerikálního hnutí. Pravidelně přispíval do časopisu Volná myšlenka, jeden rok působil redaktorsky ve Volné myšlence (1906–1907), byl redaktorem Večera; překládal z francouzštiny a angličtiny. Zahynul tragickou smrtí při přecházení ulice, když četl noviny. Pro nás je důležité, že byl členem Strany mírného pokroku v mezích zákona, což dokazují v "Dějínách strany" kapitoly "Pelantova aféra" a "Perzekuce člena nové strany Karla Pelanta".

Policejní přihláška se nedochovala.

*Zmínili jsme se již, že členem strany byl **Karel Pelant**. Zeptejte se kterékoliv babičky, odebírající Sv. Vojtěcha, Kříž nebo Marii, na toto jméno **Pelant**, a tu i ona babička pokřičuje a vysmrká se a zvolá, že již se modlí dlouho za duši onoho lotra. Jest tedy **Karel Pelant** lotrem? Odpověď jest lehká. On nevěří v boha a v té době právě chystal se na cestu do Ameriky, aby pokřtěné Indiány zas přemluvil, aby v toho těžce nabytého pána boha nevěřili. Na takovou věc dostal peníze od Volné myšlenky, která tenkrát právě byla ve velké vážnosti, poněvadž zde byl sjezd Volné myšlenky, spojený s onou krásnou érou procesí volnomyšlenkářského, v jehož čele šel **Pelant**.....*

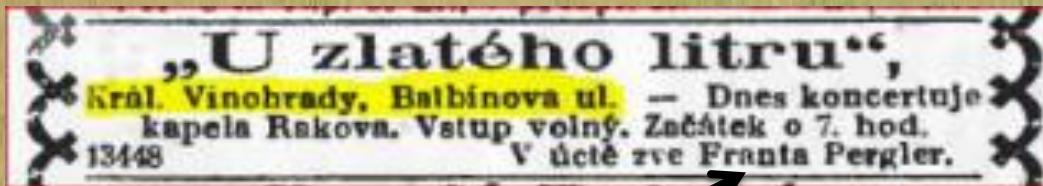
Pergler František

Tuto poslední přednášku měl v pátek, a když jsme se v sobotu sešli a když přišel mezi nás pan Karaus a dal si jako obvykle sodovou vodu, povstal přítel Mahen a řekl hostinskému: „Pane Pergler, odnese tu vodu a dejte tomu pánovi pivo!“

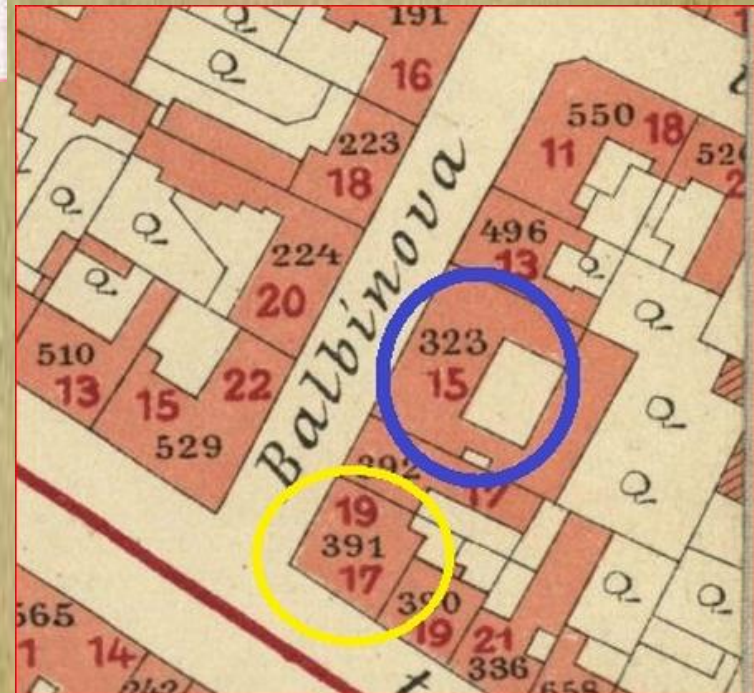
[Jak se stal pan Karaus alkoholikem]

...a Louis Křikava, abych nepsal o tom černém kabátě od inženýra Kúna, a Kún zas o hostinském Perglerovi a jiní a jiní, mezi nimi Drobílek,....

[Adolf Gottwald překladatel do světových jazyků]

František Pergler byl hostinským „U zlatého litru“ v Balbínově ulici č.p. 323. Tomu odpovídá i policejní přihláška na další straně. Na mapce je v modrém kruhu „U zlatého litru“ Franty Perglera a ve žlutém je „Slovanská kavárna“ kde se scházeli ...*Pelant, doktor Škarda, nyní primář nemocnice v Banjaluce, dr. Papoušek, nyní advokát ve Vršovicích, dr. Rypáček, nyní státní návladní, a jiní z nás, členů strany.*

Pergler František

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zukunftsgeort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
18 II 1907	323	Král. Vinohrady				
		Pergler Kostinský František		1874	Broumy A. H.	Křivoklát
		Jana roz. Suchá		1888		
		Josef		1906		

Přihláška Františka Perglera * 1874 v Broumech na okrese Beroun, dříve okres Křivoklát, od 18.2.1907 hostinského na Královských Vinohradech č.p.323, což je hospoda „U zlatého litru“. Na přihlášce je i jeho žena Jana, rozená Suchá *1888 a syn Josef * 1906.

Petrásek František

*Tím anarchistou byl jsem i já a děkuji tímto policejnímu radovi **Petráskovi** z Královských Vinohrad, že mně to vymluvil. Bylo to před posledním příjezdem Jeho Veličenstva do Prahy, když jsem byl redaktorem anarchistické Komuny. Byl jsem volán na policejní komisařství na Královských Vinohradech a nebožtík rada **Petrásek**, správce policejního komisařství*

Datum der erfolgten Meldung	N ^o Cons	Namen	Charakter	Geburtsjahr	Geburts- Ort	Heimat- schein
14/5. 884	146	Petrásek	K.k. Polizist	1878	Prag	
9/5. 885	162	Frany F. Blum	Commissar			
15/5. 887	354	Emma	geb. Lasea	1861	Karolinental	
19/10. 1895	842	Frany F. Blum	Sohn	1887	Prag	
		Friderich	"	1885	Kgl. Weinberge	
		Josef	"	1894 (20/12)	Prag	

Petrásek František (VIII.), správce
pol. kom. Vnhr. Palackého tř. 39.

na Královských Vinohradech, s jehož synem jsem se dobře znal, zavolal mne k sobě a řekl mi vskutku otcovskými slovy, přičemž mně poklepal na rameno a žoviálně stiskl ruku: „Milý příteli, pamatujte si toto: vídeňská státní policie vede vás v seznamu anarchistů.“

[Přítel Jiří Mahen a Josef Mach]

Petrásek František se narodil v roce 1878 asi v Praze a byl skutečně policejním radou a správcem policejního komisařství na Královských Vinohradech, Palackého tř. 39 (dnešní Francouzská). Byl ženatý s Annou, rozenou Laxovou *1861 z Karlína. Spolu měli syna Františka * 1881 – †30.10.1903, Bedřicha *1885 a Josefa * 30.12.1894. Který z nich byl

ten, s nímž se Hašek dobře znal, nedokážu odhadnout. Petráskovi žili od roku 1884 do roku 1912 postupně na sedmi adresách na Královských Vinohradech.

Pichl Jiří

Když byla nyní již řeč o Českém slově a straně národně sociální, kde jsem pozoroval poměry, jaké v té straně panují, musím předvésti veřejnosti Jiřího Pichla, šéfredaktora Českého slova.

Tedy račte přistoupit blíž, právě začíná krmení.

Jest uzavřen v přední místnosti redakční. Sedí za redakčním stolem, za kterým se ztrácí jeho malá postava, tahá si knír do délky, protahuje si mušku pod pyskem, povytahuje nozdry a čenichá. Podívá se přitom ku dveřím, skřípec si očistí a jeho malý, červený jazyk počne mu nedočkavostí rejdit po rtech.

Jiří Pichl se olizuje. Tak to právě dělají dravci, když čekají kořist. Tito ježí přitom srst a protahují kůži na hřbetě ve vlnitých záchvěvech. Pichl by chtěl taky ježit srst, ale sáhne si na hlavu a zklamaně zas dá ruku dolů. Zbývá mu tedy jedině možnost protáhnouti se. Učiní tak elegantním pohybem, pak vyskočí ze židle a počne capat drobnými krůčky hezky dokolečka po šéfredaktorské místnosti.

[Šéfredaktor Českého slova Jiří Pichl]

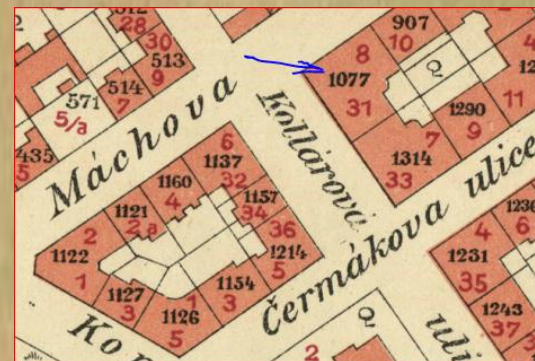
Pichl Jiří

Lit. *Pi-1* Pag. *15/5*

56 PP 2

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
<i>1077</i> <i>Královské Vinohrady</i> <i>Frank Lichový</i> <i>19. IV. 1909</i>						
		<i>Pichl</i>	<i>Redaktor</i>			<i>Čes. Třebová</i>
		<i>Jiří</i>	<i>redaktor</i> <i>Čes. Slovo</i>			<i>ale</i> <i>Usti u Prahy</i>

*18.2.1872 –† 20.12.1952, byl český a československý novinář, politik a senátor Národního shromáždění ČSR za Československou stranu národně socialistickou. V roce 1907 se podílel na vzniku listu České slovo, který byl tiskovým orgánem národních sociálů. Byl odpovědným redaktorem tohoto deníku. Byl doživotním čestným syndikem českých novinářů. Působil rovněž jako starosta Královských Vinohrad. Podle přihlášky se asi narodil v České Třebové a od roku 1909 žil na Královských Vinohradech v Máchově ulici č.p. 1077.

Písecký Josef

Toho tedy Klimeš očekával. Snad myslel, že Písecký zradí komity, zatím ale Písecký přišel a přinesl s sebou své vlastní nejnovější drama - Otec a syn.

„Tak jsem,“ povídá Písecký, „napsal nové drama. Je výborné. Syn svými intrikami donutí otce, aby se oběsil.“

*Sotva to dořekl, ležel. Na něm klečel Klimeš a hrozivě křičel: „Já tě naučím, ty Turku jeden, já tě naučím být intrikánem! Když tohle jako syn provedeš svému otci, co bys byl nám udělal, kdybys s námi táhl na horu Garvan, k té hrozné bitvě, kdy jsme obléhali Monastýr! „
*Dodnes, Písecký, intrikán, neví, proč byl tenkrát bit.**

[Intrikán herec Písecký a jeho drama]

Bylo asi 11 hodin v noci, když Písecký kýchl a spadl přitom ze židle. „Ten málo vydrží,“ řekl Honza Riedl.....

[Život mezi dacany]

Jakmile jsme tedy objevili ony dva zarmoucené pány, kteří nám ukradli našeho Píseckého, přinutili jsme je hrozbami, aby nám ukázali ono místo, kam v noci zavezli ubožáka.

[Dacani drží dál svůj týden]

Oba dva páni, kteří nám ukradli Píseckého, seděli strnule, a ten pan učitel najednou řekl: „Ano, Braník má už 5 000 obyvatelů.“

[Okuste Bránické pivo; Dacani se mstí]

Písecký Josef

vlastním jménem Josef Liška, vulgo Paclt se narodil 21.2. 1878 v Kroměříži - †14.4.1954. Jak je patrné z policejní přihlášky byl skutečně herec. Začal svoji uměleckou dráhu jako herec v Pištěkově Aréně na Vinohradech, později ve Švandově divadle na Smíchově. Při svém vyčerpávajícím povolání studoval malířství na Quastově soukromé škole v Písku a je tomu již dávno, co pověsil herectví na hřebíček a cele se oddal malířství. Doménou jeho malířství stalo se moře a Jugoslávie. Byl u kolébky strany mírného pokroku a vytvořil ve straně opozici [ediční poznámka v knize Politické dějiny strany mírného pokroku v mezích zákona]. V roce 1908 žil na Žižkově č.p. 1154 a v roce 1912 v Nuslích č.p.530 a v roce 1913 v č.p. 483

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávky a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Aufenthaltsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
30/ 11/ 08.	1154	Paclt Josef Písecký (Liška)	herec Pištěkově	1878		Tráha

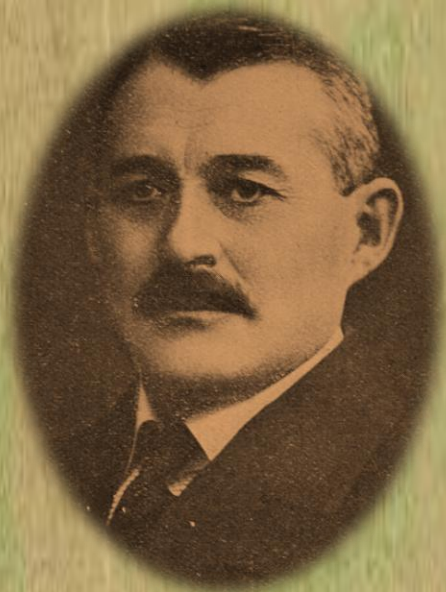
Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávky a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Aufenthaltsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
30/ 11/ 08.	530	Liška Josef	herec vulgo Paclt pseudo. Písecký	1878		Kroměříž Morava

Prášek Karel

Pamatuji se, že jednou přišel exministr Prášek do redakce Českého slova, a tu Šefrna přišel k němu, ukázal na židli a řekl: „Posad' se, bratře Prášku!“

[Redakční sluha Šefrna]

*4. 2.1868 Hřivno tehdy v okrese Nové Benátky (Benátky n.Jizerou) - †13.2.1932 Praha; byl český agrárnický politik a statkář. V letech 1907–1908 byl skutečně předlitavský český ministr-krajan, po vzniku Československa ministr zemědělství. Nechvalně proslul zejména tzv. Práškovou aférou, která ukončila jeho politickou kariéru. Ta, jako by vypadla z dnešní doby: Jako předseda Družstva hospodářských lihovarů a správce lihovarnického dispozičního fondu „přemístil“ asi 30 milionů korun. Jako ta dnešní pakáž. V roce 1912 bydlel v č.p. 1568 na Novém Městě pražském.

Den p ihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávky a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Inhaberschafts- ort, sowie Auszeichnung der Trauung, und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
14/2 1868 1912 Nové Benátky	V II	Prášek Karel	K. a. M. Minister a. d. n. Graf. 1868 l. Rak			Hřivno Baz Kubenský

Racek Adolf

Zatímco jsme dleli v nepřátelské Vídni, zcela klidně navštěvoval v sobotu Zlatý litr úředník Obchodní a živnostenské komory, vousatý básník Racek. Dnes již Racek nepíše žádné básně, má slávu za sebou, smutnou slávu sice, ale přece jen slávu. - Slavil kdysi před lety na kolbišti mladé české poezie' Pyrrhovo vítězství. Přesto však ještě dodnes Racek nosí dlouhý vous a dlouhé vlasy, takže nevypadá nikterak jako úředník Obchodní a živnostenské komory, nýbrž jako model mesiáše z uměleckoprůmyslové školy v Praze.

[Básník Racek]

Bohužel, lepší fotku jsem nesehnal, ale skutečně byl tak vousatý, jak popisuje Hašek.

V NKP je uloženo 5 jeho titulů:

- Ďáblova sonata (1904)
- De profundis clamavi non confundar in aeterum (1898)
- Lyrikův pád (1906)
- Snívá moudrost (1900)
- U základů: myšlenky a rytmy (1914)

Ident. číslo	jk01101846
Záhlaví	 Racek, Adolf, 1876-1947
Biograf. údaje	Narozen 22.4.1876 ve Vsetíně, zemřel 17.5.1947 v Praze. Úředník, básník, redaktor katolického týdeníku Rozvoj.
Zdroj	PNP-LA

Racek Adolf

Datum der Meldung	Nro. Cons.	N a m e n	Charakter	Geburtsjahr	Geburtsort	Daten des Heimatscheines
Datum omlázení	Čís. pop.	J m é n a		Rok narození	Rodiště	Data listu domovského
7/11/1901 1066		Racek Vinohr.	úředník obch. komory	1876	Bučovice Vyškov	
		Adolf				
		Jaroslava		1878	Oddáni	
		roz.		12/6 1900 v		
		Hodačová		Olomouci na		
				Morave v. Neupf.		
		Sáva		1900		

Narodil se *22.4.1876 ve Vsetíně, zemřel †17.5.1947 v Praze.

Redigoval list katolické moderny ROZVOJ (1900) , později člen Volné myšlenky. Po r. 1918 se věnoval i polit. činnosti. Jeho lyrika byla ovlivněna několika básnickými proudy přelomu 19. a 20. století.

Policejní přihlášky nám potvrzují, že byl úředníkem Obchodní komory. Ačkoliv měl domovské právo v Bučovicích u Vyškova, tak se tam nenarodil. Jeho manželka byla Jaroslava *1878, rozená Hodačová.

Oddáni byli 12.6. 1900 v Olomouci a v témže roce se jim narodil jejich syn Sáva *1900. V roce 1901 zpočátku žili na Vinohradech v č.p. 1066

Racek Adolf

Ale již v srpnu 1901 se stěhují na Žižkov č.p. 931. Tady se asi narodila jejich dcera Ivana
 *1902. 19.8. 1911 se stěhují na Žižkově do č.p. 560 a v roce 1913 do č.p. 1164

Datum der Meldung Datum ohlášení	Nro. Cons. Čís. pop.	N a m e n J m é n a	Charakter	Geburtsjahr Rok narození	Geburtsort Rodistě	Daten des Heimatscheines Data listu domovského
22/8 1901	931	Racek Adolf Jaroslava roz. Hodačova	inženýr obchodní komory manželka tehloz	1876	Bučovice slr.	
		Ivna	syn	1900		

Den příhlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Konfession	Rodistě, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuzändigkeitsort, jowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
17/8 24/8 1913	1164	Racek Adolf Jaroslava	n. n. obch. kna obch.	1876		Bučovice Žižkov Mladá
		Ivna Ivana	děti	1900 1902		

Žižkov

Rosenzweig Josef - Moir

*V Čechách vyskytují se dva mladí básníci, píšící jedenkaždý horší verše než druhý. Jest to básník **Rosenzweig-Moir** a Frabša, který stal se po létech upřímným národním socialistou, redaktorem národně sociálního plátku v Kutné Hoře. V té době bylo zvykem, že mladí básníci jako Frabša unášeli dcery pekařů.....*

Autoritní záznam v Národní knihovně Praha zní jako epitaf:

Autoritní záznam: Rosenzweig-Moir, Josef, 1887-1944

<u>Ident. číslo</u>	jk01102706
<u>Záhlaví</u>	● <u>Rosenzweig-Moir, Josef, 1887-1944</u>
<u>Skutečné jméno</u>	<u>Rosenzweig, Josef, 1887-1944</u>
<u>Viz též</u>	<u>Moir, Josef, 1887-1944</u>
<u>Biograf. údaje</u>	Narozen 24.8.1887 v Neustupově na Benešovsku, zemřel po 12.10.1944 asi v koncentračním táboře Osvětim (Polsko). JUDr., advokát, česko-židovský básník, publicista, překlad z angličtiny.
<u>Zdroj</u>	PNP-LA Lexikon české literatury - datum úmrtí

Naivní a jankovité mládí, ty jsi myslelo, že nic horšího, než monarchie Tě nemůže potkat. Jak hluboce jsi se mýlilo. Ani v nejhorších snech, fantazii, jsi netušilo hrůzy, které Tě potkají, které Ti připraví mocní zmetci tohoto světa.

Když zpívá mládí : verše [1903-1906] / Josef Rosenzweig-Moir ; s obálk. kresb. a linkou V.H. Brunnera

Studentský almanach 1908 / [redig. Arnošt Lustig, Jiří Mahen, Jos. Rosenzweig-Moir, Gustav Šmejcl]

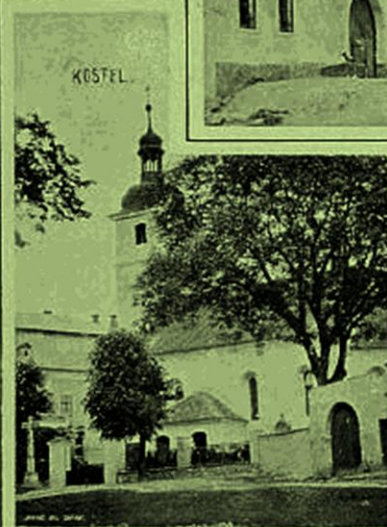
Zahrady života : verše / Josef Rosenzweig-Moir

Rosenzweig Josef - Moir

Do dálky hledím sšerené:

Co asi život skrývá?

*Je mi snad smutno. Dole však
naděje má je živa.*

s pozdravem
Josef Rosenzweig-Moir
13. úně 1906.

Rožek Karel

*Mezitímco tři členové strany plahočili se v prachu silnic, vycházel každou sobotu pan spisovatel **Rožek** ze svého bytu na Žižkově a valíval se se svou manželkou k Litru. Jeho tlustoučká postava, dobrácký obličej, daly tušiti v něm člověka velmi dobromyslného. Ale to by se každý pěkně zmýlil, kdo by to chtěl tvrdit. Znáte paní doktorku Skřivánkovou? Tu dámu vehnal rafinovaným způsobem do takového zoufalého postavení, že se otrávila, a jejího manžela vylíčil pak jako největšího bídáka, takže týž se z morální povinnosti zastřelil, a to veřejně na scéně Intimního divadla na Smíchově. Specialitou pana spisovatele **Rožka** je právě drásat rodinné štěstí, šlapat nohama po manželské spokojenosti, a jsou to hlavně střední stavy, které jsou nejhůř postiženy činností páně **Rožkovou**.*

[Pan spisovatel Rožek]

Ident. číslo	jk01102966
Záhlaví	● Rožek, Karel, 1876-1913
Pseudonym	Egor, K., 1876-1913
Biograf. údaje	Narozen 1.11.1876 v Pardubicích, zemřel 11.6.1913 v Praze. Odborný učitel, básník, prozaik, dramatik, vydavatel časopisů a českých spisovatelů.
Zdroj	PNP-LA

Rožek Karel

Datum der Meldung	Nro. Cons.	N a m e n	Charakter	Geburtsjahr	Geburtsort	Daten des Heimatscheines
Datum ohlášení	Čís. pop.	J m é n a		Rok narození	Rodiště	Data listu domovského
16/3 1903	639	Rožek	mířel a	1876	Pěčín	
27/3 1901	842	Karel	pisatel		Ch	
27/2 1904	684	Anna pop.		1882	Hamberk	
909		Jirí		1901	myri do	
Libko		Libuše	dišky	1903	Probořez	
					žiriskunf	
					služ	
					Žižkov	

Narodil se zřejmě v obci Pěčín u Žamberka a nikoliv v Pardubicích jak uvádí autoritní záznam v NKP. Jinak všechno sedí, jak napsal Hašek, vyjma jména manželky. Ta se jmenovala Anna, nikoliv Marie. Bydleli na Žižkově a měli dvě děti:*Dvě dětičky hrály si u nohou toho hrozného muže,..... Nyní si představte, že tento muž je řídícím učitelem na Žižkově....*

Rožek Karel

Datum der Meldung Datum ohlášení	Nro. Cons. Čís. pop.	N a m e n J m é n a	Charakter	Geburtsjahr Rok narození	Geburtsort Rodiště	Daten des Heimatscheines Data listu domovského
27/3 904	842	Rožek Karel	učitel 1876		Kutorův op. Žižkov	
		Anna	manželka 1882			
		děti:				
		Frída	—	1901		
		Libuše	—	1903		

A ještě jedna přihláška Karla Rožka a jeho rodiny. Opět ze Žižkova č.p.842

Rypáček Karel JUDr.

Den příslušky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávky a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
	614 č.p. 20 II 1912	Vršovice.				
		Rypáček c.k.				
		Karel soudce 1879				Praha
		Božena roz.				
		Kopcová	chot 1888			
		Božena	dceru 1911			

Do Slovanské kavárny chodil Pelant, doktor Škarda, nyní primárnemocnice v Banjaluce, dr. Papoušek, nyní advokát ve Vršovicích,, **dr. Rypáček** nyní státní návladní, a jiní z nás, členů strany. U svíčky scházeli se přátelé Drobílek, dr. Gazda, dr. Grünberger, bratři Ibserové, soudce Koťátko a jiní a jiní, kteří během času propagují na venkově myšlenky strany mírného pokroku v mezích zákona.

[Jiná organizační střediska nové strany]

Jiného Rypáčka, který by se motal kolem Justice jsem neobjevil. Toto by mohl být on. Bydlel ve Vršovicích č.p. 614 se svou ženou Boženou roz.Kopcovou * 1888 a dcerou Boženou * 1911. Jmenoval se Rypáček Karel *1879 a byl c.k. soudce.

Sekanina František

František Sekanina.

Jest málo lidí v Čechách, kteří by tak spokojeně vypadali jako profesor František Sekanina. Zejména však jest málo kritiků, kteří by se tak příjemně usmívali na tento svět, jako to činí pan Sekanina.

[Profesor František Sekanina, český kritik]

*14. 2. 1875, Žárovice, dnes součást Plumlova †4. 3. 1958, Smečno byl český básník, spisovatel, redaktor a hlavně literární kritik. Vystudoval techniku, působil jako učitel na reálném gymnáziu na Žižkově.

Sekanina František

Datum der Meldung	Nro. Cons.	N a m e n	Charakter	Geburtsjahr	Geburtsort	Daten des Heimat-scheines
Datum ohlášení	Čís. pop.	J m é n a		Rok narození	Rodiště	Data listu domovského
12. XI. 1901	999	Sekanina	s. k. profesor na realce	875	Hárovice	
31. 1905	654	Františka			Prostějov	
		Milada	manželka	880		
		nr.				
		Ivan	ditky	1900		

První policejní přihláška z roku 1901, kde je uveden jako *c.k. profesor na realce*. Je zde také jeho žena Milada a prvorozený syn Ivan, který se později stal právním zástupcem Komunistické strany a Rudého Práva. Zahynul v koncentračním táboře Sachsenhausen 21.5.1940

Sekanina František

Datum der Meldung Datum ohlášení	Nro. Cons. Čís. pop.	N a m e n J m é n a	Charakter	Geburtsjahr Rok narození	Geburtsort Rodišťe	Daten des Heimatscheines Data listu domovského
932 7- XII 1903	Král. Vinohrady	Sekanina František	c.k. profesor reálky v Žižkově a spisovatel	1875	Žárovice ok. Prostějov mo Moravě	
		Milada roz. Orlová		1880		
		Ivan Rostislav		1900 1901		
		Magdalena roz. Václav	matka	1857	Žárovice	

Přihláška z roku 1903: *C.k. profesor reálky v Žižkově a spisovatel*. V té době rodina žila na Vinohradech č.p.932

Dozvídáme se, že Sekaninova žena Milada *1880 byla rozená Orlová. Společně se syny Ivanem a Rostislavem zde žila i Sekaninova matka Magdalena.

Sekanina František

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu	Jméno a příjmení	Hodnost neb zaměstnání	Rok narození	Období narození	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání
Haus- Nr.	Vor- und Zunamen	Charakter oder Beschäftigung	Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Geburts- und Aufwuchs-ort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen	
25/11 911	1249	di. Jizkov Sekanina František	spisovatel a redaktor Národ. Politiky ck. profesor	1875	Kat.	Járovice ok. Prostějov Morava
		Miloslav	chov	1880		
		Jovan	ditky	1900		
		Rostislav		1901		
		Bořivoj		1906		

Poslední je z roku 1911, to žili Sekaninovi na Smíchově č.p.1249 a František je zde uveden jako Spisovatel redaktor Národ. Politiky ck profesor

Na této přihlášce se objevuje i Sekaninova dcera Eva*1906

Skála Jan

Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
1883. 11. 25 Ank. 1		Skála Jan	primátor a redaktor nov. 1883	1883		Opatov Třebíč Želazná Morava

* 5. 3. 1883 v Opatově, okres Třebíč, redaktor Práva lidu a kladenské Svobody , po založení KSČ přešel do Rudého práva, vyloučen z KSČ pro konflikt s vedením strany v roce 1927. V letech 1923-1927 byl náměstkem pražského primátora. Později pracoval jako úředník Ústřední sociální pojišťovny. Kdy zemřel jsem nezjistil.

*Ozdobení slovanskými trikolórami spráskali tam Pelanta, osm českých anarchistů a naposled redaktora Práva lidu přítele **Skálu**, který opožděně přišel po naprostém debaklu spráskaných odpůrců carových a vida tolik lidí pohromadě, ve stranickém nadšení domníval se, že to musí být samí sociální demokraté, a zvolal uprostřed toho davu: „Pryč s carem, hanba carovi!“*

[Počáteční program strany mírného pokroku v mezích zákona]

Soukenka Jan

Zatímco jsem mu je půjčoval, volal tam básník Neklaň Soukenka: „Přátelé, dnešní den znamená novou epochu v české literatuře!“ A znamenalo to také novou epochu pro číšníka, neboť to byla doba, než ta pěkná společnost stloukla na útratu.

[Vzpomínky na spolek literátů Syrinx]

Jan Soukenka se narodil 1.10.1881 v Praze i když jeho mladší sourozenci Marie *1890 a Jaroslav * 1893 se narodili v Plaňanech, kde měla rodina domovské právo. Jejich zemřelý otec se jmenoval také Jan a byl obuvníkem. Matka * 1856 se jmenovala Josefa rozená Dobruška.

Jméno a příjmení	datum narození	místo narození	pohlaví	stav	povolání	domov. příslušnost	rok, den a místo sňatku
Josef Dobruška	14. 11. 1856	Praha	muž	vdovec	obuvník	Praha	
Jan Soukenka	1. 10. 1881	Praha	muž	svobodný	redaktor	Praha	
Marie Soukenka	1. 10. 1890	Plaňany	žena	svobodná			
Jaroslav Soukenka	1. 10. 1893	Plaňany	muž	svobodný			

Hlášeno od 21/11/1885 v Praze 10
čís. pop. 10

Byl také redaktorem Národních listů, novinář a spisovatel. Používal pseudonym Neklan. Zemřel 6.10.1949 v Praze.

Soukup František

*22.8.1871 †11.11. 1940; byl český sociálně-demokratický politik, novinář a publicista, povoláním právník. Začátkem 90. let 19. století byl účastníkem pokrokového hnutí, se kterým se ale rozešel a od roku 1896 byl členem a funkcionářem sociálně demokratické strany a redaktorem jejího deníku Právo lidu. Tuto funkci si podržel relativně velmi dlouho. Od roku 1904 až do roku 1938 zastával funkci zástupce Československé, později Československé sociálně demokratické strany. Ještě před válkou byl Soukup zvolen poslancem říšské rady. Za první světové války pak byl účastníkem domácího odboje, členem předsednictva a jednatelem Národního výboru Československého a jedním z organizátorů převratu dne 28. října

*Jedině tím, že ho policie zatkla, zachráněn byl před utlučením; jak sám vypravuje, dostal od nadšených carofilů kolem 600 facek. Dostal je právě od těch, kteří za čtyři roky poté na Staroměstském náměstí za bouří o všeobecné právo hlasovací volali s doktorem **Soukupem**, stojícím na balkónu radnice: „Ruské revoluci nazdar!“*

[Počáteční program strany mírného pokroku v mezích zákona]

Soukup František

Datum der erfolgten Meldung	Haus- Nr.	Vor- und Nachnamen	Charakter oder Beschäftigung	Geburtsjahr	Con- fession	Geburts- und Aufwuchs- ort, sowie Auszeichnung, der Erauung und Heimats- dokumente und sonstige Anmerkungen
30/11. 1897.	1843. II.	Soukup	J. M. L. P. Redaktor	1894.	k.	Podous. Kolín.
24/11. 1898.	1846. II.	Franz	der Zeitungs- "Pravolida"			
20/11. 1899.	1886. II.	Marie geb. Gumpel	1881			H. L. L. L. Podous 24/3. 1894. 3. 8. Lz. Kolín
29/11. 1911.	1892. II.	J. J. J. J.				
7/3. 1912.	1884. I.					J. J. J. J. mit seiner Frau

Pocházel z Podous u Kolína, jeho manželka byla Marie, rozená Znamenáčková a sňatek uzavřeli 24.3.1894 právě v Podousích. Jako povolání je na přihlášce uvedeno německy *Redaktor deníku „Právo lidu“*.

Sölch Josef

A tak jsme si vybrali hokynáře J. Sölcha, Praha II. - 313, kterého jsme vůbec neznali. Na procházce jsme si tu firmu opsali a od té doby neměl nás jistě také rád.

[Májové výkřiky]

Ve vysvětlivkách k „Dějinám“ je uvedeno ...nebyl hokynář, ale Haškův spolužák v obchodní akademii v Resslově ulici. Tento podnikavý chlapec se pokusil vydat vlastním nákladem knížku „Májové výkřiky“, avšak neuspěl a musel odparcovat dluh z tiskárny v hokynářství svého otce.

Tomu odpovídá tato policejní přihláška na které je modrou šipkou vyznačeno, že Sölchovi na Karlově náměstí v č.p. 313 v letech 1902-1904 skutečně žili. Josef se narodil v roce 1880 a byl synem Josefa Sölcha* 1852 a Marie roz. Adamovský *1859. Nesouhlasí povolání otce. Nebyl hokynář, ale soukromý úředník.

14/15 236					
1891 VII	Sölch	Prokurista	1852		
12/11 895 1899	Josef	Officiant			
24/11 1901 1898	Marie	Gallie	1859		
16/10 1902 1903	Josef	Prokurista	1880		
19/11 1904 1903	Marie	Prokurista	1881		
21/9 1908 1906	Julia	Prokurista	1888		
18/12 1911 1910	Olga	Prokurista	1890		
1910	Gabriele	Prokurista	1893		
	Rudolf	Prokurista	1894		

Stříbrný Jiří

*Proč to prohrál Soukup **Stříbrnému** v Holešovicích? Poněvadž se spadl v prvním obdobíasedání říšské rady o 5 kg, zatímco , nynějšímu poslanci za Holešovice, přibyly na váze 3 kg. Jest to jistě nepopíratelný rozmach u národních sociálů.*

[Soudruh Škatula]

14. 1. 1880 - †21. 1. 1955 Politik a novinář. Od roku 1911 byl redaktorem Českého slova. Menger o tom píše: *Jedním z těch, který měl Haška ze srdce rád a dovedl zamhouřit ne jedno, ale často i obě oči, byl **Jiří Stříbrný, který již tehdy zaujímal jak ve straně, tak i v redakci velmi odpovědné místo.**

*Byl vlastně nejen nepřímým Jaroslavovým zaměstnavatelem, ale i mecenášem. Mecenášem dobrovolným i nedobrovolným a jen zřídka se stávalo, že mu odmítl pomocnou ruku. A přece se stalo, že i tento nevyčerpatelný zdroj Haškův - **Stříbrný** - se jednou zatvrdil a řekl: Dost!*

Šafr František

Když jsem kdysi redigoval za redaktora, který byl na dovolené, zábavnou přílohu jistého listu, první pohled na autora mi stačil, abych věděl, zdali jeho příspěvek jest přijatelný, čili nic. Když jsem viděl hubeného člověka před sebou, tu každý z těch hubených mužů vykládal, že jeho práce jest prvotřídní a že jistě dodá lesku naší příloze; tak například mluví František Šafr.

[Nejtlustší český spisovatel Jan Osten]

V „Dějínách“ povídka „Oplátka“, kterou napsal František Šafr a Hašek ji do díla pod názvem „František Šafr vypravuje svou novou povídku: Oplátka

Narodil se *1882 asi v Kostomlatech u Nymburka-zemřel †11.5.1937 v Praze. Novinář, působil v časopisu „Právo venkova“, beletrista, autor cestopisů a divadelních her.

V NKP je k dispozici 5 titulů z různých oblastí Šafrovy činnosti.

<u>Čtyřmi světa díly</u> / František Šafr ; s 34 ilustracemi Karla Nejedlého	Šafr, František	Praha : Zora,	[1923]
<u>Čtyřmi světa díly</u> / František Šafr ; Se 34 illustr. Karla Nejedlého	Šafr, František	Praha : Knapp,	[1907]
<u>Detektivovo tajemství : Novella z kruhů šlechtických</u> / napsal František Šafr	Šafr, František	Praha : M. Knapp,	[1907]
<u>Hlas neznámého občana : soubor básní historicko-politických : Král a šašek : dramatická báseň o 1 dějství s filmovou předehrou</u> / František Šafr	Šafr, František	Praha : Zemědělské knihkupectví A. Neubert,	1933
<u>Konec karnevalu : Dramatická báseň o 3 děj.</u> / František Šafr	Šafr, František	Kolín : Fr. Šafr,	1908
<u>Zločin na předměstí la Bastide : ze vzpomínek detektiva Gasparda Verottea</u> / napsal František Šafr	Šafr, František	Praha : M. Knapp,	[1907]

Šafr František

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
9/11 1904 Puffal G. L. Lemann	308 II	Šafr	Novopok. 1882 k.			Koskorníky Boz. Himburk
12/4 1912 gutayoni L. Rosenfeld.	152 II	Šafr	Journalist „Novo Vekova“			
22/11 1912 L. Lemann	556 II					

První policejní přihláška je z let 1904 -1912, kdy Fr. Šafr žil na Novém Městě postupně v č.p. 308, 152 a 556.

Šafr František

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Konfession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- u. Aufbändigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen
4/3 1913 Kosticek br. Hamble	1026 II	Šafr Frantz	Redakce ob. Pravo Venkova "br."	1882	katol.	Kostomlaty br. Nymburk

Další dvě přihlášky nám sdělují, že František Šafr žil v roce 1913 dále na Novém Městě na č.p. 1026 a odtud se přestěhoval na Král. Vinohrady č.p. 925. Na té starší je uveden jako *Redakteur des „Pravo venkova“* a naté poslední jako *výk. redaktor časopisu „Právo venkova“*.

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Konfession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- u. Aufbändigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen
9.26.1913 17 VII 1913 u Ad. Kradobchůla	925 Kral Vinohrady	Šafr František	výk. redaktor časopisu „Právo Venkova“ sob.	1882	katol.	Kostomlaty ob. Ml. Boleslav

Škarda Jan MUDr.

*Do Slovanské kavárny chodil Pelant, **doktor Škarda**, nyní primář nemocnice v Banjaluce, dr. Papoušek, nyní advokát ve Vršovicích, dr. Rypáček, nyní státní návladní, a jiní z nás, členů strany. U svíčky scházeli se přátelé Drobílek, dr. Gazda, dr. Grünberger, bratři Ibserové, soudce Koťátko a jiní a jiní, kteří během času propagují na venkově myšlenky strany mírného pokroku v mezích zákona.*

[Jiná organizační střediska nové strany]

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodisté, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
6/2 1908	499 II	Škarda Johann	kurz M. U. Dr.	1878 R.		Holasitz Lees. Hustopeče

Jedinou přihlášku, která by mohla odpovídat našemu doktoru Škardovi je tato. Je to jediný Škarda JUDr. mezi 464 osobami stejného příjmení. Jmenuje se Škarda Jan *1878 v Holasicích nedaleko Hustopeče. V Praze žil na Novém Městě č.p. 499 a byl v roce 1908 ještě svobodný. Jméno doktora Škardy se vyskytuje i v článku „Jak se stal pan Karaus alkoholikem“.

Škatula Emanuel

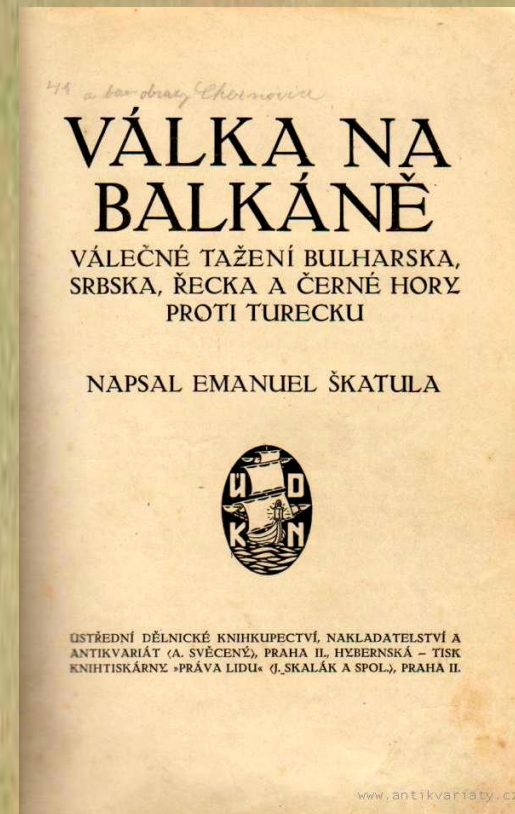
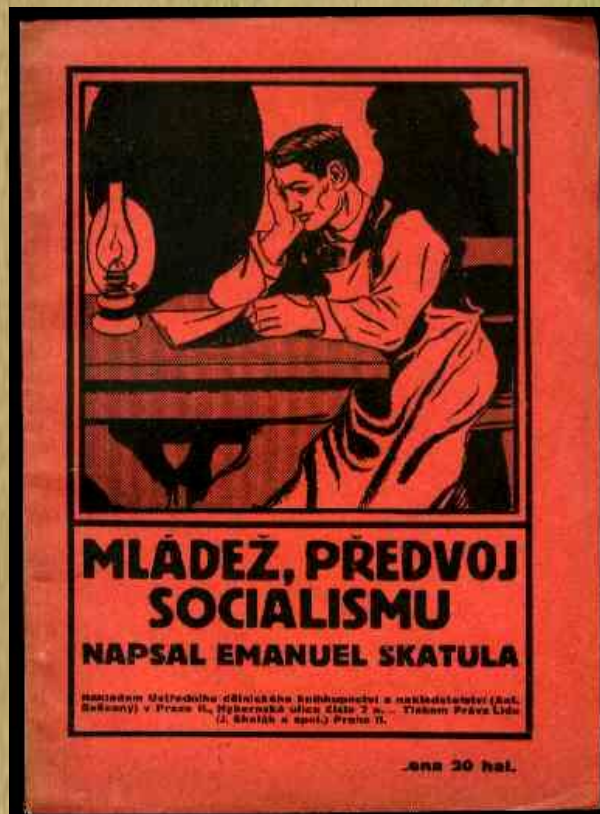
Ve Vídni seznámili jsme se se soudruhem Emanuele Škatulou, který později v Praze chodíval též do naší společnosti. Jest to vskutku jeden z nejlepších sociálních demokratů a v boji za právo proletariátu utěšeně tloustne. Toť jest již osud všech vůdců nejen sociálně demokratických, ale osud vůdců lidových stran vůbec. Mají-li nyní sociální demokrati své tlusté muže Šmerala a Němce, národní socialisti mají tlustého Hübšmanna a 118 kg vážícího poslance Exnera.

[Soudruh Škatula]

* ?? -† ??, Byl jedním z nejstarších vůdců sociální demokracie, redaktor „Práva lidu“ (stranický tisk sociální demokracie). Ohnivý zastánce Lenina a ruské revoluce. V roce 1912 údajně pomáhal organizovat i Leninovu návštěvu v Praze. V době Balkánských válek (1912 – 1913) pobýval na Balkáně z čehož vznikl dokument „Válka na Balkáně“. V roce 1913 vydal brožůrku „Mládež předvoj socializmu“. V meziválečném období se jeho radikalismus otupil a věnoval se otázce družstev, v letech 1922 – 1938 šéfredaktor časopisu „Družstevník“, v roce 1923 vydává brožůrku „Družstevní antologie - Teoreticko-praktický průvodce spotřebních, výrobních a hospodářsko-úvěrních družstev.“ Prohledal jsem v Národní knihovně databázi autorit, ale jeho jméno ani jeho dílo se v NKP nenachází. O dalším osudu E. Škatuly mi není nic známo. Neobjevil jsem ani jeho foto.

Škatula Emanuel

Nás soudruh Škatula zajímá hlavně proto, že chodíval ke Zlatému litru, kde svými debatami a diskusemi dal přímý popud k založení strany mírného pokroku. Václav Menger o tom píše: *Chodili sem z mladých intelektuálů anarchistických (Mahen, Mach, Bass, Langer atd.), skupina realistů kolem tehdejšího "Přehledu" (Chalupný, V. V. Štech, Kalabis, Šelepa atd.), sociální demokraté (bratři Šmeralové, Škatula atd.)*

Šmeral Bohumír Dr.

Mají-li nyní sociální demokrati své tlusté muže Šmerala a Němce, národní socialisti mají tlustého Hübšmanna a 118 kg vážícího poslance Exnera.

[Soudruh Škatula]

Na cestě nepotkalo nás nic zvláštního, jen za Třebíčem, rodištěm slavných sociálně demokratických vůdců Šmeralů, zastavili nás dva četníci.

[Slavnému výkonnému výboru strany]

Je podepsán pod „Manifestem strany...“:
V Praze v měsíci dubnu 1911.

Za výkonný výbor strany mírného pokroku v mezích zákona:

Eduard Drobílek

Dreischuh

Jaroslav Hašek

Josef Skružný

Josef Lada

Dr. Boh. Šmeral

Inž. Kún

Dr. Novák

JUDr. Slabý

Emanuel Škatula

Šmeral Bohumír Dr.

*25.10.1880, Třebíč – 8.5.1941, Moskva. Byl rakouský a československý politik, novinář, předseda československé sociální demokracie, zakladatel Komunistické strany Československa a teoretik dělnického hnutí.

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Místo, obec domovská, zápisník týkající se oddávky a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Ausrichtung der Trauung und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen
1005 č.p. 12 IX 1911	Král Vinohrady Am. Altmana	Šmeral Bohumír Dr. Kand. národní a říšský poslanec swb.		1880	Kat.	Třebíč Morava

Už od svých studentských let se angažoval v sociálně demokratické straně. Od roku 1908 byl redaktorem Práva lidu. Byl přesvědčeným marxistou, jeho vize socialistického státu se zakládala na vytvoření parlamentní demokracie v rakouském soustátí. Proto až do konce první světové války byl pro zachování Rakouska-Uherska a proti zřízení českého (československého) státu, za což byl kritizován i ve vlastní straně.

Na policejní přihlášce je chyba ve jméně. Jmenoval se Bohumír, nikoliv Bohumil. V roce 1911 žil na Královských Vinohradech č.p. 1005 v podnájmu u jakéhosi pana Altmana.

Šolaja Bogdan Ing.

Jméno Bogdana Šolaji * 1883 se nikde v „Dějínách“ neobjevuje, přestože patřil k iniciátorům strany. Svědčí o tom právě tato fotka pořízená před hospodou pana Zvěřiny „Pod Černým vrchem“ v Košířích. Dokazuje to fasáda, která se dochovala dodnes. Zleva Vilém Forster, Bogdan Šolaja, Jaroslav Hašek a Eduard Drobílek.

Šolaja Bogdan Ing.

Z policejní přihlášky se dozvídáme, že Šolaja bydlel na Královských Vinohradech, č.p.1437 od 6.10.1909 u jakéhosi Adolfa Kožuška. Byl kandidát na inženýra chemie, svobodný, vyznání pravoslavné. Narodil se v Záhřebu v Chorvatsku.

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Eranung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
	1437 Král Vinohrady Adolf Kožuška 6 X 1909	Šolaja Bogdan	cand. ing. chem. svob.	1883	srb. Pravo- slavne	Záhřeb Chorvátsko

Toman Karel

...V krčmě u St. Louis za těch pět franků vypil vína a vyšel na ulici plácl nejbližšího strážníka na epolety a zvolal: „Vive Ravachol!“ Francie je sice republika, ale k Ravacholovi se její oficiální kruhy nehlásí. Ku cti toho strážníka budiž řečeno, že žádal přítele Toman, aby ještě jednou opětoval svůj výrok, neboť dle francouzských zákonů zems-kém nebezpečí je třeba, aby se podobné projevy opakovaly.

„S'il vous plaît,“ odpověděl Toman, „vive Ravachol.“

Tak způsobil Toman u staré brány St. Luis malé vzbouření pařížského lidu a za přispění tří strážníků byl dopraven na prefektům.

[Básník Toman praví: „Monsieur, n'avez-vous pas une couronne ? “]

Jak se měnila tvorba tohoto básníka, tak se změnil jeho výraz. Na fotografii z doby kterou popisuje Hašek – sebevědomý buřič, anarchista. Na posmrtné poštovní známce lyrik velké citové vnímavosti.

Toman Karel

Karel Toman ...*jehož příjmení vlastně zní Bernášek*, vlastním jménem Antonín, se narodil v Kokovicích. To je vesnička vedle Klobuk, nedaleko od Slaného. Z roku 1898 je první záznam o pobytu v Praze, na Novém Městě v č.p. 1504. Byl tehdy Rechnungs Aspirant des Landes Ausschusses – aspirant na účetního při zemském výboru. Na jiné přihlášce z roku 1903 je patrné, že bydlel na Karlově náměstí v č.p. 552 a byl zaměstnán jako úředník nějakého knižního obchodu - Buchhandlungs Beamte. V roce 1906 bydlel na Novém Městě 1879.

Datum der erfolgten Meldung	Haus- No.	Vor- und Zunamen	Charakter oder Beschäftigung	Geburtsjahr	Confession	Geburts- und Instandigkeitsort, sowie Auszeichnung der Ehrung und Heimats- dokumente und sonstige Anmerkungen
26/11 1898	1504	Bernášek	Rechnungs Aspirant des Landes Ausschusses	1877 k		Kokowitz Schlan
23/2. 1906	1879	Luton	Schriftsteller			H. Schein Kokowitz Bez. Schlan
2/6 1911	499					
		Prozmovánil bei Klobuk				

Podle rukopisu zapisovatele lze soudit, že v tomto roce byl také doplněn zápis Schriftsteller – spisovatel. Poslední záznam je z roku 1911. To bydlel na Malé Straně v č.p. 499

578	552
1903	II
Prozopl.	
bei Klobuk	Bernášek
Anton	Buchhandlungs Beamte 1877 k.
	Kokowitz Bez. Schlan

Toman Karel

Ještě doplníme, že v roce 1907 žil Karel Toman na Královských Vinohradech č.p. 287, 56 a opět 287. Povoláním spisovatel a oproti předchozím přihláškám je bez vyznání.

Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Míst. narození Geburtsort	Vyznání náboženské Confession	Rodišťe, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
287 56 č.p. 287 Král. Vinohrady Antonín 14 XI 1907	19/11/1907	Duplikát			
287 č.p. 287 Král. Vinohrady u Arnošta Váňamovce 14 XI 1907	Bernasěk Antonín	spisovatel	1877 bez vyznání		Hokovice ok. Slaný

Toman Karel

Karel Toman patřil na přelomu 19. a 20. století do skupiny Anarchistických buřičů, neboli „básníků života a vzdoru“. Patřil mezi ně také **Viktor Dyk**, **František Gellner**, Fráňa Šrámek, Stanislav Kostka Neumann a Petr Bezruč.

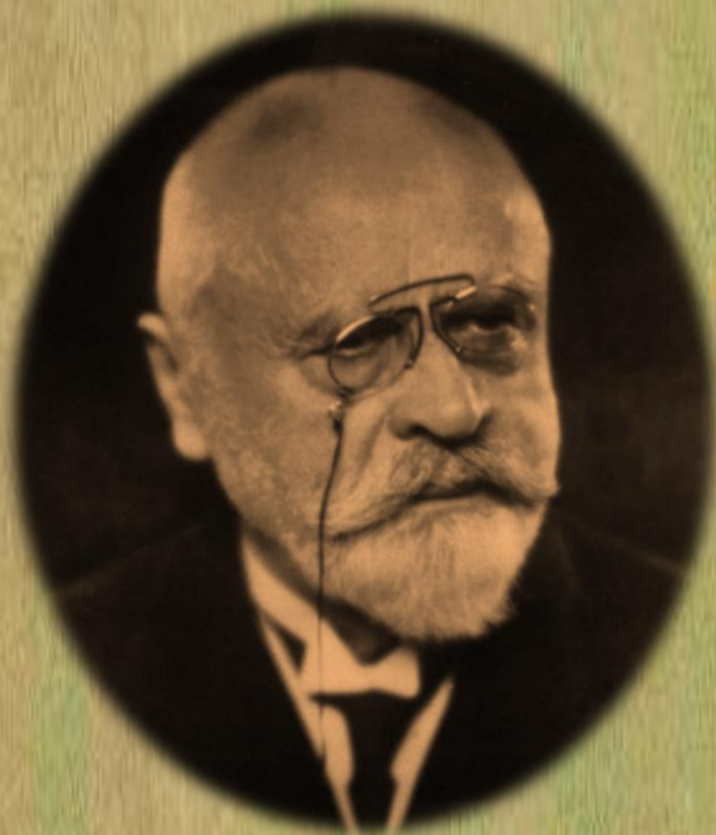
V osobnosti Tomanově dohořívaly nám životy i legendy prokletých básníků. Milovali jsme ho. Ztělesňoval nám romantickou svobodu umělců a pokoušeli jsme se ho napodobit....Říkám my, ale opravdu jsem nebyl sám. I Halas měl rád Tomanovy verše, i když si do náručí s Tomanem nepadli. Zato já sešel jsem se s ním v uctivém přátelství.

[Jaroslav Seifert]

Topič František

...mistr Arbes vždy našel v tom příležitost, aby vzpomínal perzekuce, která ho kdysi stihla, mluvil o Barákovi a nakonec pustil se do Třebízského a do Topiče. Činil to s elegancí jemu vlastní.

[Mistr Arbes]

Narodil se 20. listopadu 1858 v Chvalíně u Roudnice n.L. Po absolvování obchodní akademie pracoval u pražského nakladatele Šimáčka a roku 1883 si otevřel vlastní knihkupectví na Národní třídě. Brzy získal i Šimáčkův podnik a začal se věnovat nakladatelství. Vydával české i zahraniční autory a jeho firma se proslavila také díky tzv. Topičovu salonu který byl jednou z prvních soukromých galerií v Praze. Roku 1905 závod přestěhoval do nového domu a zaměstnal syna Jaroslava. Po jeho předčasné smrti roku 1936 ale podnik prodal a odešel do ústraní. Zemřel 29. března 1941.

Topič František

Datum der erfolgten Meldung	Haus-Nro.	Namen	Charakter	Geburts-Jahr	Geburtsort	Heimatschein
25/1/877	774	Topič	Lieffulten	858	Swalin	Geme. Amt Swalin
10/883	1283		one from Kaufmann		12/10/873	21 sub. Zeit
16/884	140	Lenny	Lyeink			Eng. Kaufm.
17/885	1041					Galsand
	1041	Herrn				Prag
22.8.1888	901	Schulz	Gallien 801.			Sch.
Karlsplatz	1010	Jaroslav		1885	Prag	Präsidium 12/11/883

Na jediné přihlášce je uveden jako Buchhalter bei dem Kaufmann Lyeink – účetní. Je zde i jeho žena Terezie, rozená Schulz * 1861. Sňatek uzavřeli dne 12.11.1883 a v roce 1885 se narodil syn Jaroslav.

Vodák Jindřich

*Vezměme si za příklad kritika dr. Arne Nováka, ten vypadá v pravém slova smyslu jako mistr popravčí, a kritik **Vodák** z Času pohlíží před sebe zachmuřeně a má typ onoho muže, který vodí odsouzence k šibenici. A na všechny výkladní skříně knihkupectví pohlíží jak Arne Novák, tak i Vodák s velkým opovržením, neboť tam čtou za sklem jména proskribovaných...*

[Profesor František Sekanina český kritik]

Datum der Meldung	Nro. Cons.	N a m e n	Charakter	Geburtsjahr	Geburtsort	Daten des Heimat-scheines
Datum ohlášení	Čís. pop.	J m é n a		Rok narození	Rodiště	Data listu domovského
5/9 1899	489	Vodák	z. k. profesor	1867	Lysá n. L.	
28. 9. 1922	792	Jindřich			olr.	
		Antonie	manželka	1873	Mladá Boleslav	
		roz.	sehož			

Narozen *8.11.1867 v Lysé nad Labem – zemřel †10.4.1940 v Praze; středoškolský profesor, literární a divadelní kritik, překladatel z francouzštiny.

Ident. číslo	jk01150221
Záznam	●Vodák, Jindřich, 1867-1940
Biograf. údaje	Narozen 8.11.1867 v Lysé nad Labem, zemřel 10.4.1940 v Praze. Středoškolský profesor, literární a divadelní kritik, monografie z oboru divadla, překlady z francouzštiny.
Zdroj	PNP-LA

Vohryzek Karel

*1876 asi Zájezdec, okres Chrudim; vydával časopisu Omladina, který po zákazu přejmenoval na Novou Omladinu a po dalších problémech na Komunu. Navzdory silné cenzuře se mu podařilo dát časopisu vysokou úroveň (v posledních letech jej vydával 2x a jistou dobu až 3x týdně, což byla nejčastější periodicitu anarchistické tiskoviny až dodnes), vedle toho publikoval agitační tiskoviny, vydal několik brožur, překládal apod. Tuto činnost z velké části financoval ilegální majetkovou činností - podílel se mj. na pašování kradených diamantů ze Švýcarska. Roku 1908 byl Vohryzek uvězněn za svou majetkovou trestnou činnost. Karel Vohryzek zemřel v Brazílii (viz aut.záznam v NKP). Mimo malou zmínku v úvodu se k němu Hašek vrací v článku „Přítel Jiří Mahen a Josef Mach“. Vysvětluje též svůj postoj k anarchizmu:

Vohryzek Karel

*Odvahu a sílu pro budoucí činy
dodávaly nám hlavně lihoviny.*

*Anarchista **Vohryzek** byl Mahenovi trnem v oku, neboť Mahen byl káchovec a neumannovec
dohromady.*

*leč zbytečno mu na to vzpomínati,
kde zůstal dlužen, tam už nezaplatí.*

*Tato věta týká se též přítele Josefa Macha. Co tyto řádky píši (a mohl bych je psát věčně),
jest mně dlužen K 27, - . **Vohryzek** slíbil Machovi pár facek za báseň Anarchisti, která kdysi
vyšla ve Švandu dudákovi a nyní v knihovně Slunovrat, kterou pořádá inženýr Rudolf Ptáčník
v Turnově.*

*Jisto je, že **Vohryzek** musí se tedy vyrovnat nejen s Machem, nýbrž i s panem Herrmannem a
inženýrem Ptáčníkem. - Josef Mach býval tedy kdysi anarchistou. **Tím anarchistou byl
jsem i já a děkuji tímto policejnímu radovi Petráskovi z Královských Vinohrad, že
mně to vymluvil.***

[Přítel Jiří Mahen a Josef Mach]

Vohryzek Karel

Den příslušky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávky a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdelamente und sonstige Anmerkungen
1/11 1876		Vohryzek	redaktor	1876		Zájezdec
9/6 1878		Karel				
16/8 1876	1076	Marie	manželka	1881	kat. vyznání	Chrudim
6/6		roz? Salabová?				
07/11 1884		Miroslava		1900		
12/11		Charolina		1901		
09/11 1869		Kamilka		1903		
07/11 1910		Karel Vikla		1905		
23/8 1230						
9/12						

Karel Vohryzek byl ženatý s Marií rozenou Salabovou? *1881. Byl bez vyznání a jeho domovské právo bylo v obci Zájezdec u Chrudimi. Předpokládám, že se zde i narodil. Jako povolání má zapsáno *redaktor*. S Manželkou a dětmi Miroslavou *1900, Karolínou* 1901, Kamilou *1903 a Karlem Viktorem *1905 žili na Žižkově od roku 1906 do roku 1912. Naposledy v č.p. 1230. Bohužel se mi toto číslo na mapě z roku 1910 nepodařilo nalézt.

Vyskočil Antonín Quido Maria

*Vypravuje se, že když byl ve vyšším gymnasiu, že dostával **Quido Maria Vyskočil** z lícně přírody vždy nedostatečně. Ale tu si statečný **Quido Maria Vyskočil** řekl: „Cože, já že dostávám nedostatečně a že moje české úlohy nestojí za nic? Uvidíme!“ A stal se českým spisovatelem. Ještě něco, o může osvětliti také přátelský poměr Vyskočila k národu. On se jmenuje původně křtícím jménem Kleofáš. Quido Maria si dal sám, aby to národ neuráželo.*

[Quido Maria Vyskočil, zvaný též jinak Ježíš Marjá Vyskočil]

*18.10.1881 Příbram - †14.08.1969 Praha zvaný Jaroslavem Haškem Ježíš Marjá Vyskočil, byl český básník, prozaik a dramatik, autor povídek a románů z nejrůznějšího prostředí a knih pro děti. Vlastním jménem Antonín Ludvik Vyskočil. Knihovník Ministerstva obchodu. Redaktor kalendáře Pod praporem sokolským 1912–22.

Podporoval slepecké organizace, v roce 1937 byl zvolen předsedou společnosti Slepecký tisk. Za své dílo věnované hornickému prostředí byl jmenován čestným občanem města Příbrami. Používal i pseudonym Louis Hněvkovský. Jeho tvorba je bohatá (přes 60 titulů) ale z literárního hlediska nepříliš významná, ve své době však neobyčejně oblíbená.

Vyskočil Antonín Quido Maria

Generaldel nach H. n. der Police vom Jahre 1890
Stück n. 0
 Lit. Pag. 274 mm

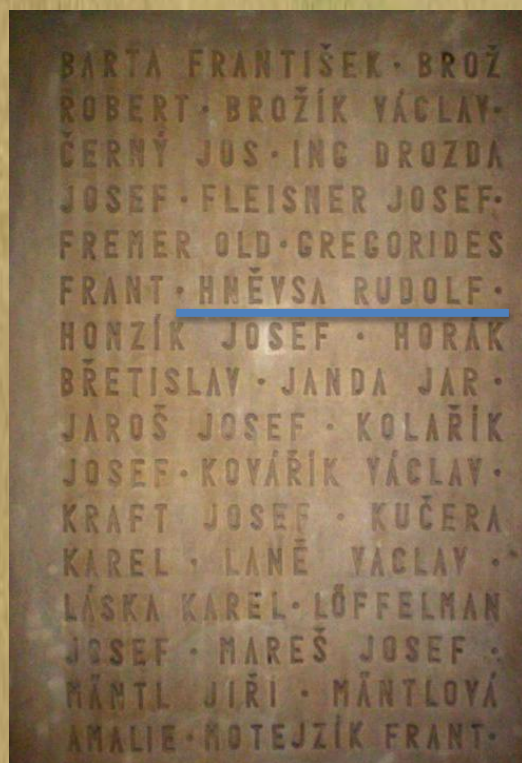
Don přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro. di:	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddávek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Ehe- und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen
30.11. 1909	755	Vyskočil	c. k. professor	1854	kat.	Praha františek reál. gymn.
		Maria manželka		1860		roz. Belšanová
		Quido		1881		syn
		Antonín		1884		syn slave
		Leopold		1890		syn

Na policejní přihlášce je se svými rodiči Františkem Vyskočilem *1854 a Annou *1860, rozenou Belšanovou a bratrem Leopoldem *1890. Rodina žila na Smíchově č.p. 755. Zajímavá je poznámka: Pan Antonín Quido Maria Vyskočil tvrdí, že bydlí od r. 1907 u rodiny Martin a Julie Springer v č.p. 451 a 153 Praha I. Otec jmenovaného byl jako ???inspektor, později ředitel gymnázia v Kostelci n O. [tady není jasné zda se jedná Ohři nebo Orlicí] sice na Smíchov přihlášen, ale syn u něho nebydlel.

P. Antonín Quido Maria Vyskočil tvrdí, že bydlí od r. 1907 u rodiny Martin a Julie Springer v č.p. 451 a 153 Praha I. Otec jmenovaného byl jako inspektor, později ředitel gymnázia v Kostelci n O. sice na Smíchov přihlášen, ale syn u něho nebydlel.

Wagner František

A tak jsme se seznámili navzájem. Neznámý řekl: „Já jsem Jaroslav Kubín, akademický malíř,“ přitažený pak pravil důstojně: „Já jsem František Wagner, člen baletu královského českého zemského národního divadla v Praze.“

Zjistil jsem, že v Národním divadle účinkovalo několik Wagnerů a Vagnerů, ale žádný zde nepůsobil před 1. světovou válkou a žádný nebyl František.

Radko Pytlík uvádí ve své nové knize „Jaroslav Hašek data-fakta-dokumenty“ (2013), že k osobě tanečníka Wagnera se přihlásil herec Rudolf Hněvsa z Městského divadla v Plzni. Podíval jsem se do archivní databáze ND a Rudolf Hněvsa na jeho prknech skutečně stál jako herec, ale až v sezóně 1931/32, ve hře Viléma Vernerova „Právo na hřích“. Pokoušel jsem se něco najít v Plzni, ale jméno Rudolfa Hněvsy je jen na pamětní desce obětem druhé světové války. Je na Anglickém nábřeží 13. Je to ten herec Hněvsa nebo není, nedokážu odpovědět.

Rudolf Hněvsa

Role:

Právo na hřích premiéra: sezona 1931/1932 - *Rudolfův otec*

Wenig Josef

*Nato objeví se vážně krácející v černém měšťanském kroji, v krátkých kalhotách dlouhý, hubený mladý člověk, bledý, který vleče s námahou tlustou Bibli kralickou. Jest to malíř **Wenig**, který dělá si tak ostudu, ale velice rád a často. Kráčí vedle povozu, vypůjčeného od jednoho mlékaře z Vršovic, kterýž povoz táhne nejsešlejší drožkářský kůň z Prahy a Okolí.*

[Jak se baví Češi ve Vídni]

Paní Týno, nechutná vám víno?

Wenig Josef

Zahl der erfolgten Meldung	Conto Nro.	Namen	Charakter	Geburts-Jahr	Geburtsort	Seinatschein
24/	8888					
11/	888					
12/	894	154	Wenig	Lohnm.	896	St. 67-33. 1893 (sic)
20/	887	520	Marius	willk. Cisp.	898	
19/	899	144	194		1914	
21/2.	185		Schubert			
1906.	III.					
Phingene						
			Adolf	Pf.	874	
			Marius	K.	878	
			Jupp	Pf.	885	
			Lingner	K.	887	

Narodil se *12.2. 1885 ve Staňkově u Horšovského Týna- zemřel + 8.9. 1939 v Praze. Jeho otec byl učitelem. Na policejní přihlášce je již jen matka Josefa, Marie Wenigová, rozená Schubert *1846, je uvedena jako vdova – Witwe a byla učitelkou (Lehrer). Dále jsou zde Josefovi sourozenci: Adolf *1874 byl spisovatel, pedagog, libretista a překladatel. A dcery Marie * 1878 a Růžena *1887.

Josef Wenig byl malíř a divadelní výtvarník - malíř scénických výprav v Městském divadle Na Královských Vinohradech, ilustroval knihy svého bratra Adolfa, Karafiátovy Broučky, Nerudovy Malostranské povídky. Byl synovec F. A. Šuberta, prvního ředitele Národního divadla.. Od roku 1907 působil v Městském

divadle na Vinohradech, spolupracoval i s J. Kvapilem v Národním divadle v Praze, kde usiloval o výraznou stylizaci scény a zdůraznění jevištní atmosféry. Věnoval se i knižním ilustracím.

Wenig Josef

Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavek a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Auszeichnung der Ehe- nung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
1417 22 V 1908 1628 30 V 1912	Král. Vinohrady	Wenig Josef	malíř mest. divadle svob.	1885	Kat.	Stankov ok. Horsův Týn.
5/12 1912	86 Sm	Wenig Josef	akad. malíř svob.	1885	Kat.	Stankov ok. Horsův Týn př.

Josef Wenig žil v letech 1908 – 1912 na Královských Vinohradech č.p. 1417 a 1628 a později na Žižkově neznámo kde a nakonec od 5.12.1912 na Smíchově č.p. 86

Wohlschläger Leopold

Celkem se tato poslední událost dobře hodí na to, co se říká o straně národně sociální, která má stoupence ve všech společenských vrstvách, a to: „Bratr tě chytí, bratr tě odsoudí a bratr tě pověsí.“ Pomocníci kata Wohlschlägra jsou totiž upřímnými stoupenci strany národně sociální.

[Redakční sluha Šefrna]

*1855 v chorvatském Osieku - †1929 v Praze; c.k. rakousko-uherský a později československý státní popravčí. Byl nevlastním synem kata Pipinkgera, kterému poprvé asistoval při popravě cikána Janečka zvaného Serýnek – objevuje se v povídce *"Ich bin Serinek, ein Deutscher,"* i v Haškově románu: *"Zkrátka a dobře," řekl Švejk, "je to s vámi vachrlatý, ale nesmíte ztrácet naději, jako říkal Cikán Janeček v Plzni, že se to ještě může vobrátit k lepšímu, když mu v roce 1879 dávali kvůli tý dvojnásobný loupežný vraždě voprátku na krk...."* . Tam se objevuje i Wohlschläger: *To vyrazili u Starý paní soustružníkovi Matějů celou sanici cihlou za dvacet zlatejch, s šesti zubama, a tenkrát měly peníze větší cenu než dnes. Sám Wohlschläger věší za čtyry zlatky...."* Celkem provedl Wohlschläger 24 exekucí.

Wohlschläger Leopold

Datum der erfolgten Meldung	Haus-Nro.	Namen	Charakter	Geburts-Jahr	Geburtsort	Heimatschein
14/5 888	III	Leopold	Prag.	888	Prag	
13/2 890	III	Wohlschläger	Prag.	888	Prag	
16/11 890	III	Leopold	Prag.	888	Prag	
22/8 893	III	Matylda	Prag.	888	Prag	
20/11 899	III	Zoul	Prag.	888	Prag	
		Maria	Prag.	1878	Prag	
		Rudolf	Prag.	1880	Prag	
		Alois	Prag.	1822	Prag	
		Ludvík	Prag.	1892	Prag	
		Růžena	Prag.	1894	Prag	

Modře podtrženo: K.u.K. Scharfrichter Prag - c.k. popravčí Praha. Jeho žena byla Matylda, rozená Zoul *1854. Spolu měli děti Marii *1878, Rudolfa *1880, Aloisii *1822, Ludvíka *1892 a Růženu *1894.

Žili na Malé Straně postupně v č.p. 397, 379, 491. V roce 1893 na Starém Městě č.p. 48 a v roce 1899 v Holešovicích č.p. 608

Záhoř Jindřich MUDr.

*Málokdo na celém světě dovede s takovou láskou zajímati se o osud člověka po smrti, jako právě pan **dr. Záhoř**. Slyšel jsem ho promluvit kdysi na jedné schůzi, svolané Jednotou pro spalování mrtvol, a nemohu nikdy zapomenouti jeho slov, pronesených s takovým nadšením, jakého schopni jsou jistě jen lidé, cítící upřímně se svým snažením. Řekl, přičemž mu oči plály posvátným ohněm: „Ó, věřte, ctění přátelé, že nejkrásnějším okamžikem v lidském životě je ten moment, kdy se dáváme upálit. Jak lehce a spokojeně leží se každému nebožtíkovi v rakvi, když si pomyslí: „Nyní jedu do Gothy, nebo do Žitavy, mám elegantní, vkusnou rakev, jedu první třídou po smrti, a nyní beze všech ceremonií budu nejmodernějšími stroji vstrčen do pece a upálen beze všeho smradu a zápachu.’*

[Přednáška o dr. Záhořovi]

Záhoř Jindřich MUDr.

29/875	779	Záhoř	Abc. Dr.	876	Volyn
21/2	710	Jinový	Státo		Lyt.
1875			Bojiak		Araticuitz
24/2880	906	Louisa	usyb		Žofalysa Mst.
1882	1882	Beer	Jublin	876	Spilimay Pulgon
24/9895	1134	Gaining	Dafu	879	yma Burdallat
		Zdenko		881	um 12/10/876
		Alexejes		883	246148 Pul Gni.
					um 12/10/876
					221297 ai 876
					Ala 2 8.
					81

*6.11.1846 Volyně - †21.9.1927. Lékař a hlavní hygienik Prahy. Byl spoluzakladatel Spolku pro zpopelňování zemřelých. Roku 1878 jmenován městským okresním lékařem a roku 1884 fysikem v Praze. Od roku 1888 vrchní městský fysik pražský (jako městský hygienik se zasloužil o pražskou kanalizaci, asanaci Josefova a Židovského

města, o zřízení ústředních jatek, o stavbu krematorií), sekundář ve druhém oddělení pro nemoci vnitřní v pražské všeobecné nemocnici. Byl jedním ze zakladatelů Spolku pro hry mládeže české v Praze. Vydal s Dr. Weissem "Názvosloví lékařské" a od roku 1884 redigoval Zdravotní zprávy města Prahy. Pohřben je na Olšanských hřbitovech, hrob III-2. Záhoř Jindřich byl ženatý. Jeho žena byla Louisa *1846, rozená Beerová. Spolu měli syny Jindřicha *1879, Zdeňka *1881 a Alexeje *1883, který se stal známým očním lékařem.

Zeman Stanislav

*V tom prvním týdnu slyšeli jsme od **Zemana**, že jest dílem nalezenec, jenž nepoznal otce ani matky (to bylo v úterý), a teprve ve čtvrtek nám odhalil, že není nalezenec, ale že je synem bohatého farmáře, 80 mil od New Yorku na samém pobřeží Mexického zálivu. Podotýkám, že kromě Klimeše všemu, co Zeman povídal, věřil ještě částečně starý mistr Arbes. Sedával tam každou sobotu za stolem, upíraje zrak na svou podobiznu, visící na stěně proti němu, kterou vděčný hostinský od Zlatého litru ověncil a opatřil červenobílými stuhami. V tomto malém prostředí nestrpěl Arbes odporu. Všechno věděl lepší než ostatní, všechno ho uráželo, a to také věděl, že 80 mil od New Yorku je příliš málo, než aby to stačilo až k zálivu Mexickému; vytkl to Zemanovi, jenž řekl: „Já že jsem řekl 80? Snad 800.“*

*.....Tak jsme jeli do Terstu, a když jsme tam přijeli, šel Zeman k tetě, vrátil se zas za hodinu a povídá: „To je náhoda, teta odjela do Lovrána, musíme jet do Lovrána.“ Když jsme přijeli do Lovrána, s velkou radostí mi oznámil **Zeman**, že tetička není už dva dny v Lovránu, nýbrž že jela na Boku Kotorskou, kde prodí celé léto. Tak jsme jeli na Boku Kotorskou u černohorských hranic a ze všech peněz, jež jsem měl, zbyly nám tři koruny. Přijeli jsme tam pozdě večer, našli si hotel a ráno šel **Zeman** hledat tetičku. A od té doby jsem ho neviděl. Tak jsem zůstal sám tam u moře, u černohorských hranic, a museli mne supem přivést do Prahy.“ Tím mizí stopa **Stanislava Zemana** a s tou stopou i jeden člen strany mírného pokroku v mezích zákona.*

[Přítel Stanislav Zeman]

Stanislava Zemana jsem vyhledával hlavně pomocí policejních přihlášek a našel jsem jen jednoho „podezřelého“ na dvou přihláškách.

Zeman Stanislav

[illegible]

Narodil se roku 1883 a na první přihlášce je s rodiči Stanislavem, povoláním které dost dobře nechápu „*Geschustermann*“ – bývalý obuvník? a Josefínou Zemanovými a starším bratrem Vladislavem. U Stanislavova jména je jakási německá policejní šifra „....*die Wohnung dem Caute....*“ ze které rozumím jen slovu návštěva. Dozvídáme se také, že rodina pocházela z Vamberka a v Praze žila na Novém Městě od roku 1891, naposledy v roce 1903 v Sokolské ulici č.p.1790

Zeman Stanislav

Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Zuständigkeitsort, sowie Aufzeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
98 372 1906 Li Polákové		Zemann Stanislav	Literát	1883	kat.	Vamberk L. Reichmann

Na této přihlášce z roku 1906 je již jen mladý Stanislav Zeman, bytem Nové Město pražské č.p. 372, v podnájmu u pí Polákové. Ten dům už nestojí, ale stával v ulici „Pod Slovany“. Jako povolání si nechal napsat „Literát“.

V databázi autorit NKP, se ale žádný takový Zeman nevyskytuje. Takže nic nevydal.

To odpovídá Haškovu líčení o Zemanovi, jako o jakémsi baronu Prášilovi, který se nějaký čas motal kolem, aby stejně záhadně zmizel, jako se před tím nenadále objevil.

Ziegloser Jan

*Tu Minařík, dívající se na toho muže, který si utíral skřípec, zvolal: „Tamhle je **Ziegloser** z Omladiny. Být více takových lidí v Čechách, tak by bylo po obchodní akademii.“ A **Ziegloser** zatím klidně dopíjel svou černou kávu a jeho revoluční duch právě přemýšlel, ku které firmě má se odebrat, aby jí nabídl koňak, neboť, ač v duchu zůstal revolucionářem, měl jiné zaměstnání v životě praktickém: agenturu koňaku, agenturu vinětek na zboží všeho druhu a pak časopis Ženský obzor.*

[Revolucionář Ziegloser]

*18.6.1875 - *1955; redaktor a člen Omladiny. Za činnost v této organizaci byl odsouzen k osmi letům těžkého žaláře. Jeho žena Anna byla nakladatelkou a redaktorkou časopisu Ženský obzor a o něm se Hašek zmiňuje v "Dějínách" v kapitole "**Revolucionář Ziegloser**".

V památníku národního písemnictví je jeho osobní fond uložen ve čtyřech kartonech. Jsou tam i fotografie. Mělo by se to prozkoumat.

2. Jan Ziegloser

o s v o b o z u j e s e a) od nedokonaného přečinu kolportáže zabavených „Pokrokových Listů“, b) rozšiřování velezrádné hektografované písně „Rudý prapor“, c) od přečinu posmívání se státem uznané církvi, avšak

o d s u z u j e s e a) pro zločin velezrády, spáchaný přípravou a roztrušováním cedulek dne 17. a 22. srpna, b) zločin rušení veřejného pokoje (účastenství v tak zv. „Omladině“), c) zločin uražení císaře, d) přečin tajného spolčování, e) pro přestupek nedovoleného držení hektografu, f) pro zločin nedokonaného svádění ku křivému svědectví na **8 roků do těžkého žaláře** zostřené čtvrtletně jedním postem a temnou komůrkou s tvrdým lůžkem a dalším jednodenním postem každého 17. srpna. Přitěžující okolnosti: konkurence několika zločinů, opakování zločinu; p o l e h ě u j í c í jako u Holzbacha.

Ziegloser Jan

Z přihlášek je zřejmé, že se Ziegloser narodil v obci Jetetice na Táborsku a se svou ženou Annou *8.3.1883, rozenou Mimrovou v roce 1905 bydleli na Malé Straně č.p.185 a v roce 1906 na Královských Vinohradech č.p. 1095

Lit. <i>Zig-k</i>		Pag. <i>18.n.</i>			
Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession
<i>5/6</i> <i>1905</i>	<i>185</i> <i>III</i>	<i>Ziegloser</i> <i>Johann</i>	<i>Redaktor</i>	<i>1875</i>	<i>0</i>
		<i>Anna</i> <i>geb.</i> <i>Mimrova</i>	<i>Guttmir</i>	<i>8/3</i> <i>1883</i>	<i>ohne Religions-angabe</i>
					<i>Jetetice</i> <i>Bek</i> <i>Tabor</i>
					<i>gebürtig von</i> <i>25/6 1903 in Prag</i> <i>im Bürgermeisterei</i> <i>unter d. Bez.</i>

Lit. <i>Zi-l</i>		Pag. <i>8/2</i>			
Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nro.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Confession
<i>10/5</i> <i>21 III 1906</i>	<i>127</i> <i>Vinohr. 12/3</i>	<i>Ziegloser</i> <i>Jan</i>	<i>Redaktor</i>	<i>16/6</i> <i>28/5</i>	<i>0</i>
		<i>Anna</i> <i>geb.</i> <i>Mimrova</i>		<i>8/3</i> <i>1883</i>	<i>ohne Religions-angabe</i>
					<i>Jetetice</i> <i>ok</i> <i>Tabor</i>

Zvěřina Metoděj

Hašek měl tohoto pana hostinského asi velmi rád. Svědčí o tom jeho lichotka, kterou vložil do svého "Projevu k založení strany": *Ale přitom pravím tolik, že při krčním hmatu, při kterém nelze od sebe odlišovat policejní konfidenty a občany vydané všanc zákonu, se uchopí zároveň odpůrcova levá ruka v zápěstí a zkroutí se dozadu, pravá noha se ochromí kopnutím pod tzv. čěšku, ale levá se nechá nedotknuta a úplně volná, aby jí mohly být při vynášení otevřeny dveře této místnosti a nepoškodily se, poněvadž jednak jsou skleněné a jednak jsou majetkem mého starého přívržence, pana **restauratéra Zvěřiny**. (Ozývají se hlasy „Ať žije **pan Zvěřina!**“) Souhlasím s vámi, ať žije!..... Nuže, je-li zde takový domovník, a myslím, že jím je tamhleten pán, který už chvíli volá platit a chce rozhořčeně odejít, nuže ať jde na Vinohradech dům od domu a řekne svým pánům kolegům, že vrata strany mírného pokroku v mezích zákona jsou jim otevřena zdarma do půlnoci i po půlnoci, pokud náš vážený pan restaurátér a můj starý přívrženec, **pan Zvěřina**, nezavře svou oblíbenou restauraci...*

Zvěřina Metoděj

Lit. <i>Kes-2 - 2/6.06</i> Pag.					
Den přihlásky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu Haus- Nr.	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- und Aufenthaltsort, hierbei Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen
<i>12/4 06</i>	<i>996</i>	<i>Zvěřina Metoděj</i>	<i>výrobce Kartonáží</i>	<i>1864</i>	<i>Sam. list dle Hlinsko on</i>
<i>Zob</i>		<i>Josefa roč?</i>	<i>manželka</i>	<i>1864</i>	<i>Chrudim 3/5 893. 15.</i>
		<i>Božena</i>		<i>1890</i>	
		<i>Marie</i>		<i>1892</i>	
		<i>Ilana</i>		<i>1893</i>	
		<i>Stanislava</i>		<i>1895</i>	
		<i>Jaroslav</i>		<i>1897</i>	

Všeobecně je známo, že pan Zvěřina byl hostinským v Kravíně, kde se scházel výkonný výbor Strany mírného pokroku v mezích zákona. Pokusme se, pomocí policejních přihlášek Zvěřinovy rodiny, zrekonstruovat jejich pouť Prahou před první světovou válkou. Poprvé se Zvěřinovi objevují na Žižkově 12.4.1906. Že se jedná o rodinu "našeho" Zvěřiny potvrzují shodné údaje na dalších přihláškách. Všimněme si, že pan Zvěřina se v té době zabýval výrobou kartonáží. Je velmi pravděpodobné, že se později s Haškem bavil o své původní profesi a vyprávěl mu i o kartonážní šičce, kterou

Jaroslav potom použil v románu: *Nejzuřivější byl jeden pán, kerej se vydával za 16. díl Ottova slovníku naučného a každého prosil, aby ho otevřel a našel heslo ,Kartonážní šička`, jinak že je ztracenej.....* Zajímavé je, že na této přihlášce není nejstarší dcera Ludmila *1889. Na ostatních se již vyskytuje.

Zvěřina Metoděj

1. Matěj, hostinský »u Zlatého hroznů«. 552-Vnhr. Chocholouško-va ul. 6.

Rodiště, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti domovské a jiná poznamenání

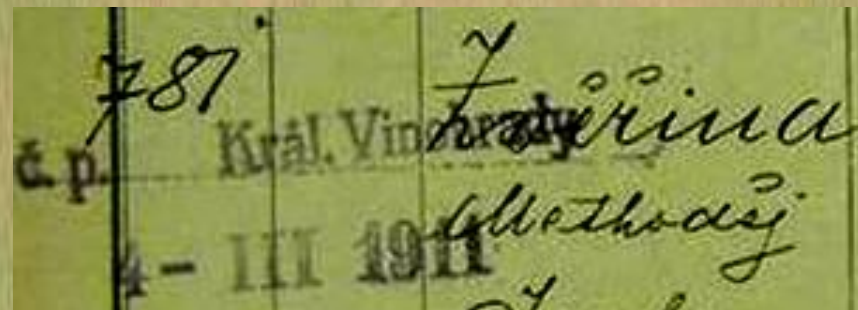
Geburts- und Aufenthaltsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heimatsdokumente und sonstige Anmerkungen

Den příhláškou Datum der Meldung	Haus- Nro.	Vor- und Zunamen	Charakter oder Beschäftigung	Rok naro- zení Geburtsjahr	Vyznání Confession	
552	Král. Vinohrady					
22 II 1909						
787	Král. Vinohrady	Zvěřina	hostinský	1864	Hlínsko	
4-III 1911		Metoděj			Chrudim	
		Josefa	manželka	1864		
		Kochlová				
		Ludmila		1889		
		Marie		1892		
		Hana		1893		
		Karolina		1895		
		Jaroslav		1897		

Další přihláška je již z Vinohrad, kde už je profesně uváděn pan Zvěřina jako hostinský. Pozoruhodné je, že zde zase není zapsána Božena *1890. Do této Boženky byl zamilován Eduard Drobílek. Hašek cosi naznačuje v Drobílkových milostných dobrodružstvích: *Kupodivu,“ říkával Drobílek, „ten hostinský má několik dcer a já miluji právě jen tu jednu. To je prazvláštní náhoda. S tou se musím oženit, jestli mně do toho nic nevleze.“ Ale vlezl mu do toho přítel Förster.....A vtom již přicházela slečna Boženka, slze jí kapaly na velkou porci malinového nákypu, který předložila Drobílkovi.*

Dne 22.2.1909 je rodina přihlášena na Král. Vinohradech č.p. 552. Tento dům je skutečně za Národním domem na Vinohradech ve Slezské ulici (tehdejší Chocholouškově) a bývala zde hospoda "U Zlatého hroznů" a Hašek sem určitě také chodíval. Dnes je zde hospoda stále, ale již s jiným názvem "U Dandů". Říkávalo se tu „U šesti stehů“ ale přiznejme, podle počtu dcer pana hostinského, těch stehů bylo poněkud víc.

Zvěřina Metoděj

4.3.1911 je rodina přihlášena na Královských Vinohradech č.p.781, dům kde tehdy bývala restaurace Kravín. Je to rohový dům na křižovatce Budečská a Korunní. Dodnes to dosvědčuje i nápis na portálu dveří. Bohužel restaurace zmizela v nenávratnu.

V dějinách strany Hašek píše v kapitole Strana jde do voleb: *Jakmile byla rozpuštěna Říšská rada, usnesl se náš výkonný výbor, sídlem v Kravíně na Královských Vinohradech, účastniti se pilně volebního ruchu samostatnou kandidaturou; i byl nalepen v Kravíně tento manifest:....*

O Kravíně se zpívá také v druhé hymně Straně mírného pokroku v mezích zákona: *Spi, Havlíčku, v svém hrobečku, podívej se na tu naši smečku, shromážděnou v Kravíně!*

Zvěřina Metoděj

Lit. <i>Lw.</i>		Pag. <i>019</i>			
Dom. list Datum der Geburt	Dom. No.	Čís. domu	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost nebo zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rod. list Datum der Geburt
<i>23/3 1912</i>	<i>233</i>	<i>233</i>	<i>Zvěřina Metoděj</i>	<i>hostinský</i>	<i>Dom. list Mlinsko 15. 1893 c. 15 v ob. Chrástku</i>
			<i>Josefa</i>		
			<i>manželka</i>		
			<i>Lucie</i>		
			<i>Božena</i>		
			<i>Marie</i>		
			<i>Anna</i>		
			<i>Barbora</i>		
			<i>Jaroslav syn</i>		

Dalším místem působení hostinského Zvěřiny byly Košíře č.p. 233, kam se rodina přestěhovala 23.3.1912 a kde pan Zvěřina měl pronajatu hospodu "Pod Černým vrchem,,. A právě odsud je tahle krásná fotka. Dokazují to detaily z fasády, které zůstaly zachovány dodnes:

Hospoda je v Košířích na rohu Vrchlického a Erbenovy a má stále popisné číslo 233.

Zvěřina Metoděj

Lit. <i>Lw</i>		Pag. <i>30m</i>					
Den přihlášky Datum der erfolgten Meldung	Čís. domu	Jméno a příjmení Vor- und Zunamen	Hodnost neb zaměstnání Charakter oder Beschäftigung	Rok narození Geburtsjahr	Vyznání náboženské Konfession	Rodisti, obec domovská, záznam týkající se oddavků a listin o příslušnosti do- movské a jiná poznamenání Geburts- u. Aufenthaltsort, sowie Auszeichnung der Trauung und Heiratsdokumente und sonstige Anmerkungen	
18/2. 569. 1913 III. Petržalsko		Zvěřina Metoděj	hospodář	1864	kat.	Hlinisko Břez. úto	
		Josefa žeb. Honel	hospodář	1864	"		
		Ludmila	dítě	1889	"		
		Božena		1890	"		
		Marie		1891	"		
		Blanka		1893	"		
		Maroline		1895	"		
		Jaroslav		1897	"		

Poslední dochovaná přihláška je z Malé Strany, kde pan Zvěřina čepoval své dobré pivo na rohu ulic Petřínské a Na Újezdě v č.p. 569. Dnes už zde žádná hospoda s kabaretem dávno není.

A ještě něco se podařilo objevit: Boženka Zvěřinová si nakonec Eduarda Drobílka v roce 1914 přece jenom vzala, jak plyne z domovní přihlášky:

Vinohrady 1341/59	Drobílek	Eduard	1882 k.
1/2	manželka:		
REV. 1914.	Božena Marie		Hlinisko
	rodem Zvěřinová		Chrudim kat. úto

Kdo se nevešel, kdo se nenašel

Příjmení, jméno	Citát	Článek
Barák	<i>....mistr Arbes vždy našel v tom příležitost, aby vzpomínal perzekuce, která ho kdysi stihla, mluvil o Barákovi a nakonec pustil se do Třebízského a do Topiče. Činil to s elegancí jemu vlastní.</i>	MISTR ARBES
Baruška	<i>Miloval Barušku, kuchařku z restaurace U svíčky, děvče venkovské, buclaté a naivní, a kdysi osmělil se jí říci, že by rád s ní šel do kinematografu. „Vy sviňáku,“ odpověděla Baruška, „co si to o mně myslíte?“</i>	DROBÍLKOVO MILOSTNÉ DOBRODRUŽSTVÍ
Bozděch	<i>V pět hodin třicet dvě minuty byli jsme v Jihlavě, kdež vyhledali jsme pana Bozděcha, úředníka filiálky Živnostenské banky.</i>	APOŠTOLSKÁ ČINNOST TŘÍ ČLENŮ STRANY, ZRAČÍCÍ SE V DOPISECH NA VÝKONNÝ VÝBOR
Böhm	<i>...pak jeden mladík, který byl nihilista a kupoval si u Böhma na Ferdinandově třídě za dva krejcare žabky a tajně vycházel s nimi k Hodkovičkám, kde je zapaloval a od nich utíkal.</i>	POSLÍČEK STRANY BÁSNÍK FRABŠA

Kdo se nevešel, kdo se nenašel

Příjmení, jméno	Citát	Článek
Bubelová Marie	<i>Takového anděla měla moje paní v dobách, kdy rozkvetla naše láska, a tím andělem byla slečna Máňa Bubelová.</i>	SLEČNA MÁŇA BUBELOVÁ
Drahocká	<i>Slečna Drahocká stala se kuchařkou a paní Fuchsovi stala se paní.</i>	SVĚT ZVÍŘAT
Čejka	<i>podřízení, četař Pavlousek, kaprál Kalous a frajtr Čejka tvrdili solidárně, že jejich pan ‚fél‘ je největším psem a nejvydařenější kreaturou z celé rakouské armády.</i>	FRANTIŠEK ŠAFR VYPRAVUJE SVOU NOVOU POVÍDKU: OPLÁTKA
Čížek	<i>Psali jsme o ubohých psech proletářích, kteří o hladu, v dešti ran choulí se skrčeni do koutka, a když pozvednou svůj hlas, jsou bití nanovo; a sluha Čížek bil ty psy, kteří byli ve psinci Světa zvířat, až jedna radost.</i>	SVĚT ZVÍŘAT
Gazda dr.	<i>U svíčky scházeli se přátelé Drobílek, dr. Gazda, dr. Grünberger, bratři Ibserové, soudce Koťátko</i>	JINÁ ORGANIZAČNÍ STŘEDISKA NOVÉ STRANY

Kdo se nevešel, kdo se nenašel

Příjmení, jméno	Citát	Článek
Hájek, děkan	<i>Přítel Hájek ohlásil, že má na Strahově strýce děkana. A ten strýc že má peníze, že je milosrdný a dobrý, šlechetný a uznalý a že miluje velice svého synovce, totiž Hájka.</i>	V ZAJETÍ KARTAGIŇANŮ
Hašek Roman	<i>Zakladatelem tohoto spolku byl Roman Hašek, můj bratranec.</i>	VZPOMÍNKY NA SPOLEK LITERÁTŮ SYRINX
Herles	<i>Lotos knihovnu vydával zajímavý muž, jménem Herles. Z přátelského styku mezi tímto účetním továrny a mladým tenkrát Rackem vzniklo toto dítě v červené obálce s černým nápisem: Srdcové eso.</i>	BÁSNÍK RACEK
Hess	<i>Ale na cestu vzal s sebou jistého Hessa, poradatele koncertů.</i>	PŘÍTEL STANISLAV ZEMAN
Hessl	<i>Představení, poručík Hessl, nadporučík Stehr i setník Kvěch,</i>	FRANTIŠEK ŠAFR VYPRAVUJE SVOU NOVOU POVÍDKU: OPLÁTKA
Hlaváček	<i>„To je krejčí Hlaváček ze Žižkova.“</i>	JAK SE BAVÍ ČEŠI VE VÍDNI

Kdo se nevešel, kdo se nenašel

Příjmení, jméno	Citát	Článek
Chrž	<i>Kde se nejlépe daří pořádným lidem? Jisto je, že v pivovarech. Páni sládci nedovedou se zatvrdit vůči lidem potřebným, zejména jsou-li to krajaní. Takovým obětavým mužem byl i sládek Chrž z Vídeňského Nového Města nad Litavkou.</i>	DOBRODRUŽSTVÍ STRANY MÍRNÉHO POKROKU V MEZÍCH ZÁKONA VE VÍDEŇSKÉM NOVÉM MĚSTĚ
Ibser	<i>U svíčky scházeli se přátelé Drobílek, dr. Gazda, dr. Grünberger, bratři Ibserové, soudce Koťátko</i>	JINÁ ORGANIZAČNÍ STŘEDISKA NOVÉ STRANY
Kalous	<i>podřízení, četař Pavlousek, kaprál Kalous a frajtr Čejka tvrdili solidárně, že jejich pan ,fél' je největším psem a nejvydařenější kreaturou z celé rakouské armády.</i>	FRANTIŠEK ŠAFR VYPRAVUJE SVOU NOVOU POVÍDKU: OPLÁTKA
Karaus	<i>Pan Karaus byl vrchním inspektorem jedné pojišťovny na život a na smrt. S velikou rozkoší mluvíval mezi naší společností o tom, jak by bylo krásné, kdyby vypukla nějaká epidemie nebo válka.</i>	JAK SE STAL PAN KARAUS ALKOHOLIKEM

Kdo se nevešel, kdo se nenašel

Příjmení, jméno	Citát	Článek
Kohout František	<i>Od té doby vypravuje se, že onen četník, jehož jméno jest František Kohout, půjčuje v noci všem podezřelým chlapíkům, které potká na své obchůzce, čtyři koruny čtyřicet šest haléřů</i>	POKLADNÍK STRANY EDUARD DROBÍLEK
Kopejtko	<i>Do našeho sídla chodil pan Kopejtko. Byl to muž velice zbožný, jenž dával najevo, že námi naprosto opovrhuje.</i>	PRONÁSLEDOVÁNÍ PRVNÍCH KŘESŤANŮ NA VINOHRADECH
Koťátko	<i>U svíčky scházeli se přátelé Drobílek, dr. Gazda, dr. Grünberger, bratří Ibserové, soudce Koťátko...</i>	JINÁ ORGANIZAČNÍ STŘEDISKA NOVÉ STRANY
Kratochvíl Josef	<i>...a to byl nezapomenutelný Josef Kratochvíl, syn hostinského a majitele usedlosti v Letňanech.</i>	PRVNÍ NEÚSPĚCHY STRANY NA ČESKÉM VENKOVĚ
Krofta	<i>Vydavatel Přítele přírody Krofta na Smíchově skoupil kdysi lacino velkou zásobu banánů částečně již nahnilých, upražil je, dal za výkladní skříň svého obchodu a nad to postavil tento nápis: ,Toť jsou sušené banány,</i>	JAK SE STAL PAN KARAUS ALKOHOLIKEM

Kdo se nevešel, kdo se nenašel

Příjmení, jméno	Citát	Článek
Kukla	<i>Tu knihu přeložil z němčiny bývalý jeho redaktor Kukla a svému šéfovi k svátku daroval to jméno Václav Fuchs.</i>	SVĚT ZVÍŘAT
Kvěch	<i>Představení, poručík Hessel, nadporučík Stehr i setník Kvěch,</i>	FRANTIŠEK ŠAFR VYPRAVUJE SVOU NOVOU POVÍDKU: OPLÁTKA
Loos	<i>Čekal jsem, že bude tam zmínka o Rutkovi, záhadném ženichu slečny Slávy, neboť ona měla ten zvyk, že ve psaních na svého ženicha vždy mu psala o mně, a mně zas o Rutkovi nebo bratranci Loosovi, a tak to všechno pletla dohromady.</i>	SLEČNA SLÁVA
Loukota	<i>U jednoho stolu seděl pan Loukota, redaktor Pražských hospodářských novin</i>	AUGUSTIN EUGEN MUŽÍK
Macharová	<i>Jaké je vstupné, milostpaní? Já totiž nemám peníze, my jsme tři, my jsme ve Vídni bez krejcaru, my jsme z Prahy, já nejdu jako ctitel, já se jdu dlužit. Já taky píšu.“ - Ta dobrá paní Macharová!</i>	MACHAR NENÍ DOMA
Marek	<i>Tam chodil též přítel Jaroslav Kubín, malíř, dva ctihodní bratří Markové,...</i>	POSLÍČEK STRANY BÁSNÍK FRABŠA

Kdo se nevešel, kdo se nenašel

Příjmení, jméno	Citát	Článek
Marhan	<i>Šikovatel Marhan u 10. kumpanie ...ého pluku zeměbrany byl nesporně povahou velice podivínskou.</i>	FRANTIŠEK ŠAFR VYPRAVUJE SVOU NOVOU POVÍDKU: OPLÁTKA
Markup	<i>Kdo byl ten pan Markup? Byl to dobrý člověk. Byl úředníkem policejního komisařství.</i>	PERZEKUCE NOVÉ STRANY KRUHY VLÁDNÍMI
Pavlousek	<i>podřízení, četař Pavlousek, kaprál Kalous a frajtr Čejka tvrdili solidárně, že jejich pan „fél“ je největším psem a nejvydařenější kreaturou z celé rakouské armády.</i>	FRANTIŠEK ŠAFR VYPRAVUJE SVOU NOVOU POVÍDKU: OPLÁTKA
Pěšák	<i>jestli si Anna vzala konečně proti vůli svých rodičů hrdinu románu Pěšáka, skončí celý děj ku spokojenosti starých rodičů, neboť právě včas autor v mistrném líčení odhaluje, že mladý Pěšák stává se spolumahajitelem domu.</i>	PROFESOR FRANTIŠEK SEKANINA, ČESKÝ KRITIK
Počaplický-Orlický Joža	<i>„Neznám,“ řekl národně sociální redaktor, „nemohu si alespoň vzpomenout - jednou nám poslal do České Vídne někdo nějaké verše - ale to byl Józsa Počaplický-Orlický, ten nám píše epigramy.</i>	HONBA ZA MACHAREM

Kdo se nevešel, kdo se nenašel

Příjmení, jméno	Citát	Článek
Ptáčník Rudolf	<i>kterou pořádá inženýr Rudolf Ptáčník v Turnově.</i>	PŘÍTEL JIŘÍ MAHEN A JOSEF MACH
Riedl Jan	<i>A kdo byl tedy ten Honza Riedlů, že již jeho podpis působil tak kouzelně? Psali jsme již o něm, že toť nejslavnější pianista své doby, že toť muž, na kterého architekt Josef Mayer pohlížel vždy s obzvláštní úctou od mládí.</i>	JAN RIEDL, SLAVNÝ PIANISTA
Rutek či Rutka	<i>Čekal jsem, že bude tam zmínka o Rutkovi, záhadném ženichu slečny Slávy, neboť ona měla ten zvyk, že ve psaních na svého ženicha vždy mu psala o mně, a mně zas o Rutkovi nebo bratranci Loosovi,</i>	SLEČNA SLÁVA
Stehr	<i>Představení, poručík Hessel, nadporučík Stehr i setník Kvěch,</i>	FRANTIŠEK ŠAFR VYPRAVUJE SVOU NOVOU POVÍDKU: OPLÁTKA

Kdo se nevešel, kdo se nenašel

Příjmení, jméno	Citát	Článek
Süsová, Síssová	<i>Süss, či jak se píše teď Sís, znamená v němčině něco hodně sladkého, sladkost samu. Když slečna Síssová však počala v české literatuře vystupovat a dostala řízením osudu do rukou své Besedy Vydrových, změnil se jí náhle hlas.</i>	ČESKÁ PANNA ORLEÁNSKÁ SLEČNA SÜSSOVÁ [V autoritní databázi NKP jsem ji nenalezl]
Šafránek	<i>Náměstek starosty Šafránek poskytl nám noclehu a ráno odebrali jsme se k příteli Bozděchovi, který uvítal nás s velkou radostí</i>	APOŠTOLSKÁ ČINNOST TŘÍ ČLENŮ ST RANY, ZRAČÍCÍ SE V DOPISECH NA VÝKONNÝ VÝBOR
Šefrna	<i>Ne, zas to nebyl Šefrna. Kroky utichly v přízemí a Šefrna nejde. Jest to vskutku hrozné, když Šefrna, ten dokonalý sluha redakční, nepřichází s večerí.</i>	ŠÉFREDAKTOR ČESKÉHO SLOVA JIŘÍ PICHL REDAKČNÍ SLUHA ŠEFRNA
Šimáčková	<i>Zejména slečna Šimáčková, která se vdala později za nějakého Bulhara</i>	PŘÍTEL STANISLAV ZEMAN
Šimek Antonín	<i>Při této demonstraci bot, které často vyplňovaly program večera, zpozorovali jsme, že na štruplích je vytištěno: „Antonín Šimek, obuvník, Praha - Smečka.“</i>	O PANU JOSEFU VALENTOVÍ

Kdo se nevešel, kdo se nenašel

Příjmení, jméno	Citát	Článek
Špaček	<i>Detektiv Špaček. Pudem hnán, prostým pudem schopného detektiva, šel za Pelantem, popotáhl vzduch nozdrami a zpozoroval, že Pelant zapáchá.</i>	PERZEKUCE ČLENA NOVÉ STRANY KARLA PELANTA
Třebízský Václav Josef	<i>mistr Arbes vždy našel v tom příležitost, aby vzpomínal perzekuce, která ho kdysi stihla, mluvil o Barákovi a nakonec pustil se do Třebízského a do Topiče. Činil to s elegancí jemu vlastní.</i>	MISTR ARBES
Vacík	<i>Původně, jak jsme vypátrali, byl Vacík holičským pomocníkem</i>	PŘÍTEL STANISLAV ZEMAN
Válek Jakub	<i>Nebudeme luštiti, která strana měla vlastně pravdu, zaznamenáváme prostě mínění obyčejného infanteristy Jakuba Válka</i>	FRANTIŠEK ŠAFR VYPRAVUJE SVOU NOVOU POVÍDKU: OPLÁTKA
Valenta Josef	<i>Pan Josef Valenta byl již starší člověk, nebyl ani spisovatel, ani malíř, ani hudebník, ani básník, vůbec nebyl nijak veřejně činný, takže jistě je podivno, proč o něm píší, proč stavím ho do řady lidí vynikajících v českém životě</i>	O PANU JOSEFU VALENTOVÍ

Kdo se nevešel, kdo se nenašel

Příjmení, jméno	Citát	Článek
Vika Karel	<i>Dodnes vidím, jaký dojem na mne udělal u Ottů, v redakci Besed lidu a Světozoru, které tenkrát redigoval (dnes rediguje jen Světozor a Besedy lidu má Karel Vika).</i>	AUGUSTIN EUGEN MUŽÍK
Vilma	<i>Příštího dne slavil Drobílek své zasnoubení se slečnou Vilmou.</i>	DROBÍLKOVO MILOSTNÉ DOBRODRUŽSTVÍ

Prameny

Autor	Název
Jaroslav Hašek	<i>Politické a sociální dějiny strany mírného pokroku v mezích zákona, Československý spisovatel 1982</i>
Radko Pytlík	<i>Jaroslav Hašek – data – fakta – dokumenty, Emporius 2013</i>
Radko Pytlík, Miroslav Laiske	<i>Bibliografie Jaroslava Haška, SPN 1960</i>
Radko Pytlík	<i>Toulavé house</i>
Václav Menger	<i>Lidský profil Jaroslava Haška, Koliandr Praha 1946</i>
NAČR	<i>Digitalizované pobytové přihlášky pražského policejního ředitelství (konskripce) 1850-1914</i>
AHMP	<i>Fond historické mapy Prahy</i>
PNP	<i>Literární fond Jaroslava Haška a Břetislava Hůly</i>
NKP	<i>Databáze autorit</i>
Wikipedie	<i>Internetová otevřená encyklopedie</i>
SOA	<i>Digitalizované matriky ř.k.f.ú.</i>